

שטרוריה

ראש הש"ב לשעבר
עוקף את חוקי המדינה

איסר הקטן

משתולל

שוב

מגלה סודות המדינה

משמ"ץ חיים ומתים

קריאה יפה

חת התגליות המדהימות כל ישראלי השווה בחו"ל היא כמות הידיעות הקשורות בנושאים ישראליים, המתפרסמת בכל עמודי החדשות של עיתוני העולם. קורא במדינה נידחת, שלא שמע מעולם את שמעו של ישראל, יכול בקלות להתרשם לפי עיתון מערבי מקרי המזדמן לידו, כי ישראל היא אחת המעצמות הקובעות את גורל העולם ושכל מה שמתרחש בה חייב לעניין את כל אזרחי האנושות.

הדברים אינם אמורים רק לגבי ידיעות הנוגעות למלחמה במזרח התיכון, או למאורעות סנסציוניים אחרים להם מקדישים עורכי העיתון נות העולמית את הכותרות הראשיות שלהם. אפילו נושאים שהם על גבול ידיעות הרכילות, מעניינים לדעת אותם עורכים את קוראיהם, והם מקדישים להן את המקום הראוי להן לדעתם.

דוגמא לכך יכול לישמש גליון השבועון ה"גרמני הנוצני שטרן" מ-4 באוקטובר השנה. איש אינו יכול להגדיר את שטרן כשבועון פרו-בינצ'אלי. יחד עם זה לייף האמריקאי והפא-

הכתבה על פאולוצי ב"שטרן"

ריימאטש הצרפתי, הוא נחשב לאחד משלושת השבועונים הגדולים והחשובים ביותר בעולם. מבחינה עיתונאית אף עולה השטרן על שני מתחריו ותפוצתו, כשני מיליון עותקים לשבוע, גדולה משלהם. והנה, באותו גליון, פירסם השטרן כתבה מצולמת המשתרעת על שני עמודים תחת הכותרת: "שרייתחבורה הישראלי והנגרל לשעבר, עזר וייצמן, מזהיר את בנו: אסור לך לאהוב אשה זו!"

חומר עיתונאי מדרגה ראשונה

כתבה ב"שטרן" עוסקת בנושא, שלך, בתור קורא העולם הזה, הוא מוכר ודאי: פרשת רומן האהבים בין הרוזנת האמריקאית כריסטינה פאולוצי לבין שאול וייצמן, בנו של עזר (העולם הזה 1713-1711), שהסתיים בצורה טראגית עם פציעתו של שאול בתעלה בעת ביקורה של הרוזנת בארץ. העולם הזה היה העיתון היחיד בישראל שפירסם את הפרשה, שהיא סיפור אנושי בקנה מידה בינלאומי. אף אחד מעיתוני ישראל

... am Suezkanal Dienst tat. Nachdem sie der israelischen Wochenzeitung „Haolam Haze“ in einem Interview gestanden hatte, weswegen sie nach Israel gekommen sei, schien es dem Vater des umschw...

ה"שטרן" מסתמך על "העולם הזה"

לא כתב עליה. אולם כשהגיעו הידיעות על הסיפור לעיתונות העולמית, היא ראתה בו, כמונו, חומר עיתונאי ממדרגה ראשונה. בכתבתו הסתמך השטרן בין השאר גם על דברים שאמרה הרוזנת פאולוצי על הפרשה בראיון שהעניקה להעולם הזה. והוא לא נשאר העיתון היחיד שעשה זאת. בעקבותיו הלכו כמה מהגדולים בעיתוני אירופה, שפירסמו כתבות על הפרשה, שלושה חודשים אחרי שהתפרסמה בהעולם הזה.

בני ישראל האחרת

יגדלי פרשת הרוזנת פאולוצי בישראל לא היה בהם אולי עניין מיוחד, לולא המחישו בצורה הבולטת ביותר תופעה שהסתמנה במיוחד בשנה האחרונה: עיתוני חו"ל, סוכנויות הידיעות הזרות והכתבים הזרים בישראל, מסתמכים יותר ויותר בדימויהם על ישראל האמיתית, על ידיעות וחומר עיתונאי אחר המתפרסם בהעולם הזה ואינו מופיע באף עיתון אחד בישראל. אותם עיתונים זרים למדו כי בהעולם הזה הם יכולים למצוא תמונה מהימנה של ישראל האחרת, אם המדובר בידיעות פוליטיות, ידיעות בעדיות או חצי החיים בישראל.

דוגמה אחת מיני רבות: הגילוי המרעיש שפירסמו (העולם הזה 1729) על השערוריה בצמרת סביב ספרו של שריהוף אבא אבן, שלא הוגש לצנזורה מוקדמת, לא זכתה לכיסוי באף אחד מעיתוני ישראל. לעומת זאת היא הועברה עלידי סוכנויות הידיעות הזרות וכתבי הרדיו הישראליים של תחנות שידור זרות לכל רחבי העולם, פורסמה ושודרה במקומות רבים. תופעה מיוחדת במינה זו היא אולי הסיבה לכך ש-קוראי העיתונות בארצות רבות בחו"ל, יודעים לפעמים על ישראל יותר עובדות מישראלים, שאינם נמנים על קוראיו של העולם הזה.

"מרים"

כירומנטית

(קריאה בכף היד)

ייעוץ

בקלפים אסטרולוגיים וניתוח אופי גרפולוגי
טל. 252795, תל-אביב

כיום הנהיגה

איננה מענגת- השאר אותה

"לאגד"

בית הספר הישראלי ללימוד התנ"ך בתכתובת ירושלים

מציע לכם ללמוד בחינם חוגים בתנ"ך בשפות עברית, אנגלית, צרפתית ורומנית.

42 שיעורים המבהירים את הנושאים הבאים:

כיצד להבין את התנ"ך

העבר, ההווה והעתיד של ישראל

ספר דניאל וההתגלות

לאחר סיום הלימודים יוענקו לתלמידים תעודות "הרציון-ירושלים"

למד תנ"ך בביתך ובזמנך הפנוי

כתוב לת.ד. 10060, ירושלים

כן, אני אוהב "לעבוד" עם בנק דיסקונט

שמע, איך שהמחירים עולים בזמן האחרון! ... ואומרים שעוד ימשיכו לעלות. אי-אפשר לדעת היום מה יהיה מחר. אבל דבר אחד אני יכול להגיד לך: על מה שאני יכול לשמור אני שומר, ועל חלק לפחות מהכסף אני בטוח שלא יאבד ערכו, יש לי חשבון „יתרון" בבנק דיסקונט.

שמע, זו תכנית שנותנת בטחון לבן-אדם. נוסף להכנסה גבוהה יש גם סעיף הצמדה למדד השומר, בעצם, על הערך הממשי של הכסף. ומה עוד שעכשיו, בחישוב הצמוד, אני מקבל מענק חד-פעמי של 5 אחוזים בסוף תקופת החסכון. ואל תשכח איזה יחס אתה מקבל בבנק דיסקונט.

בנק דיסקונט - הוא לא רק בנק. הוא גם ידיד

תשקיף

דאגה במפד"ל בגלל

פעילותו של ד"ר שאקי

בצמרת המפד"ל גוברת לאחרונה הדאגה לנוכח ניסיונותיו של סגן שריהחיות ד"ר אבנר שאקי, לארגן סביבו את בני ערדת המזרח במפלגה.

שאקי מעוניין ליצור סביבו כוח בעל לחץ אשר יהיה על טהרת בני ערדת המזרח.

פגישות מוקדמות לקראת הערכות, התקיימו בלישכתו של סגן השר בבית אלעזר בתל-אביב. ביום הרביעי הקרוב מכנס שאקי את עסקני עדות המזרח בלישכתו שבבניין הקסטל בתל-אביב, על מנת לארגן את הסיעה הספרדית.

פעולותיו של שאקי מדאיגות במיוחד את אנשי המנגנון במפלגה. הסיבה: חלק ניכר מכוחם מבוסס על השפעתם על בני עדות המזרח.

עיתונאי ישראל

יקבלו מיקדמה

על חשבון ההתיקרות

האיגוד המקצועי היחיד בישראל שיקי כל מיקדמה על חשבון ההתיקרות, למרות התנגדות הממשלה, הוא איגוד העיתונאים בישראל. לפי הסכם שהושג בין האיגוד ובין המו"לים יקבלו העיתונאים מיקדמה בסך 500 ל"י, בצורת הלוואה, ללא תשלום מוס, על חשבון ההתיקרות.

ואז יוכלו אותם עיתונאים, להמשיך לכתוב במרץ נגד העלאות השכר ותשלום המיקדמות לשאר העובדים במדינה.

מלחמת הארמדות

בישראל

את הגילויים האחרונים שהתפרסמו בעיתונות הישראלית על המחסור במיכליות להובלת נפט מקו צינור הנפט אילת-אשקלון, הגורם הפסדים עצומים למדינה, מייחסים להדלפותיו של סגן שריהאוצר צבי דינשטיין. דינשטיין היה מעוניין לחשוף פרשה זו כדי לפגוע במנהל קו צינור הנפט, דב בן דרור. דינשטיין עוד זוכר כיצד פגע בן דרור במעמדו כאשר היה במזנה על חיסול הצני של חברת "סומרפיו", וחשף את קשריו של בעל החברה עם צבי דינשטיין. עתה מצא דינשטיין הזדמנות להחזיר לבן-דרור כגמולו, לפגוע בארמדה הימית שלו. בחוגי הספנות מתלוצצים כי "מאז קרב טרפלגר לא היתה מלחמה ימית כזאת".

גרמז מזהיר:

„אם יתקיפו אותי —

אדבר!"

מי שהיה אחראי על המשק הממשלתי אל"מ (מיל.) צבי גרמן, שבעיקבות גילוייו התפוצצה פרשת הביוב

במשרדי הממשלה, הודיע השבוע: „אם מישהו יתקוף אותי, אני לא אשתוק. כעת רצים אחרי מספר עיתונאים ומבקשים ממני גילויים נוספים. השאלה אם ראיון כזה יכול לשנות משהו. אני לא מאמין. אך אם מישהו במנגנון הממשלתי יתקוף אותי — לא אשאר חייב!"

בהמשך דבריו רמז גרמן כי יש לו גילוי יום רבים נוספים על ביובו כספי הציבור.

פנחס ספיר מנע בחירת

מאיר גירון למנכ"ל „פז"

שרי-האוצר פנחס ספיר הכשיל את בחירתו של מאיר גירון, מנכ"ל „צי"ם" ל"שעבר, לתפקיד מנכ"ל „פז".

תפקיד מנכ"ל חברת הנפט השייכת לאיגוד חלפסון, ממשלת-ישראל ומשקיעים אמריקאים, התפנה לאחר פטירתו של מאיר שרמן. גירון, המשמש עתה כאחד ממנהלי החברה הימית להובלת פרי, היה מעוניין בתפקיד. אך ספיר, שגירון אינו מקובל עליו, הכשיל את הבחירה.

ספיר כועס על גירון על כי לקח איתו את שני המנכ"לים של „צי"ם-נוסעים — מנחם רימון וברוך מליניאק.

דובר מפ"ם

יודח מתפקידו

יוסי בן-בסט, שמונה עלידי מאיר יערי בהמלצת ח"כ דב זכין לתפקיד דובר מפ"ם, יודח מתפקידו מעמדו של בן-בסט התערער עב כניסתו של נפתלי פדר לתפקיד המזכיר המדיני של המפלגה. פדר הודיע כי בכוונתו ל"סלק את הדובר".

ביצוע ההחלטה נדחה עד לשובו של פדר מצ"ל, לשם נסע כדי להשתתף בטכס הכתרתו של הנשיא החדש.

בן-אהרון

יתפטר?

צמרת מפלגת העבודה לא תקבל כנראה את הדרישות בנושא מדיניות השכר של מזכ"ל ההסתדרות יצחק בן-אהרון.

בן-אהרון מצידו יבקש לקיים בנושא זה בירור אישי עם ראש-הממשלה גולדה מאיר.

באם הפנייה לגולדה לא תישא פרי, שוקל בן-אהרון להגיש את התפטרותו.

מלחמה נוספת אותה יצטרך בן-אהרון לנהל, תהיה נגד ממלא-מקום מזכיר ההסתדרות ירוחם משל. משל

מתכוון לתבוע בירור במוסדות העליונים של מפלגת העבודה על מערכת היחסים הפנימית בסיעת המערך בהסתדרות ועל יחסיו האישיים עם המזכ"ל.

משל טוען כי בן-אהרון מחבל בעבודה הסדירה של הסיעה ואינו כוחל בפגיעות אישיות בחבריה.

בין הנפגעים: משל עצמו, הסוען כי בן-אהרון מאשים אותו כי „הוא עושה מאמצים להיות מזכיר ההסתדרות".

נסיון למנוע

מיזוג „דבר" ו„למרחב"

נסיון אחרון למנוע את מיזוג „דבר" ו„למרחב" נעשה השבוע באסיפה כללית של עובדי „דבר", הטוענים כי העיתון הדבר ממוזג ישקע בכוב עמוק.

דבר נוסף הקשור במיזוג שני העיתונים: מרשימת עובדי למרחב המצטרפים לדבר ביום סגירת עיתונם ב-15 בנובמבר, נעדרים שמויתים של חנוך ברטוב, אהרון מגד, צביה כהן, רם עברון ומרדכי בנטל. לעומת זאת לא נענה המשרד חיים גורי לכמה הצעות שקיבל, והוא הודיע על הצטרפותו לדבר.

הבולשת למלחמה

בגניבות רכב

כדי למנוע את גניבות הרכב שהתרבו לאחרונה, החליטה משטרת תל-אביב להפעיל את הבולשת שלה למלחמה בגנבים.

מכוניות הבולשת, שאינן נושאות סימני זים משטרתיים, מסירות בימים האחרונים בשעות הלילה באיזוריה הצפוניים של תל-אביב, וכל צעיר חשוד נעצר לכדיקת רישיונות.

המשטרה מקווה להרתיע בכך את הגנבים.

שוחד במשרד הביטחון?

בחוגי הקבלנים המבצעים עבודות עבור משרד הביטחון, הועלתה לאחרונה הסברה, כי קבלנים מסוימים זוכים לעבודה תמורת שוחד שהם משלמים ל"חלק מהפקידים האחראים על אישור מיכרזים.

כדוגמה מביאים אותם קבלנים את מקי רהו של אחד הפקידים שעזב בינתיים את תפקידו ושרכש בתיווכו של אחד הקבלנים מכונת פג"ז יקרה בסכום הפעוט של 3000 ל"י.

הקבלנים מאיימים כי יפנו למבקר המדינה שיחקור בפרשה.

DIOLEN LOFT

כמה נאה וכמה נעים
בדיאלן לופט,
הסריג המחמיא לכל אשה.
קל ואוורירי.
נוח לטיפול.
ללא גיהוץ.

Diolen[®]
LOFT

דגם : איריס

דגם : תפארת

© reg. trademark Enka Glanzstoff Group

יש חדש בחדר האמבטיה
האמת הערומה על סבון

אוליביה

עכשיו מכיל כפול שמן זית וקרם יופי

עץ הזית

צפו סמכויות דובר עיריית ת"ר
פה...

המנהל המוסקלי של
ההצגה החדשה עיר הגברים של
דמון רניון, חבר שלישיית לא
איכפת להם **מתי כספי**,
נשא במול טוב את גלית.
יום לפי התחנה ערכו לו מש-
תפי ההצגה: **דורי כרואב**,
שישי קשת, **מנחם זילבר**,
רמון והבמאי **דני ליטאי**,
מסיבת גברים. הם עברו בכל
מועדוני הלילה והדיסקוטקים
של תל-אביב, ובשעה שש ב-
בוקר התחילו את החתן ה-
מיועד לביתו, כשהוא שתוי ל-
גמרי.

אגב, בניגוד להצגות אחר
רות, בהן משלם כל המאחר
לתורות קנס, הוחלט בהצגת
הגברים: כל המאחר מקבל מ-
כות משאר חברי הצוות.

הולך לה למלכת המים
1970 **חני פרי**, בביקור ב-
צרפת היא נקלעה לתחרות מוס-
שארם של צרפת, מלבד המוע-
מדות המוקדמות, משתתפות
בתחרות גם נציגות מהקהל.
חני עלתה לבמה ונבחרה למיס
שארם של צרפת וזכתה בשני
כרטיסי טיסה בתוך צרפת.

יוזמה בלתי-רגילה גילה
השבוע **ג'קי רונן**, בעל מסע-
דת ג'קי בתל-אביב, הנמצא ב-
סיכסוך מיקום-שולחנות עם
בית-קפה סמוך. הוא התקשר
טלפונית לאחת ממערכות העיר
תונים, ואמר: "בואו מהר! עם
צלם! יש סקופ!" הצלם של אר-
תו עיתון רץ מייד למקום.
"אתה רואה את שני אלה ש-
יושבים בפניה?" שאל ג'קי,
כשהוא מצביע לכיוון שני גב-
רים מבוגרים שישבו ליד שול-
חן שעל הגבול שבין המסע-
דה לבין בית-הקפה. "צלם אר-
תם. הם שליחים סודיים מירדן,
שבאו לשיחות-שלום בארץ". ה-
צלם צילם, אך אמר: "אבל הם
נראים כמו טיפוסים מהעלייה
השנייה ולא כמו ערבים". אח-
רי הצילומים, הסביר ג'קי: "אני
צריך הוכחה שבעל בית-הקפה
עובר את הגבול שלו עם ה-
שולחנות, לכן הזמנתי אותה".
הצלם קיבל את המתחה ברוח
טובה.

ברברה סטרייסנד טוענת כי היא אינה זמרת
היודעת לשחק, אלא שחקנית
שגם מזמרת. עכשיו, בסרט הוליוודי חדש, הופכת כוכבת המחזמר
"הלו דולי" לנערת הוגו דוריס בלבוש העור השחור (משמאל).
דוריס רוקדת בדיסקוטק ניו-יורקי ורוכבת יחד עם ידידתה בעלת
הלבוש הקליל על אופנוע כבד מתוצרת "הארלי דיווידסון".

מישיבה אצל ראש העיר **מושה
פליימן**, שם הודיעו לו שהר-
חיבו את סמכויותיו וכי חוד-
שה התוראה לפקידים האומרת
שאסור לשוחח עם עיתונאים
אלא באמצעות הדובר. אך ל-
מחרת היום הופיעה ידיעה כי
אחד העיתונים האומרת כי "קי-

את מטוסיו, פשוט הן היו מ-
אותו בית-חרושת ומאותה מדי-
נה...

יד שמאל אינה יודעת
מה שיד ימין עושה. בזאת נו-
כח השבוע דובר עיריית חיפה
יעקב כוזגלו, שיצא השבוע

חם ספיר כי לעמיתו שר-
החץ **אבא אבן** יש דודג'י
פולרה. אמר: "לי יש שברולט
ולאבן יש דודג'י. גם אני רוצה
דודג'י". לטענת האחראים על ה-
רכב כי הדודג'י עולה הרבה יר-
תר מהשברולט. השיב ספיר:
"גשו לנהג שלי והוא יחליט
איה מכונת הוא רוצה!" ה-
נהג בחר בדודג'י.

ואילו ליו"ר הכנסת ל-
שעבר, חבר קיבוץ דגניה ב'
קדיש לוז, יש אומנם מכר
נית, אך בלי נהג. וכדי שלא
תבזבזו משכורת של נהג, מק-
בל קיבוץ דגניה ב' את סכום
המשכורת.

איך מתנהגים גברים?

גילוייו של העיתונאי
יחזקאל המאירי, במסיבה
שנערכה בשבוע שעבר בקרית
שמונה לרגל הוצאת ספרו ה-
חדש בשני עברי הרמה, על פר-
שת הניצולם במלחמת ששת ה-
ימים של הרמטכ"ל הדיוס **חיים
ברילב** ועמיתו ראש אג"ם ה-
אלוף **דוד (רדו) אדעזה**, ש-
לשעבר אלוף פיקוד הצפון, ש-
עה שחוג 21 סורי הצליח ל-
התיישב על מסוק בו טיפסו
שניהם מעל דרום הגולן, כי
עיצומם של הקרבות — לא סי-
פק כנראה את **עמוס אטיני**
גר, שהזמין את המאירי ל-
ראיון מיוחד, במסגרת תוכנית
הרדיו עד חצות וביקש לדלות
עוד משהו מפיו של המחבר.
המאירי לא איכזב, הוא גילה
כי חלק גדול מהרקישות שהפ-
עיל חיל-האוויר בהפצצותיו ה-
מאסיביות על המערך הסורי ה-
מבוצר ברוכסי הגולן, בששת
ימי המלחמה — היו פשוט
רקישות מצריות... הרקישות נמ-
צאו, סיפר המאירי, במחסני
תחמושת ענקיים תת-קרקעיים
שהקימו המצרים במדבר סיני.
חיל התימוש הישראלי שמיהר
לבדוק את איכות הרקישות הו-
רם על הפעלתן. היו אלה, גילה
המאירי, רקישות מתוצרת מע-
רב אירופית אשר נמצאו ל-
מרבית ההפתעה וזהו להפליא
לרקישות שצה"ל חימש בהן

כששכב שר-הסעד **מיי
כאל חזני** בבית-חולים בגלל
אבנים בכליות, ביקר אותו אלוף
פיקוד המרכז **רחבעם (גנרי)
זאבי**, שקבע את הוויאגרוזה ה-
באה: "כמו אצל יעקב אבינו
שלפי ההגדה כל אבן רבה עם
חברתה, עלי יניח צדיק ראשו,
כך גם האבנים בכליותיך: כל
אחת מהן רבה שעליה תניח את
ראשך — לכן אתה, חש בכאי-
בים".

העורכת החדשה של ה-
יומן דבר, **חנה זמר**, היא
חסידת סיסמתו של **לוי אש**
כול ז"ל, "חצי תה, חצי קפה".
אחרי שהוציאה לאור ספר ב'
שם זה היא החלה ליישם סי-
סמה זו במציאות. לא מכבר
התעוררה מחלוקת בין עורכי
דבר היכן לפרסם את הידיעה
על מינויו של ח"כ **גד יעקב**
בי לתפקיד סגן שר-התחבורה.
בעוד שעורך העמודים החיצו-
ניים רצה לפרסם את הידיעה כי
עמוד הראשון ללא תמונה, הת-
עקש עורך עמודי הפנים ל-
הופיעה בעמוד פנימי בלי
תמונה. מכיוון שלא יכלו ה-
שניים למצוא פשרה הביאו את
הוויכוח להכרעתה של העורכת
חנה זמר. חשבה חנה וחשבה
ולבסוף מצאה פשרה: את תחרי-
ת הידיעה יפרסמו בעמוד ה-
ראשון ללא תמונה, ואילו את
המשכה יפרסמו בעמוד השני
הפנימי בלחית תמונה.

הגילויים האחרונים על
הביובו במנגנון הממשלתי, ו-
ביחוד בענף הרכב, עוררו תרי-
עומת רבה בקרב הציבור. ה-
שבוע התגלו כמה פרטים נוס-
פים הקשורים בנושא: כשיגאל
אלון מונה לתפקיד שר-החיי-
נוך והתברות, הוא קיבל מכר-
נית וזמן. אחרי כמה שבועות
בתפקיד ביקש אלון שיחליפו
לו את הוליו במכונית פזיזת
שמחירה כמעט כפול ממחיר ה-
הוליו. האחראים על הרכב ניסו
לשכנע את אלון להמשיך ול-
נסוע בזה, אך הוא השיב ל-
הם: "אני שר-החינוך ואני קו-
בע מי תהיה המזכירה שלי, מי
יהיה הנהג שלי ואיזו מכונית
אני רוצה".

וכשנודע לשר-האוצר **פני**

ובמשך דקות ארוכות שר את השירים שלמד בילדותו אצל הדסה. ליד הפסנתר
(משמאל): גילה דובקין, שהיתה תלמידתה של הדסה ועתה באה במקומה כמורה
למוסיקה של הגימנסיה. את החלק הקולי הניחתה נעמי פולני (משמאל). בין
האורחים הרבים נראו מוסיקאים כנועם שריף ואחותו המשוררת היפה בת-שבע
שריף, הויולן דניאל בנימיני, הקברניט עודד אברבנאל, ששיחק בזמנו באופרה
"אאידה", אשר הוצגה בגימנסיה, את תפקיד מלך מצרים, והאדריכל אלישע גת,
אשר שיחק באותה אופרה את תפקיד מלך כוש, "אמונסרו". היה זה מיפגש מהנה
לנוכחים, שרכבו על גלי הנוסטלגיה, ושבמרכזו עמדה המורה הוותיקה הדסה שרמן.

הדסה שרמן (במרכז), המורה למוסיקה של גימנסיה "הרצליה" משך 35
השנים האחרונות, שחיכה דורות של חובבי-מוסיקה, יצאה
לגימלאות. תלמידה לשעבר אירגנו לכבודה השבוע מסיבת-הפתעה בנוסח "אלה
הם חייך". את המסיבה אירח בן כיתתה של הדסה ממחזור ט", המיליונר ואז כדורג-
לן-חובב מרכזי (מוטקה) מאיר, בבניין "מיגדל שלום" שבבעלותו. כשהגיעה הדסה ל-
מקום המסיבה, היא התקבלה על-ידי קהל חברים ותלמידים, ביניהם דליה פרידלנד,
הזמרת אולי שוקן, השחקן יהודה עפרוני (מימנית) ועל-ידי השחקן יצחק ברקת ומתכ-
נת התלבושות עופרה בורלא-אדר (משמאל). הקהל שמילא את האולם קם על רגליו

מכתבים

איתן אילון כדי שיסביר את הטריקים.
יעקב קרן, ראשון לציון

דברי

אלוהים

מאת שאני עצמי חזיתי בהופעתו של אורי גלר, הרי שמצאתי סתירה בין דברי הטיעון בעיתונכם לבין מה שראיתי במו-עיני.

איתן אילון טען בין השאר שאין קוסם יכול לקרוא ולהעביר מחשבות אלא בעזרת שתול. אני חזיתי בהופעתו של גלר בישיבת בני-עקיבא בקריית-שמואל לעיני 300 תלמידים ורבנים מאנשי המוסד. ללא אף שתול אחד.

בכל זאת ביצע גלר את ההופעה של העברת מחשבות על-ידי קלפים.

ישראל פלג, קריית-ים, חיפה

עולה חדשה

מבקשת עזרה

אני בת 18. עליתי לארץ יחד עם אימי, שני אחי ואחותי.

אמא שלי חולה מאוד. לנו אין עבודה. אין לנו חינוך מתאים, לא חברה ולא דאגה מצד אף אחד. הרעב והחרפה שולטים בבית שלנו. לישכת הסעד במקום מגורינו מעולם לא ביקרה אצלנו למרות מחלתה של אמי האלמנה.

יש לנו משפחה גדולה באשרוד ואנחנו מבקשים שיעבירו אותנו לשם כדי שהם יוכלו לדאוג לנו.

במיקרה שאי-אפשר להעביר אותנו, על הסוכנות היהודית ומוסדות המדינה לדאוג לנו לכל הסידורים שלנו.

אני עומדת להתגייס, אך בגלל מצבנו

מדכה

הכלכלי יקשה עלי להיות בצבא ולראות מרחוק את הסבל בבית.

לכן אני מבקשת: אנא, עזרו למשפחתי.

אנט מדכה, שדרות

סיפור עץ סניף

קופ"ח בחולון

היום, יום שני בשבוע, אח"צ כשגמרתי את עבודתי באתי לקופת-חולים סניף פייאר-ברג בחולון ולתדהמתי מצאתי את המוסד ההסתדרותי המסור והנאמן הזה — סגור!

ע"י הדלת התאספו חולים ממורמרים. שום הודעת הסבר או התנצלות לא היתה כתובה על הדלת. בחלון-המודיעית של רופ"א תורניים היו שתי הודעות בלתי קריאות: אחת היתה דהויה לגמרי והשנייה נראתה כמו מיוזון מושגן.

יחס הזלזול המעליב שמגלה מוסד לא איכפת זה כלפי חבריו דחף את אחד החולים לפעולה מחאה: הוא תפס מוט ברזל וניפץ את זוגיות הדלת ואת חלון המודעות.

כעבור שישה ימים: החלונות חוקנו, אבל ההודעה הדהויה לא הוחלפה!!! פיראשו של דבר — הלא-איכפתיות שלהם אל הכלל לא הבינו למה שברו להם את החלון.

ז. חזק, חולון

טעות שד

מנהל חשבונות

אינני מכיר את ירובעל, ואינני בטוח ש-הפסקת פרסום המודעות הפילוסופיות שלו

פיקוח עי

המחירים

לפי דעתי יש רק דרך אחת לפקח על המחירים והיא באמצעות החוק. שום אמצעי אחר לא ישכנע את מסקיע המחירים שלא להמשיך ולהפקיע את המי-חירים, כשם ששום אמצעי אחר לא ירתיע עיני.

צור

אנשים קלי דעת אחרים מלגנוב, להונות, לשדוד, לאנוס או לעבור כל עבירה אחת-רת.

מ. צור, חיפה

בעד

אורי גלר

משום מה החליט הטלפאט איתן אילון (העולם הזה 1729) לגלות קבל עם ועדה את האמת על-ידי התחזותו לקוסם מן ה-מניין.

אינני מבינה מדוע אילון מתכחש לכוחו הנסתר?

האמת ניתנה להאמר: לא רק שקיימות תופעות מסוג זה של טלפאטיה, טלקיניזם וכד' אלא גם שאילון מוכיח בהופעותיו הרבות ובצורה חד-משמעית כי הידע ה-קוסמי ממנו והלאה וכי הוא ואורי גלר הם טלפאטים אמיתיים.

מרים לזר, תל-אביב

נגד

אורי גלר

אילו אורי גלר היה באמת מה שהוא מתיימר להיות, הוא היה צריך להיות בעל מנת מישכל גבוהה מאוד ובשום אופן לא מתבלט אלא מנצל את תכונותיו הטלקיניטיות בצורה חיוכית או שלילית ל-מטרות אישיות בלבד.

הצהרותיו שהוא מסוגל לקרוא מחשבות אדם הן בלתי מתקבלות על הדעת. לעומת זאת, לנחש מחשבות אפשר. אך מכאן עד קריאת מחשבות הדרך ארוכה מאוד אם בכלל.

קורא, חיפה

דברי

הבד

אני לא מבין את הקהל הישראלי. בא אחד כזה, אורי גלר, ומשגע במשך שנה שלמה את המדינה בדברי הבל. אחרי שראיתי את ההופעה שלו, הצלחתי

קרן

להסביר לעצמי כל פעולה ופעולה שלו. הכל אחיד-עניינים ווריות-ידיים. טוב עשיתם שהקצבתם מקום לקוסם

THE MOUNT ZION REPORTER

- # A TWENTY PAGE MONTHLY MAGAZINE IN COLOURS (FREE).
- # Digest of ISRAEL NEWS (not printed abroad).
- # Bible prophecies on Daniel and revelation explained.
- # Past, present and future of ISRAEL pre-announced in the Bible.
- # A health page: how to live and eat, to live long.
- # Questions and Answers on ISRAEL and on the Scriptures.

This beautiful magazine will be sent FREE upon asking.

Address: Mount Zion Reporter,
P.O.B. 568,
Jerusalem, ISRAEL.

החייל שלי יחזור...

ובינתיים

במעוזים, בביקעה, ברמה

שלח לו ד"ש חיה

השולח-הוא

כל שבוע

מיבצע מיוחד לחיילים

מינוי לכתובת צבאית

בחנחה של 50%

לחצי שנה: 15 ל"י; לשנה אחת: 29 ל"י

מלא ושלח לתד. 136 תל-אביב.

נא לשלוח את "העולם הזה" לחצי שנה / לשנה אחת לכתובת זו:

מס' אישי שם

דואר צבאי

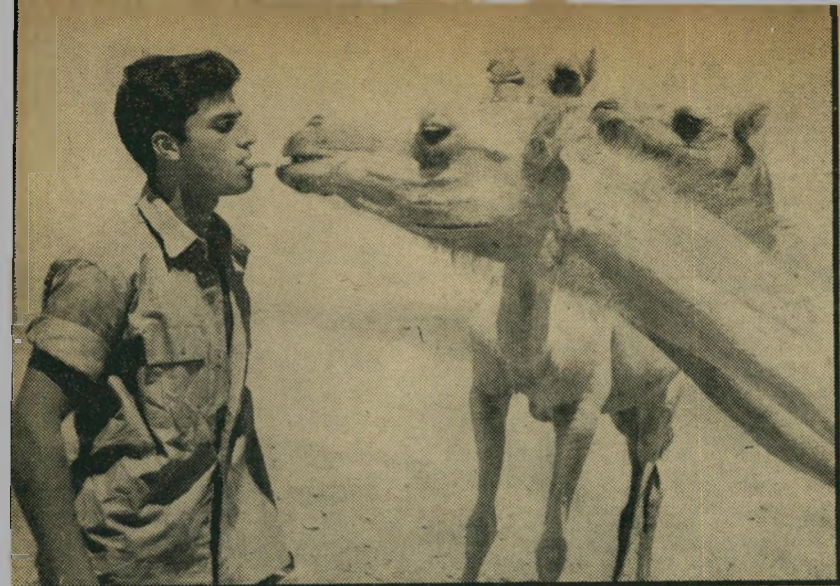
ר"ב סך 15 ל"י (חצי שנה), 29 ל"י (שנה) — למחוק חמיות

השולח

דרוש
נהג אוטובוס
מנוסה
לעבודה קבועה בתיירות
בסיס י"מ או ת"א.
השקעה אפשרית
טיולי הגליל, טל. 067-20330

בעיות ולבטים
בחי המין
מאת הד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים
להשיג בחנויות הספרים הגדולות

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי, המערכת והמינהל: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

תמונת השבוע

דפי עיתונכם למוסד, לצוות עובדיו המ-
סור, לעיריית תל-אביב על מפעלם זה.
ישר כוחם.

יעקב טימן, שחקן, תל-אביב

תחרות

הציורים

מצורפת תמונה בה אני נוגס במשותף
יחד עם גמל, מפרוסת לחם.

התמונה צולמה בעת שירות המילואים
שלי בסיני.

מה דעתכם על הכותרת: שלי שלך —
שלך שלי.

חיים לוי, חיפה

● הקורא חיים לוי מרחוב הפרטיזנים
3, קריית-אליעזר, חיפה, זוכה בפרס המדור
בסך 10 ל"י.

תורה

לביית-החורים

בימים אלה, בהם מושמעת ביקורת חרי-
פה (וכשהיא קונסטרוקטיבית — היא בן
החלט נחוצה), כלפי אנשים ומוסדות, בין
היתר על מחוללי עיריית תל-אביב, אין
להתעלם גם ממפעלים גדולים, הנסתרם
מעיני הציבור, וכוונתי במקרה זה — ל-
מוסד גבעת השלושה של עיריית תל-אביב.

זהו סנטוריום לקישים, מעין בית-אבות
לזקנים הזקוקים לאשפוז וטיפול, שאימי
המנוחה, רוזליה טימן, היתה מאושפזת בו
מאז לקתה בהתקף-לב ועד לפטירתה בימים
אלו. עובדי המוסד, רוסאיו ואחיותיו עו-
שים עבודה חלוצית ממש בסבלנות של
מלאכים.

יורשה לי בהזדמנות זו, להודות מעל

(1) חדר האוכל של קיבוץ משגב-עם מ-
יועד ל-96 אוכלים.
(2) לקראת הארוחה החגיגית של ראש-
השנה אירגנו את חדר האוכל ל-200 אוכ-
לים.
(3) הארוחה החגיגית היתה צריכה להת-
חיל ב-21.15.
(4) קבוצת אנשי המילואים היתה צריכה
לצאת לתפקידי השמירה ב-19.00 ולכן באו
לאכול בשעה 18.30.
(5) ב-18.30 חדר האוכל היה בעריכה לק-
ראת הארוחה החגיגית.
(6) הוצע איפה לאנשי המילואים לא-
כול ליר שולחן במטבח כנהוג במיקרים
כאלה לגבי חברי המשק.
צירי, משגב-עם

שוד

ושבר

בתאריך 16.10.70, באחת מן ההצטלבויות
בהדר הכרמל בחיפה, כשהתחיל אור ירוק
ברמזור, פניתי ימינה, חיכיתי עד שכל
החולכי הרגל במעבר החציה יעברו, ואז
עברתי. לתדהמתי נוגש אלי שוטר וטען,
כל עוד יש אור ירוק להולכי רגל אין לי
זכות לעבור. ניסיתי לשכנעו שאינו צודק
אך לשוא. רשם לי דו"ח מס' 1006015 בסך
50 ל"י.

לכן לא חסכתי ממנו שום קללה למרות
שהשוטר בישראל הוא פרה קדושה של
היהדות. מאז התחלתי להצדיק. כל אותם
אנשים שעוברים על החוק אפילו אם מת-
עסקים בשוד. כי אם מותר לשוטר לשדוד
למה לעמך לא?

אריאס דוד, תל-אביב

מעשה

סדום

ביום שישי, 23.10.70, בשעה 14.00,
עמיתי בצומת סדום-ערבה וחיכיתי לטרמפ.
שעתים ציפיתי לשוא, למרות עשרות ה-
מכוניות שעברו צפונה. חזרתי לבסיסי ו-
הפסדתי את חופשתי הקצרה.

חיי, צה"ל

(עקב יציאה למילואים, כדבריו) תזיק למי-
שהו, פרט למחלקת המודעות של העולם
הזה.

יחד עם זאת אפשר לדרוש מדן בן-אמוץ
לא לזהות את רעיונות הנצרות בפרושם
הירובעלי עם האינקוויזיציה, ממלא המקום
וכל השאר, בדיוק כמו שהוא דורש ממנו
"לעזוב את מר בוואר".
מנהל חשבונות טוב אינו עושה שגיאות
נסות כאלה.

חנוך ויי, חיפה

● דן בן-אמוץ משיב: אתה צודק, סליחה.

לאן הם

נעמדו?

בתור קוראת שרופה של העולם הזה אני
מרגישה בחסרונו של מדור, שהיה נהוג
אצלכם לפני שנים.

אני מתכוונת למי
דור היכן הם היום?
אני זוכרת, עוד
בהיותי ילדה קטנה,
כמה דמויות שבי-
אמצעותכם החלה כל
הארץ לדבר עליהם.
אם לזרוק את ה-
שמות הראשונים ש-
עולים בדעתי, אצי-
ין את חי חסידוב,
הארכיבי האמין מי
משרד החוץ מירור
שלים; דליה ליטאי,
הנערה שהסתבכה עם צלם-עירום ולהבדיל,
מזכירי ההסתדרות לשעבר, שנעלם בצל,
פינחס לבון.

מה הם באמת עושים היום?
זיוה חפץ, ירושלים

תודת

האומה

קראנו רשימתכם תודת האומה (העולם
הזה 1728). להלן הערותינו:

מהפכני! רבלון חושפת את סוד החזה היפה 'Eterna 27' Contour Drops for the Breast

החזה הוא איזור רב קסם רק כשצורתו יציבה, רעננה וצעירה.
התוצאה הבלתי נמנעת מלידה, גיל ואקלים, הם: שרירים
רפויים, עור מחוספס וחזה נפול בלא עת. מעתה לרשותך ה-
תכשיר המהפכני:

Progenitin by 'Eterna 27' Contour Drops for the breast

זהו התכשיר היחיד המעניק לחזה זקיפות, יציבות וגמישות,
ולעור — מגע קטיפתי ומראה נעורים.

אידיאלי לכל הנשים שהזניחו את הטיפול בחזה ולאילו הרוצות
לשמור על יופיו שנים רבות.

REVLON

תמרורים

מונה • לראש אגף המינהל של כור, מי שהיה השליש הראשי של צה"ל אלי"מ (מיל.) **אברהם (מיכי) קידר**, לשעבר חבר קיבוץ מעגן ומחזיקי הפלמ"ח, שי כיהן כסגן מפקד הנח"ל ומילא תפקידי מינהל ואירגון בצה"ל עד לפרישתו לפני שלוש שנים. לפני כניסתו לתפקיד החדש, היה קידר סגן מנכ"ל לתפקידים מיוחדים במשרד ראש-הממשלה.

מונה • בלונדון, עלידי ראש-ממשלת בריטניה אדוארד הית, לראש יחידת התייב נון המרכזית שמ' תפקידה לייעץ ל- ראש הממשלה —

הלורד **ויקטור רוטשייד** (60), שהיה ממונה עד כה על המחקר בי חברת הנפט של נכדו של הברון רוטשילד הראשון (מ) הענף הבריטי של המשפחה, חיבר סי פרי מדע, חבר מ' כון ויצמן ומייסד הטלחזיה הלימודית.

רוטשייד

מונה • לזכר משרד החינוך וה- תרבות וסגן-ראש הממשלה, במקומי של יחיאל לקט שעזב את התפקיד אחרי שניב- חר למזכיר המשמרת הצעירה של מפל- גת העבודה — **אלי אברהם**, חבר קי- בוצ פלמחים ששימש בעבר חבר מערכת למחבב בת-אביב.

נישאו • בלאס-וגאס, השחקן די- מרווין (46) ופמי- דה פיקי (39),

מרווין

אותה הכיר בימי ילדותם בחדסטוק-ש במדינת ניו-יורק ו- שהקשר ביניהם חר- דש לאחרונה. אלו הם נישואיו בשנית של מרווין ונישואיה בשלישית של רעי- יתו. ידיעות בעי- תונות האמריקאית סיפרו כי מרווין התחתן "לאחר ש- שתה כמויות ניכ- רות של ויסקי בערב הקודם..."

זוכה • מאשמת נסיון לרצח, גיבור מלחמת העולם השנייה, שחקן הקולנוע **אודי מורפי**, שהואשם בבית-משפט ק- ליפורני בנסיון לרצח ותקיפה. התביעה טענה כי בשעת ויכוח בין מורפי לבין מאלף הכלבים דויד גופשטיין, שלף מורפי אקדח וירה סמוך לאוזנו של גופשטיין. טענה נוספת של התביעה: מורפי סטר לאשתו של גופשטיין, הנאשם הכחיש וזוכה.

עומד לפרוש • מחברותו בלש- כת עורכיהדין ולהפסיק את עבודתו ה- מיקצועית, מי שהיה שר המסחר והתעשייה בתקופת הקיצוב ואחר כך שר-המשפטים — עו"ד **ד"ר דב יוסף**. פעולתו המיק-

יוסף

צועית האחרונה של דב יוסף היתה ככר- נס נכסים ומנהל עסקים של מפעל המלט שמשון. יחד עם עו"ד ח"כ חיים צדוק, שהיה אף הוא שר המסחר והתעשייה.

נפטר • בת-אביב, בגיל 64 **אפי רים רוטר**, יו"ר אגודת עיתורים נפגעי הנאצים בישראל.

נפטר • לאחר מחלה ממושכת, בגיל 94, מי שהיתה אשתו של היהודי הראשון שהתיישב על אדמת כפר-סבא יצ- חק שיינפיין — **דוכה שיינפיין**.

מעל לכל

רואל

פילטר

דובק

20 סיגריות "כיד המלך"

באישור הנתונים הרשמיים ומשאל "המוצר הנבחר" 1970

הנבחרת ביותר-הנמכרת ביותר

אתה נכורך? אתה תמה? אינך מבין את פעולות ממשלת ישראל?
נרמה לך שממשלת ישראל פו-עלת במלוא המרץ כדי להשחיר את פני ישראל בעולם, ולגייס את דעת הקהל העולמית נגד הי מדינה?

אתה שואל את עצמך מפעם לפעם אם מנהיגינו נפלו על הראש?
כמוני — כמורך. עד שנפלו לידני, השבוע, הפרוטוקולים הפוריים, אשר קטעים מהם אפרסם להלן. איני יכול לגלות איך הגיעו מיסמכים אלה לידני, או מה טיב המוסד שממנו הם נגנבו.

די לומר זאת: אישם, באחת מבירות המרחב, עומד בית. הוא נראה תמים. אין עליו שום שלט מעיד על הנעשה בתוכו. **אולם שוכן בו המוסד החשוב ביותר בעולם הערבי.**

בבית זה מתכנסים כל כמה ימים שלר שה גברים, בעלי מותרות גאוניים, המנהלים את המערכה נגד ישראל. לא הצלחת לגלות את שמותיהם. בפרוטוקולים הם מור פיעים רק בשמותיהם: שלהם: מוחמד, אחמד ועלי.

מסתבר שהם מנהלים, למעשה, את מדיניות ישראל — בעקיפין.

★ ★ ★
ישיבה לדוגמא, בעת סיא מעשי-החטיפה של הפידאיון:

מוחמד: המצב חמור, בחיאת אללה. החטיפות האלה מקלקלות לגמרי את הי תמימת הערבית ברחבי העולם.
אחמד: יש לי פה צורר של דו"חות מצפנה, ארצות-הברית, בריטניה, שחייך ועוד. כולם אומרים את אותו הדבר: העיר למ מתחיל לחשוב שכל ערבי הוא חוטף, רוצח ומטורף.

עלי: בכמה ארצות נוקטת המשטרה אמצעים נגד הפלסטינים ושאר הערבים הי נמצאים בתחומיהם. זה יקשה מאד על פעור לות אירגוני-הפידאיון, וגם על התעמולה הערבית הכללית. הנוק לא-ישוער.
מוחמד: ברור שזה לא יכול להימשך. צריכים לעשות משהו.

מוחמד: אינני מבין! **אחמד:** פשוט, קצת פסיכולוגיה! נכ-ניס כמה ערבים — גניח שניים — למטוס העובר מהמזרח הרחוק לאירופה, והחונה בדרך בלוד. הם יתנהגו באופן חשוד. כש-הם יגיעו ללוד, יעלה הש"ב למטוס ויא-סור אותם.

מוחמד: איזה תועלת זה יביא? יש-הרר אותם אחרי יום-יומיים.
אחמד: אתה לא מכיר את הישראלים! אחרי שיאסרו אותם, תתחיל התחרות בין השרים בממשלת ישראל. יחזיקו אותם עוד ועוד. העולם כולו יראה בזה חטיפה, ויש-

אופן דחוף. אבל מה?
עלי: תיכף אחמד יציע לנו לשכנע את דיין לאסור בני-ערובה ערביים, חה-ההנה! **אחמד:** משה דיין ... בני-ערובה ... יא אחי, יש פה התחלה של רעיון!
עלי: ואללה, הפעם אתה כגזים! נכון, בפעם שעברה באמת הצלחת. אבל אפילו אתה לא תביא את הישראלים לעשות מע-שה אידיטי כזה! באמת!
מוחמד: אני לא יודע. אילו יכולנו ... אם הישראלים יאסרו בני-ערובה, זה יועזע את העולם ... יזכרו את הנאצים ... אחרי הכל, הישראל היא כיום מעצמת-כיבוש, ו-

„אתה חטוף וי“

אנחנו רוצים מומן שיסתכלו עליהם כמו על נאצים. כל אחד יזכור סרטי-הליבוד ... **אחמד:** זה לא יהיה קל. אבל אני משוכנע שזה אפשרי. משהו, אולי איזה כוגר ערבי, צריך ללחוש לאחד מאנשי גולדה או דיין שכדאי לאסור בני-ערובה,

ראל תפסיד את כל האהדה שרכשה בימים האחרונים.
עלי: אבל אם זה פלסטינים, יגידו שמאסרם צודק.
אחמד: או לא נקח פלסטינים! נקח מישהו שאין לו שום עניין עם כל העסק.

הפרוטוקולים

על זדוני ערב

עלי: אולי כדאי לדרוש מהחזית העמ-מית ומשאר האירגונים להפסיק את הח-טיפות?

מוחמד: אתה מצחק אותי. לך דבר עם גורג'י חבש!

אחמד: אין שום סיכוי.
עלי: אז מה לעשות?

מוחמד: תן לחשוב. הממ ... יש לי רעיון. אילו היו גם הישראלים חוטפים כמה מטוסים, זה היה יוצר תמונה לגמרי אחרת.

עלי: אתה מגנון, יא מוחמד? אתה חושב שהישראלים השתגעו? החטיפות הי אלה שיפור באופן קיצוני את המעמד של ישראל בכל העולם. אפילו הרוסים פוחדים מחטיפות מטוסים ומרוגזים על הפידאיון. אתה חושב שישאר תקלקל את ההישג הפנטסטי הזה עלי-די חטיפת מטוסים ער-ביים? לא בא בחשבון!

מוחמד: כמוכן, זה קשה. איך נביא אותם לזה?
אחמד: קצת פסיכולוגיה, יא אחי. יש דרך פסיכולוגית להביא את הישראלים לעשות מעשה אידיטי.

עלי: אתה והפסיכולוגיה שלך! איך? **אחמד:** ואללה, זה לא קשה. צריכים רק להכיר את הישראלים.

מוחמד: לעניין, יש לך רעיון?
אחמד: כן. יש מטוסים שעוברים את ישראל בטראנסז, נכון? בין אירופה והי מזרח הרחוק?

עלי: אחזים. אבל לא של א-יעל.
אחמד: לא צריכים את א-יעל. יכול להיות מטוס אנגלי או אמריקאי. גניח ש-נכנס לאחר המטוסים האלה כמה ערבים.

שזה ישפיע על גורג'י חבש. אולי יש לחבש קרובים בגדה המערבית ... **מוחמד:** שניים-שלושה בני-ערובה אר-גם מספיקים. הפעם אנחנו זקוקים למשהו מאסיבי, איזה 1500!

עלי: אתם מטורפים! אפילו דיין לא יאסור 500 בני-ערובה!
מוחמד: אם הישראלים יאסרו בגדה המערבית 450 בני-ערובה, ויפיעו שמועה שהם עומדים להרוג אותם אם החזית הי עממית תפגע בחסופי המטוסים! — זה יהיה עצום! זה יהיה מיבצע מזהיר!

מוחמד: אנחנו צריכים לנסות. כדאי להפעיל את הסוכן הכי טוב שלנו — זה יהיה שוה! לנו מאות מיליונים לירות!
עלי: ומה יקרה לבני-הערובה?
אחמד: שום דבר לא! אחרי כמה ימים יצטרכו לשחרר אותם בשקט!

★ ★ ★
ה פרוטוקול המעניין ביותר מתייחס, כמוכן, לפרשת הטילים.

• אחרי שנאסרו בגדה 450 בני-ערובה, פירסם ניזח, העיתון הגדול והפרו-ישראלי ביותר בני-יורק, את הכותרת הבאה: „יש-ראל אסרה 450 בני-ערובה — מאיימת ל-הוציאם להורג אם ייפגעו החטופים!“

מוחמד: יא איחואן, התפקיד שלנו היום הוא הקשה ביותר. אתם יודעים מה קרה.

עלי: הטילים, הטילים, יודעים! **מוחמד:** כאשר הראים („הבוס“, הכינוי שדבק בגמאל עבד-אל-נאצר) קיבל את הצ-עת רוג'רס, הוא כבש את דעת-הקהל הי-עולמית. עכשיו הוא הזיז את הטילים, וקיילקל את הכל. ישראל רוכבת על גל עצום של אהדה בעולם.

אחמד: נהיה הוגנים. הראייתם חשב שהאמריקאים ישתקו. הוא לא ידע שדיין יעשה מזה סקאנדאל עולמי.

מוחמד: בכל אופן, המצב היום מ-חורבן לגמרי. ישראל קיבלה את יוזמת רר-ג'רס, ורכשה את לב העולם. המצרים הזיזו את הטילים, והפסידו את כל האה-דה שרכשו זה עתה. עלינו לשנות זאת.
עלי: קל להגיד. אבל רק מעשה דר-מאטי של ישראל, שירגיז את כל העולם, יכול להושיע.

אחמד: משהו שיוכיח לעולם כולו שקבלת יוזמת רוג'רס עלי-די ישראל היתה רמאות, טכסים כדי להוליק שולל את העולם.

מוחמד: משהו שיביא את העולם כר-לו לכך שיפסיק להאמין בכלל להורעות הישראליות והאמריקאיות על הזות הטילים.
אחמד: הממ ... הבה נחשוב ... אר-לי נביא את הישראלים לכך שיפרשו משי-חות יארינג?

עלי: ואללה אל-עזים, יש לך שגעון-גדול! אפילו הישראלים לא יעשו מעשה אבסורדי כזה, שיציג אותם בפני העולם כולו כמדינה שלא רוצה שלום!
מוחמד: אילו יכולנו ... אם הישרא-לים ישתמשו בעניין הטילים כדי להפסיק את השיחות, יתחילו להאמין שהישראלים בכלל המציאו את כל העניין. זה ירגיז אפילו את האמריקאים. רעיון טיב, יעני, אבל איך?

אחמד: קצת פסיכולוגיה! אתם מכי-רים את דיין. אפשר להביא אותו לזה שיד-פוק על השולחן, שיאיים בפרישה מהממ-שלה הציונית. אני חושב שיש לי דרך ... (כאן חסר קטע בפרוטוקול.)

★ ★ ★
ה פרוטוקול האחרון נרשם לפני שי-בוע בלבד.

מוחמד: המצב די טוב. מתגבש רוב-בשביל ההצעות הערביות בעצרת האו"ם.
עלי: מה זה שזה? אין לזה כל ערך. או"ם-שמו"ם. ההחלטות הן כלי-כך מימיות שאפילו ישראל יכולה לקבל אותן.
אחמד: אולי אפשר להביא את ישראל לכך שתעשה משהו מרגיז, שיקים נגדה

על זדוני ערב

את כל חברות האו"ם? איזושהי הכרזה של אבא אבן, שתבאיש את ריח ישראל בכל העולם?
עלי: למשהו?

אחמד: יש לי רעיון ... אבל זה כל-כך אידיטי שאני לא מעז לחלום שאבא אבן יגיד את זה ...

מוחמד: בכל זאת, נשמע. אולי ... בעזרת אללה ...

אחמד: אילו אבא אבן היה אומר בני-יורק משהו כמו: „אם עצרת האו"ם תקבל החלטה לרעת ישראל, לא נחזור לעולם לשיחות יארינג!“

עלי: נו באמת, למה שייגיד דבר כלי-כך אוילי? הרי זה סתם ירגיז את כל חברות האו"ם! הן יראו בזה חסיה גסה, איום על נציגיהן בעצרת! הרי זה כאילו תאמר ישראל: אנחנו לא רוצים בשלום ובשיחות-שלום, והלכנו לשיחות יארינג רק כדי להעמיד פנים ולעשית כ"יה לאמריקאים!

מוחמד: עלי צודק. אפילו אבא אבן לא ישמע הצהרה כזאת!

אחמד: קצת פסיכולוגיה, יא ג'מאעה. אם נרגיז את אבא אבן די הצורך, הוא יגיד זאת, תסמכו עלי!
מוחמד: אינשאללה!

מאת אורי אבנרי

**חדש!
מהפכני!**

Edison JET

Jet European Type

לראשונה
הסכין החדיש והבלעדי
המיוצר בשיטה שכבשה את העולם

**ציפוי 4D סופר-פולימר
ליטוש HI-ספיד**

**4D SUPER POLYMER COATED
HI-SPEED FINISH**

אדיסון-ג'ט

הסכין שיפתיע אותך בגילוח חלק ומהיר
מבלי שתרגיש בו כלל!
שיא במספר הגילוחים ללא כל תחרות!
מוחאס לשיער קשה ולעור עדין

3 סכינים - 1.50 ל"י

6 סכינים + 1 חינום - 3 ל"י

**על כל פנים-
בכל עת...
אדיסון ג'ט!**

אורי אבנר

רבותי, אני רוצה להכריז על אות-הצטיינות חדש אשר יוענק (לעתים רחוקות מאד) לכתב עיתון, רדיו או טלוויזיה שירידה אמת בלתי-רדודה לציבור, ויצילו על-ידו כך לשנות במידה כלשהי את המצב. האות החדש יכונה „אות-הקריעה" (על שום קריעת המסווה מעל עובדות בלתי-ידועות) ויופנק בצורת תבנית-ביצים מדי-ניאטורית (על שום האומץ הדרוש לגילוי מעין זה) מזהב (סוג אקסטרא), כסף (מסוג א') ואור (סוג ב').

את „אות-הקריעה" לשנת תשל"א אני מעניק השבוע לכתב קול ישראל, מר אמונו

ברזיל, אשר גילה במסגרת "יומן הח-
דשות" את שערוריית ביובו עשרות ה-
מיליונים על-ידי הממשלה, הורשת מאר-
תנו להקט את החגורה ולרדת ברמת ה-
חיים למען ביטחונה של המדינה.

באומץ לב, באובייקטיביות ובעבודה עי-
תונאית מקצועית, הביא מר ברזיל לפני
צבור צרכניהאינפורמציה, ידעוּת מבוס-
סת, מהימנות ומקצועיות, שהממשלה ניס-
תה להסתיר מאיתנו. לעורך "יומן הח-
דשות", אשר החזיר את שידור חומר הפנ-
קה, הגיע לפחות ביצה אחת מתוך "אות-
המריצה" המוצגת למר ברזיל.

טוב. חילקנו את הפרס. ועשיו מה?
האם גילוייו של מר ברוילי ישנו במשהו
את המצב? האם ייפסק הביוב? הנה? האם
שרי הממשלה יסקלו את האפשרות לרכוש
מכוניות זולות יותר?
שום דבר לא ישתנה, רבותי, וזה מה
שמעצב אותי. חוסר-האונים הזה מרתית
את דמי. זה לא ייתכן שלנו, לאורחי המ
דינה, למשלמי-המסים, לא יהיה מה לה
גיד בעניין זה. לא ייתכן שנורשה לשר
האוצר ולממשלה שלנו לעבור לסדר-היום
בפרשה חמורה כלכך. לא ייתכן שהמ
שלה, שבה בחרנו, תעשה בקולנו במשך
ארבע שנים ככל העולה על רוחה. מבלי
שנפצה פה, הביובו המחמיר הזה, רדי
פת המותרות של השרים, הם גם אש
מתנו. השתיקה שלנו תאפשר לממשלה
להמשיך בשלה. מה אני מציע לעשות?
(1) אני מציע שנתאסף ביום חמישי
(5.11.70) בשעה חמש אחרי-הצהריים בכי
כר מלכי ישראל בחל-אביב, לאסיפת-מח
או ללא נאומים וללא סיסמאות. אני מציע
שנעצור שם חצי שעה ונתרגם בשט.

כל מה שהיה להגיד בעניין הביבויזם
כבר נאמר בעיתונות. לא נשאר לנו אלא
להוכיח, בעצם עמיתנו בכיר שאנחנו
כועסים ואנחנו תובעים ועתה תקרה צר
בוריה, שתחקור את פרשת הביבויזם.
האסיפה הזו איננה מאורגנת עליי שום
גוף פוליטי. ההשתתפות באסיפה הזו היא
המנימום הגורש מכל אורח ומשלח-מ
סים, המבקש למחות נגד המעילה המ-
שלתית בכספיו. אני תומך שם חצי שעה,
גם אם אהיה המפגין היחיד.

(2) אני מציע שכל אורח יסגר גלויה
או מכתב לראש-הממשלה, כדי להביע את
מחאתו על הביבויז, ולתבוע הקמת ועדת-
חקירה שתמצא אשמים ותפרסם מסקנות.

(3) אני מציע שכל משלח-מיסים יחסיר
לירה אחת מהסכום שהוא חייב למס-ה-
הכנסה כמחאה על השימוש במכוניות
פאר על-ידי פקידים בכירים (זה חלקך
בתקציב המכוניות), ויצרף מכתב המסביר
את החסרת הלירה מתשלום המיסים ה-
מגיע ממנו.

אל תגידו שאני מה לצשות. נסו לפחות!

בירושלים הבירה מצויים מרכזי הכוח הפוליטי והכלכלי במדינה. שם נחתכות ההכרעות, נחתמים הסכמים, מופרים חוזים, ניתנים תגמולים ושוחד. שם יושבים המפקחים על חלוקת תקציב המדינה, הקובעים מי יתעשר ומי יהיה עני. האחראים מבחינת החוק לבקורות והגינון הם אנשי מבקרה-המדינה, העושים כמיטב יכולתם. אולם גם הם שואבים את עיקר המידע שבידיהם מן העיתונות.

בירושלים הבירה מצוי ריכוז גדול של עיתונאים, הכותבים כל יום וכל שעה בכל עיתוני הארץ. הקורא המצוי מניח כל שליו עיתונו בירושלים דואג לספק לו את האמת, כל האמת, ושום דבר חוץ מהאמת.

דרך הטבע שמעשי שחיתות, ביזבוב, ותרשעויות קשורים בכסף, ולכן ריכוז בעיר הבירה בכירי הכתבים הכלכליים בארץ, והם צריכים להיות כלבי-השמירה של הדמוקרטיה, חיל-החלוק של הממלכה השבעית. הם, בעיני קוראי העיתונים, נציגי הצדק וההגיונות, הנלחמים שעה שעה במגוון הממשלתי ובכל מה שלילי בו.

ריכוז זה של כתבים כלכליים הקים מעין מועדון, השולט למעשה על כל אמצעי התקשורת במדינה. כל הכותבות והפרשנויות ברדיו ובטלוויזיה, בוויכוחים פומביים ובסימפוזיום — משתתפים בהם רק חברי מועדון זה.

אך ראה זה פלא — בעוד הכתבים, הצרכים לכסות את משרדי-הממשלה, יוש"בים בירושלים, הרי מרבית גילויי השערוריות במדינה באו מכתבים בתל-אביב, הרחוק קים ממשרדי הממשלה. למעשה, קשה להצביע בשנים האחרונות על גילוי עיתונאי אחד ששנא מירושלים, למשל, פרשת הביזבוב האחרונה, רכב השירים וכו'.

בעוד אנשי תל-אביב מפרסמים גילויים נוספים יום יום, יוצאים אנשי מועדון-הגנת-האוצר בירושלים להילחם להשתקת הגילויים. הכתבים הכלכליים בירושלים של „מעריב“, „ידעיות אחרונות“ ו„הארץ“, העיתונים הכלביתיתליים, הם למעשה משרתים נאמנים של האוצר, נמנעים מכל פירסום הפוגע בו, מקבלים כתמורה ידיעות חיוביות וטובות.

ידיעות חיוביות וטובות.
עובדי האוצר, שלבים כואב על מה שהם רואים, נאלצים לפנות לעובדים החלי-
אביביים של אותם העיתונים — ולזהזירם לא לספר דבר לעובדים בירושלים.
כך המעל נסגר, ורק קורא העיתון סבור כי האיש שלו בירושלים ממלא את
תפקידו כמאות. אין הוא יודע כי דובר האוצר משמש כיום עורך כלכלי בכיר ב-
"שדירי ישראל". כי מנהל אנף במשרד המסחר וההעשיה משמש כיום (בחופשה
ללא תשלום) כעורך כלכלי של "דבר". כי עורך פירסומים במשרד ראש הממשלה
עובד כיום ככתב כלכלי של "הארץ", ותמורת, "כשרנו" — הוא גם עורך ב"קול
ישראל".
ממש הגשמת הפסוק: "והמשכיל בעט ההוא — יידום."

כמשקיף מן הצד בלחמה הבלתי-פוסקת להשגת סטאטוס חברתי, המתנהלת בחברה הישראלית. תמיד חשתי ספידה עמוקה ל־ה' הראה המאמצים שאנשים שפויים־בדעתם

לבאורה מוכנים להשקיע בהתמודדות ה־אוילית הזאת לרכישת סמלי יוקרה. רק בחברה רקובה וחולה (ובשטח זה אין לנו מוגופול כמובן. התהליך השטני

הזה מתרחש בעולם כולו. הן במזרח והן במערב) נמדד מעממו וערכו של אדם לפי המטראי' של דירתו, חשבונו בבנק, מחיר המכונית העומדת לרשותו, מיספר האבירים האוטומטיים המשרתים אותו, מיספר ומחיר מלבושיו, מחייו, ולא דווקא איכות, הארוחות שהוא יכול להרשות ל- עצמו, וכדומה.

אך אפשר להסביר רכישת מכונת, הי כולה לפתח מהירות של 200 ק"מ לשעה, בארץ שבה המהירות המותרת היא 90 ק"מ לשעה? אך אפשר להסביר בניית הלה של שישה חדרים בחצי מיליון דירות לוג שלא יודע מה לעשות עם עצמו בחדר אחד? אך אפשר להסביר את הרי-דיפה הבלתי פוסקת אחר צהי האופנה בלוש, הרוט, אבזורים שבוילם? אך אפשר להסביר את הנוכנות לחבוש רבבות מלירות על חתונות-פאר, חגיגות בר-מצוה בלכותיות, מסכות קוקטייל וארוחות ב-מסעדות שרק המחיר והאספקטוסיביות ש-להן מבדילות אותן ממסעדות עממיות? אך אפשר להסביר את כל התופעות הל אלה אם לא על ידי תשוקתו העזה של האדם הבינוני לסטאטוס ויוקרה חברתית? ואם רדיפת העוֹרֵעִים הזו אחר סטא-טוס, אם השימוש הזה לצמצום החברה ב-סולמות הלא נכונים, עוד מובנים, לגיטי-מיים ואולי אפילו מוצדקים איכשהו לבני אדם פרטי (אחרי הכל, רשאי אדם לעשות עם כספו ככל העולה על רוחו), הרי הוא בלתי-נסבל לבני פקדי ממשלה ושליחי-ציבור, המתעקשים לרכוש לעצמם ול-הגות מסמלי היוקרה (ארוחות יקרות, די-

סטאלאן
שרותי
הבטחון

שיסר הקטן, אימת אויבי המדינה, התעורר בוקר אחד משמצפוניו נקי, כרגיל ותוך כדי גילוח בעיניים עצומות (אפילו הוא אינו יכול לעמוד זמן ממושך בג' המבט הנוקב של עצמו, מבלי להרגיש את עצמו אשם), הוא שאל את עצמו את השאלה השגרתית: "מה אני יכול לעשות היום בשביל המדינה?"

הוא ישב ליד שולחן-המיצעים שלו, לגם מהקפה השחור והממותק בכפית וחצ' סוכר", והענין בעיתון את מבטו הטיפוסני, שהוא תערובת נדירה של שכיחות דרכון עם אמונה עמוקה בנצח ישראל. במדור הסיפורות נתקלה עליו המנוסה במדוער תמימה כביכול: "חדר להשכיר", ומייד הבין שיסר הקטן שהמודעה איננה אלא מילת-צופן, המקשרת בין סוכני האויב ובין איש-הקשר שלהם, אי-שם בדרום תל-אביב.

שיסר קימט את מצחו. (אילו היו אויביו רואים זאת, מייד היו אורזים את המזודות ומסתלקים מהארץ. כי כאשר שיסר הקטן מקמט את מצחו, זה סימן במשר-רעות בינלאומי. באחד מסירוי דרום-אמריקה, "כאשר שיסר הקטן קימט את מצחו — החליטו כל המושעים הנאצים את מקום מוריהם). הוא לחץ על כפתור המנגנון המשומן כהלכה, והעניינים התחילו להתגלגל במהירות מסחררת. בדרום הילאריני צוהר מרענן אסירה אל הדרגות.

בדרום תל-אביב זינקה מכונת אפורה אל הכביש.
באותו זמן צילצל הטלפון על שולחנו של מזכיר ראש-הממשלה.
באותו רגע ממש הרכיב גיורא, אחד מעוזריו הבכירים של שסר, את משקפי-
השמש על עיניו, ויצא למשאית-הלחם, שהמתניה לו ליד הבית, כשהיא מוסווית
כמשאית להובלת קרפיונים חיים.
טבעת הכיתור הושלמה.

„תוך שבע דקות האיש בידונו“ אמר שיסר בטון מעשי, יבש ומפוכח.
„אבל איך עליה עליו“ שאל עוזרו האישי י. בתמהון מעשה. תמהונו היה
מעשה, כי אין כל דבר מתמיה בעובדה ששיסר הקטן עולה ברגע הנכון על
האיש הנכון.

„אין פשוט מזה“, אמר שיסר הקטן, כשהוא מלטף את עצמו בחיבה. *** „עוד בשנת 1931 ידענו שמתרחמת מיזמה השאיית להקים כוח פיראטי שיעביר את השלטון, בבוא היום, לסינים. למראית עין עסקו אנשים אלה בהקמת קיבוצים ובכיבוש השממה, אך אותי הם לא הצליחו לרמות. קראתי כמה מהם לשיחה והזהרתי אותם מהסינים. אחד מהם עזב מייד את הארץ, אך נלכד על-ידי אנשינו ונמסר לעזימת אלו דלאס, והשאר המשיכו להפחית את השממה.

לפני שבוע, ביום חמשים קשה, פגשתי אחד מהם ליד הוועד הפועל של ההסתדרות, כשהוא לבוש מעיל-גשם, ומייד הבנתי שהשטח החליטה לפעול. כאשר ראיתי את המודעה, בחרתי להשכיח את העניין, לא נשאר לי אלא להפעיל את המנגנון, שחיכה לרגע זה מאז ינואר 1931."

ד"ר מ. בר-אוריין

* רגאיון על-ידי המחבר ב'12.8.62.
** כנ"ל.
*** עיון "לאשה", ספטמבר 1968.

שערוריה חסרת-תקדים — הממונה לשעבר על שירותי

הביטחון מגלה את הסודות השמורים ביותר של המדינה

שגעון הגדלות

של האיש הקטן

איסר הראל

קרוב דעשרים שנה ריחף צילה של "המחברת השתורה" על צמרת המדינה. גדולי המדינה רעדו מפני אותה מחברת, שהיתה שמורה אצל האדם שהיה עד לפני שבע שנים איש המיסתורין מספר 1 של המדינה — איסר הראל (הלפרין) מי שהיה הממונה על שירותי הביטחון החשאיים של המדינה בתקופה שאסור היה להזכיר בכלל את קיומם; האיש ששלט שלטון בלי מיצ' רים על אחד המגנונים המסופעים והכמו-סים ביותר של המדינה.

כאשר פוטר איסר הראל מתפקידו, בן עקבות סיכסוך עם הבוס שלו, דוד בן-גוריון; כאשר נשמטה מידיו עמדת הכוח הראשונה במעלה במדינה בתקופת שלטונו של בן-גוריון — עדיין המשיכו ראשי המדינה לחשוש מפניו.

אימה על

ראשי המדינה

יה ברור להם כי האיש לקח עימו את הסודות הכמוסים ביותר, השמורים עימו ב"מחברת השתורה" כדי להשתקן העמידה הממשלה לרשות איסר 6.5 מיליון ל"י כדי שיוכל לבסס את עצמו כתעשיין בענף ייצור הבתים הטרומיים. לוי אשכול נאלץ בזמנו לחזור ולהעסיק את איסר הקטן כיועץ מיוחד, עד שהסתכסך גם עמו ופטר.

אולם איסר הראל, האיש שהקים את הבולשת הפוליטית בישראל, שהטילה את חיתתה על החיים המסלגתיים ועל הרמזים רטיה הישראלית עד שנת 1957, לא נרגע אחרי שתי ב"מסתרים ובשתיקה במשך 15 השנים הראשונות למדינה, בערה האש ב"קירבו. הוא, האיש שהתרגל לכוח שהוסק בלדיו, לא יכול היה לשאת את עובדת היותו אורח אפור. הוא רצה להנציח את דמותו כראש שירותי הביטחון של ישראל, להמשיך להטיל את אימתו על ראשי המדינה.

משום כך החליט איסר לפרסם את כל הסודות שניגלו לו בתוקף היותו פקיד ממשלה.

עוקף

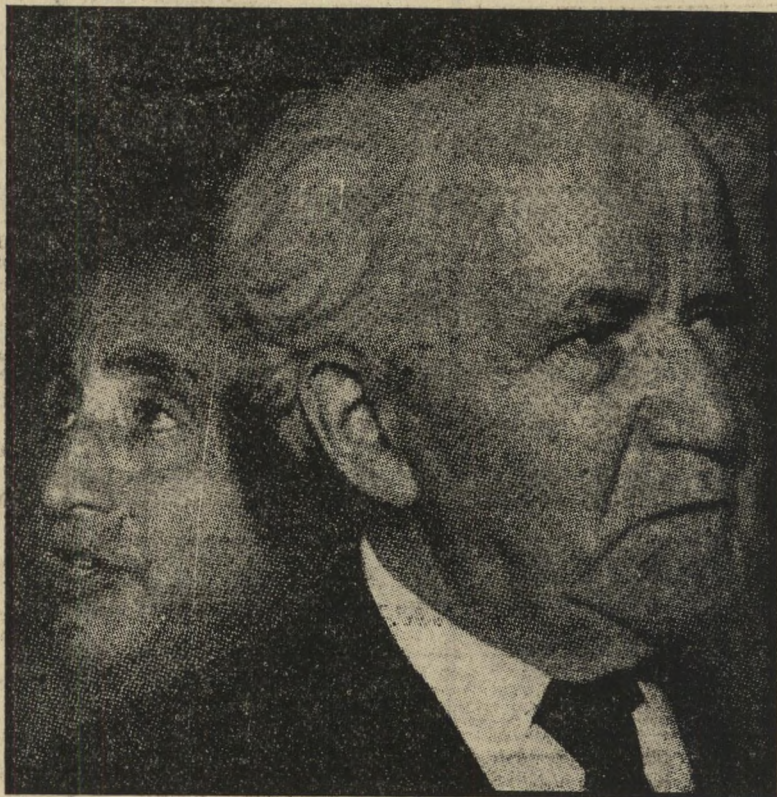
את החוק

לפני כארבע שנים השלים איסר הראל את כתיבת זכרונותיו מכל תקופת שירותו בשירותי הביטחון, עמד ל"הוציאם בצורת ספר. אלא שהממשלה סירבה להתיר את פירסום הספר. הצנזורה הביטחונית פסלה אותו. איסר ניסה להיאבק בממשלה בדרכים משפטיות, אולם נכשל. חוק מיוחד שחוקק בימת הממשלה, לפיו אין פקיד ממשלתי רשאי לפרסם ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו עד חלוף 20 שנה ממועד התרחשות המאורעות, מנע מ"איסר הראל כל אפשרות להוציא לאור את ספרו.

אלא לא איש כאיסר ישלים עם חוקים שמחוקקת הכנסת. האיש שכל חייו ידע לעקוף תהליכים דמוקרטיים, מצא שוב את השיטה לעקוף את החוק.

הוא לא כתב את הספר בעצמו, אלא מסר את כל החומר שביר למומחה ל"ספרות-קבלנית, הד"ר מיכאל בריווהר. בריווהר עומד לפרסם בקרוב את הביאוגרפיה של איסר הראל, שפרקים ממנה מתפרסמים זה מספר שבועות בהמשכים ב"ידיעות אחרות" נהו.

מבחינה חוקית איראפשר להאשים את איסר. ספרו של בריווהר אינו מוכרז כ"ידיעות אחרות" וייתכן שיתחיל לצולל ימ

האיש וצילו: איסר מאחורי ביגיי

שהאיש רדוף שגעון הגדלות העומד מ"אחוריו שלט על מנגנון החושך של המדינה במשך שנים כה רבות.

הטלת רפש

במתים

העובדה החמורה ביותר היא כמו-רון פולקה ברנדוט, כאשר שירותי הביטחון יכול עתה לנהוג בהם כברכוש הפרטי, למסרם לפירסום, היא דבר שלא יתכן ב"מדינה דמוקרטית.

אולם מבחינה מוסרית מגיע הספר ל"שיא של שפלות ותועבה. בהשתוללותו חסרת-הרסן משמיץ איסר הראל באמצעות ה"ד"ר בריווהר ללא רחם, אנשים רבים ומתים, שאין להם שום אפשרות להתגונן.

כמה דוגמאות של התעללות במתים:

● איסר הראל מגלה כי אחרי רצח ה"רונן פולקה ברנדוט, כאשר שירותי הביטחון ערכו מצור על אנשי הלח"י בארץ, הם נעזרו במודיע מרצון — ראובן ("רומק") גרינברג, שמסר לאיסר הראל מרצונו הטוב את מקומות מחבואם של כל מנהיגי הלח"י שטרם נעצרו. במילים אחרות: איסר הראל מאשים את רומק בבגידה, שפלה בחבריו.

● תוך כדי חשיפת פרשת בארי, ראש שירותי הביטחון שהודח בדצמבר 1948 ב"עקבות ההוצאה להורג של טוביאנסקי, ר"תוך כדי הסחת השמצות נאלחות באיסר בארי שאינו כבר בין החיים, מעלה איסר הראל את שמו של אבא חושי, ראש עיריית חיפה המנוח. איסר אמנם יוצא להגנתו של חושי, אך מגלה כי בשירותי הביטחון חשדו בו כי שיתף פעולה עם הבריטים, מסר להם ידיעות שעלולות היו להביא ל"פגיעה באנשי הפלמ"ח. בחסדנותו הגדולה מציין איסר כי לו עצמו נדאו ההאשמות נגד חושי מופרכות, אולם עצם העלאת ה"חשד היא הטלת כתם של בוך באיש ש"אינו יכול לענות.

לא רומק גרינברג, לא אבא חושי, לא איסר בארי ולא ישראל בר, יכולים להתגונן בפני השמצותיו הפרועות של איסר הקטן, הם אינם עוד בין החיים. אבל גם האנשים החיים, המוזכרים על ידי איסר, אינם יכולים להתגונן.

העתקים

ממשפט ריגול

דוגמא הקיצונית לכך היא פרשת אהרונצ'יק כהן, המורחן מקיבוץ שערי העמקים שנידון בשעתו לשנתיים וחצי על קיום מגע עם סוכן זר. הפרק על אהרונצ'יק כהן בספרו של איסר הראל מבוסס על חומר של שירותי הביטחון ועל פרוטוקול של משפטו. לאהרונצ'יק כהן עצ"מו, כמו לכל אדם אחר שנשפט ונידון ב"עבירות מסוג זה, אין כל גישה ולא היתה גישה לפרוטוקול משפטו.

במשפטי ריגול נהוג להשמיד את כל חור מר המשפט מארכיון בית-המשפט ומכל מ"קור אחר שהחומר הגיע לידי. ההעתיקים היחידים נשמרים אצל שירותי הביטחון. ל"נאשמים עצמם אין כל אפשרות לקבל את הפרוטוקול של משפטם. בצורה כזאת אין נאשם מסוגו של אהרונצ'יק כהן מסוגל כלל להתחלחל עם אדם המבסס את מקורו ת"י על פרוטוקול שאינו ידוע לנאשם.

בולשת פוליטית

מסואבת

לא רק זאת. בתיאור פרשת אהרון כהן סילפו הראל ובריווהר עובדות, פירסמו חצאי-אמיתות, קבעו כי גם לוא היה כהן נשפט לפי חוק ביטחון המדינה המתוקן היה מורשע בדין. כתוצאה מפירסום זה עומד אהרונצ'יק כהן להישג תביעה משפטית לפי חוק לשון הרע נגד בריווהר ואיסר הראל, עומד ל"בקש צו מניעה למניעת הפצת הספר. לאלה שלא נפגעו, אישית מהשתוללותו של איסר הקטן, עשוי הספר ללמד לקח מאלף מאוד — מאיוה משטר ומאיוז בול"ש פוליטית מסואבת. נצלה המדינה עם סילוקם של איסר הראל ומרעיו משרותי הביטחון.

רכב ישראל ופרשיו

מדובר כאן על רכב פרטי בלבד, הממשש את נושאי התפקיד להלן בנסיעותיהם הפרטיות. בסך הכל מדובר על צי של 111 מכוניות פרטיות מפורסות שמחיר רכישתן עלה למשלם המיסים הישראלי כארבעה וחצי מיליון ל"י - וזאת בשנתיים האחרונות בלבד, שנתיים ש העלאות מיסים וצימצומים בתקציב. אולם סכום זה הוא ההוצאה הראשונה בלבד, שכן הו אינו כולל את הוצאות ההחזקה של המכוניות, הוצאות דלק סיבה ושכר הנהגים הפרטיים הנוהגים בכל מכוניות הפא חללו. למי חישבוים של מינהל הרכב הממשלתי, עולה אחזק מכוניות אלה בסכום המתקרב אף הוא לארבעה מיליון ל"י.

הגילויים האחרונים שפורסמו בעיתונות הישראלית על צמ- רת המדינה, המטיפה לאזרחים להדק את החגורה למען ביטחון המדינה, ובעצמה נוהגת בביזבז, כמו בפרשת הרכב הממשלתי הפרטי לשרים ולבעלי תפקידים אחרים במדינה - הדחימה את הציבור. אולם הגילויים לא היו שלמים. שכן, דובר על רכב זה לשר אחד או רכב אחר לשר שני. להלן מפרסם "העולם הזה" בפעם הראשונה את הרשימה המלאה של הרכב הממשלתי הפרטי הצמוד לשרים, סגני-שרים, מנ" כ"לים של משרדים ממשלתיים וממלאי תפקידים אחרים. רשימה זו אינה כוללת כמובן את הרכב הפרטי הצמוד לקצני צה"ל, עובדי משרד הביטחון וקצני משטרת ישראל.

וזאת רשימת הרכב הממשלתי הפרטי הצמוד לשרים, סגני שרים, מנכ"לים וממלאי תפקידים אחרים:

התפקיד	דגם המכונית	שנת הייצור	מחיר המכונית + רדיו ותוספות	מחיר אחזקה לשנה*
נשיא המדינה	1. פורד לינקולן	1966	60,000	13,000
	2. דודג' פולרה	1970	58,000	13,700
	3. פלימות ואליאנט	1968	43,000	9,000
	4. פלימות ואליאנט	1968	43,000	9,000
ראש הממשלה	1. דודג' פולרה	1968	58,000	13,700
	2. דודג' פולרה	1968	58,000	13,700
	3. דודג' פולרה	1968	58,000	13,700
	4. דודג' פולרה	1968	58,000	13,700
יו"ר הכנסת	דודג' דארט	1969	43,000	8,700
שר האוצר	דודג' פולרה	1970	58,000	13,700
שר המשפטים	דודג' פולרה	1968	55,000	13,700
שר הסעד	דודג' פולרה	1968	55,000	13,700
שר הפנים	דודג' פולרה	1969	58,000	13,700
שר החוץ	דודג' פולרה	1970	58,000	13,700
שר החינוך והתרבות	פלימות פיורי	1969	59,000	13,700
שר הדואר	פלימות פיורי	1970	59,000	13,700
שר העבודה	שברולט אימפלה	1968	51,000	11,300
שר המשטרה	שברולט אימפלה	1968	51,000	11,300
שר השיכון	שברולט אימפלה	1968	51,000	11,300
שר התירות	דודג' קורונט	1970	49,000	9,700
שר ההסברה	דודג' קורונט	1970	49,000	9,700
שר החקלאות	דודג' דארט	1968	43,000	8,700
שר הדתות	דודג' דארט	1968	43,000	8,700
שר הפיתוח	דודג' דארט	1968	43,000	8,700
סגן שר האוצר	דודג' קורונט	1970	49,000	9,700
סגן שר החינוך	דודג' דארט	1968	43,000	8,700
סגן שר הפנים	דודג' דארט	1968	43,000	8,700
סגן שר התירות	דודג' דארט	1968	43,000	8,700
מבקר המדינה	שברולט אימפלה	1969	51,000	11,300
נשיא ביה"מ העליון	דודג' דארט	1967	38,000	8,700
הרב אונטרמן	דודג' דארט	1968	41,000	8,700
הרב גיסיס	דודג' דארט	1968	41,000	8,700
דויד בן-גוריון	דודג' פולרה	1970	58,000	13,700
קדיש לוז	דודג' דארט	1970	43,000	13,700
רחל בן-צבי	פלימות ואליאנט	1970	43,000	9,000
יגפריד מוזס	פלימות ואליאנט	1970	43,000	9,000
מנכ"ל משרד החוץ	דודג' דארט	1968	40,000	8,700
18 מנכ"לים	פלימות ואליאנט	1968-1970	1,290,000	162,000
נציב שירות בתי הסוהר	פלימות ואליאנט	1968	43,000	9,000
היועץ המשפטי	פלימות ואליאנט	1968	43,000	9,000
מנהל שירות התעסוקה	פלימות ואליאנט	1968	43,000	9,000
נציב שירות המדינה	פלימות ואליאנט	1968	43,000	9,000
היועץ לענייני ערבים	פלימות ואליאנט	1969	43,000	9,000
מנהל מע"ץ	פלימות ואליאנט	1969	43,000	9,000
המשנה למנכ"ל משרד החינוך	שברולט	1962	—	—
הממונה על הכנסות המדינה	הילמן מינקס	1970	23,000	4,000
החשב הכללי	הילמן מינקס	1970	23,000	4,000
הממונה על התקציבים	הילמן מינקס	1970	23,000	4,000
יו"ר הרשות לגירוות ערך	הילמן מינקס	1970	23,000	4,000

הוצאות האחזקה לא כוללות ריבית על ההון המושקע ברכישת המכוניות, אלא רק הוצאות בלאי ותיקונים. כן לא כוללות הוצאות את הוצאות הדלק והסיכה ואת שכרם של נהגי המכוניות.

המדינה כולה ניצבה השבוע כשמבטת אל מחוגי השעון. שעות הומן התקברו אל שעת ה- אס - ה- בחודש בחצות, מועד סיום הפסקת-האש. האם תחודש המלחמה? האם תתחדש האש? האם ישובו ימי המתח וה- חרדה של המתנה למהדורות החדשות ו- חיפוש שמות מוכרים במיסגרות השחורות? ככל שהתקברו מחוגי השעון אל שעת האספ, היה ברור דבר אחד: שני הצדדים אינם מעוניינים בחידוש האש. אולם נדמה היה כי לאור ההסתבכויות הפוליטיות נש- מטה ההכרעה מדי שני הצדדים. עקשנותם, שכתוצאה ממנה השמיעו בימים האחרונים הצהרות והות לחלוטין על שאיפה לשלום ועל הצורך בשיחות מעמדה של כוח. הובר- לה לכך שהסכם הפסקת-האש לא חודש. במצב הקיים נשארה שאלת חידוש המל- חמה בידי המיקרה העיוור בלבד. כאשר יחזרו שני הצדדים להסתתר בחפירות ולהת- כונן למלחמת הצד השני, יהיה בהתפרצות של "משוגע תורן" כדי להצית את האש. יותר מאשר בכל שבוע בשנה האחרונה, התפללו השבוע אורחי ישראל כי שעון ה- זמן יעמוד מלכת.

השטחים

יש מחבלים

ויש מחבלים

עצומה מעניינת מאוד מופצת לאחרונה, בדואר ובדרכים אחרות, בין חושבי הגדה. במרבית סעיפיה היא מנוסחת בצורה מעו- דת ביותר. האלמונים שכתבו אותה מכ- ריזים על הכרתם במדינת ישראל - "אשר אין להתכחש לקיומה". עם ל הצער על שהסדנו חלק מאדמותינו, נאמר בכרוז, "מן ההגיון הוא כי לא נדחוף את בני דורנו והדורות הבאים למעשי אלימות ללא קץ. אנו מעוניינים בברכה שיביא השלום בינינו לבין עם ישראל".

פלסטינים - גם יהודים. ממשיך הכרוז וקובע:

● אנו מכריזים על רצוננו לכוון ממש- לה פלסטינית זמנית למשך שנה. עד ש- תתאפשר עריכת בחירות דמוקרטיות. ● אנו מתחייבים לכבד ולקבל את גבולות רפובליקת פלסטין.

● אין אנו רואים כל צורך בהקמת כוח צבאי, מאחר שאיננו מצפים יותר למלח- מה, אלא לשלום נצח.

● לכל פלסטיני תהיה הזכות להשתתף בבחירות. כאורח פלסטיני ייחשב כל מי שגולד בתחום איזור המנדט הבריטי או שהתגורר באיזור זה מאז 1945, וכן כל מי שיגיש בקשה לאזרחות כזו. יהיה הוא יהודי או ערבי.

● אנו תובעים ממדינת ישראל שתכיר בחובתה העקרונית לפצותנו על אדמות ש- הוסקעו משטחנו, ובעקבות כך שתעניק לנו, כפיצוי חלקי, סיוע לבניין מדינתנו החדשה. חומר נפץ. אלא שבנוסף לכל הסעי- פים הנוגעים ללב הללה, היה בכרוז גם סעיף נוסף: לפיו, גבולות המדינה הפלס- טינית הנידונה חייבים להיות גבולות ה- חלוקה מ-1947.

היה זה סעיף המפתח, ששם ללעג ול- קלס את שאר הסעיפים היפים. שכן ברור כיום שאין אף ישראלי שיסכים לחזור ל- גבולות החלוקה.

לשם מה נוצר אם כן כרוז תפל זה? הסיבה ההגיונית היחידה היא התפשטותה, לאחרונה, של ההכרה בצורך בהקמת מדינה פלסטינית. כאשר היו רק העולם הזה, ו- מיסר מצומצם של אישים בעלי ראייה מפקחת, היחידים שתבעו זאת - לא ה- תה בכך שום סכנה. כאשר הרעיון הופך כיום לנחלת הכלל, - גם בישראל, גם ב- עולם - הוא מתחיל להדאיג כוחות מסו- יימים.

חומר-נפץ מצויין, שיחבל ברעיון המדי- נה הפלסטינית, יכול לשמש כרוז כזה. "הפלסטינים אינם רוצים מדינה רק בגדה וברצועת עזה". יכולים המנופטים בו לט- עון. "הם רוצים לחזור לגבולות 1947". סענה כזו יש בכוחה להרתיק רבים ו- טובים מהרעיון הפלסטיני. אם יבלעו את הפתיון.

יש פה אגודת ב'ון ב'יר' (אגודה גזענית-לאומנית קיצונית, אנטי-שמית ואנטי-כושית, מחתרית-למחצה, הנקראת על שם הרפתקן אמריקאי מיסתורי, שמצא את מותו בסין העממית). היו תקריות. אנחנו פוחדים מכל דבר העלול להגביר את האנטי-שמיות."

הופעתו של ה"קומוניסט" הישראלי, שעמד לקלל את מדי-נתישראל, היתה יכולה להיות דבר כזה.

★ ★ ★

המומנט ההיתולי באותו ערב סופק על-ידי החזן המקומי, בחור צעיר בעל עיניים יהודיות מיקצועיות, מלאות נשמה.

בעת הרצאתי שמתי לב לגבר הצעיר, שמילמל לעצמו חרישית. הוא ביקש את רשות-הדיבור כאחרון השואלים, ואז פתח בתשובה נרגשת ידברים שלא נאמרו כלל. בזה אחר זה סתר טענות שלא השמעתי, הפריך האשמות שלא בוטאו. כל זה בפאתוס רחי וזכרונות-שואה. הקהל זו אותה שעה באי-נוחות על כסאותיו, גילה סימנים בולטים מאוד של חוסר-סבלנות.

התרגלתי לתופעה זו, שחזרה מדי פעם. תמיד יש אדם שי קיבל על עצמו לפתור את דברי הנואם המרושע. הוא מכין לעצמו מראש נאום, משנן אותו לעצמו תוך כדי הרצאת הנואם. משום כך אינו שומע מה נאמר, וכבוא תורו הוא מביך את הנוכחים בדברים שאינם במקומם.

התלוצצו על כך בהמשך הערב — ואז גם שמעתי, בפעם הראשונה, את

פרי הפחד חברי ליגת ההגנה היהודית, אירגון אלס בעל אופי פאשיסטי-למחצה, מתאמנים אישם בנשק חס. סיסקת האירגון (משמאל) אומרת: "לעולם זה לא יחזור", כשהכוונה לשואה. הנותנת את ההשראה לכל התעמולה הציונית.

בבוקר של יום-כיפור נפוצה ידיעה נוראה בבית-הכנסת של העיר כרמל שבמדינת ניו-יורק, עיירה של כ-60 אלף איש, במרחק של כשעתיים נסיעה מן הכרך.

הידיעה אמרה שאחד, אורי אבנרי, קומוניסט ועוכר-ישראל, בא לנאום בערב בכנסייה הלותרנית.

בו במקום נולדה ההחלטה לערוך "עימות", להופיע במלוכר בכנסייה ולקרוא תגר על דיכוי הנפשעים.

כל אחרי-הצהריים טיטרו הטלפונים בעיירה (ביום כיפור, ר"ל) ונשות הקהילה תבעו זו מזו לגייס את כוח-האדם הדרוש.

בערב, בשעה הייעודה, היה אולם הכנסייה הגדול מלא מפה אל פה. כ-90 אחוזים מן הנוכחים היו יהודים. אולם הנואם איחר. כחצי שעה אחרי המועד הסתודדו ראשי היהודים באחת הפינות, ונערכ ביניהם ויכוח לוהט: אם לנטוש את המקום ולהשאיר את הנואם בלי קהל, או להישאר ולערוך עימות.

מלאו הסיפור על ההתפתחות הדרמטית של אותו יום, ועל "ההתארגנות" נגד הנואם. אכלנו ארוחת-ערב אצל מארגנת הקרב נגדי. הית זאת אשה נאה מאד, פעלתנית, ומרתי אופרה, אשתו של קבלן עשיר ביותר. "אני לא מבינה מי מפץ עליך את השמועות הכוזב בות האלה", אמרה, תוך כדי הגשת געפילטע פיש והתנצלויות.

הפחד היהודי

בתום ההרצאה, עמדה על כך שאני אלון בביתה, אולי כדי לכפר על המזימות שחרשה נגדי כל אותו יום. למדתי הרבה מאוד באותו ערב.

למדתי שיהודי אמריקה אינם יודעים דבר וחציו דבר על ישראל. זוהי תופעה מוזרה. ישראל היא תוכן חייהם. כל פעולת הקהילה סובבת סביבה. מארחי חזרו זה עתה מאחד מביקוריהם התכופים בארץ. אך הם לא ידעו עליה דבר, ואולי גם לא רצו לדעת. לדידם, כל הישראלים חושבים בדיוק אותו הדבר, וגולדה מאיר ו/או משה דיין ו/או אבא אבן מבטאים זאת.

למדתי על הפחדים. לפני כמה ימים אירח בן המשפחה, נער כבן 14, חולה כרוני, כמה מחבריו-לכיתה, ביניהם כושי. הם הלכו לבית-המרקחת (אם אפשר לתרגם כך את המושג "דראגסטור"), כדי לאכול גלידה. שם נטפלה אליהם קבוצה של נערים גדולים יותר, קאתו-לים מיוצאי-פולין ואחרים.

התחילו ב"בושי מלוכלך", וסיימו ב"יהודים מטונפים". הנערים הגדולים החלו להכות את הנערים הקטנים יותר, ורדפום הביתה במטר של אבנים. הבית עצמו הוא חלומי. שלוש קומות על שפת האגם, חדר-שינה למכביר, לוקסוס שופע, סירת-מנוע, כל מיתקני החשמל האפשריים, גן מסוגנן, ובקרוב גם מוזיקה. בודאי כרבע מיליון דולאר.

מארחי אינם גרים שם, כמובן. זהו רק בית ל"פוקי-שבע. דירתם הי קבועה היא בניו-יורק עצמה, ברובע עשיר, אך יהודי.

הסרסור אמר: "כבר נאמר!"

מסתבר שכל הכתבים הנהדרים סביב האגם שייכים ליהודים כאלה. זהו "פרבר" נוסף-כסף, שכולו יהודי. (מכאן גם הדחיפה לאנטי-שמיות המקומית. הבתים סגרו את הגישה לאגם בפני בני העיר. לעירייה לא נותרו אדמות ליד האגם, וכך תפסו היהודים את מקומו של הציבור כולו, והגבירו את השניאה אליהם).

מדוע באו היהודים הנה? מארחי הסביר זאת. תחילה רצה לקנות בית במקום אחר, רובע עשיר ויפה. הסרסור הציע לו נכס מסוים, אך כששמע את שמו היהודי של הפונה, גילה לפתע כי הנכס "כבר נאמר".

היהודים אינם יכולים לחזור לרובעים של עשירים לא-יהודים. לכן הם מחליטים להקים לעצמם רובעים משלהם. מפוארים ומסודרים עוד יותר. אלה מנקרים את עיני הבריות. אנטי-שמיות גוררת אנטי-שמיות.

ההתברלות והפחד גורמי-קבע. ההערצה לישראל — ישראל דמיון נית, ישראל שבולה גיבורים עזי-נפש ובתולות טהורות-לב — היא פורקן לתוסכול.

★ ★ ★

התיסכול והפחד — אין הם גורמים יהודיים דווקא. הם שולטים עתה בכל רחבי ארצות-הברית, בכל העדות. הכל מתוסכלים, הכל פוחדים. הכל שונאים את ה"אחרים".

בעוד שהוויכוח היה בעיצומו, הופיע הנואם. הקהל תפס את מקומו, ערוך לקראת הקרב הגדול.

העימות שלא היה

כל זה נודע לי רק לאחר-מכן. כשהופעתי בכנסייה, ראיתי לפני אולם גדוש וקהל סימפאטי, יהודי בעיקרו.

אחרתי מפני שטעינו כמה פעמים בדרך, בנוף הנהדר של מדינת ניו-יורק העילית, בין החורשות הלוהטות בשלכת, כשכל עץ נראה כזיקוקין דיגור בשלל צבעים. בכבישים הרא

אורי אבנרי

שיים השילוט הוא מצויין, אך בדרכים הצדדיות השילוט האמריקאי הוא מחורבן כמו אצלנו. קל לתעות.

הכומר אמר כמה דברי-הקדמה (הוא אחד מראשי אגודת ההתפייסות שהומינה אותי לארצות-הברית, ועל כך הופעתי בעיירה זו, כמחאה אישית. רוב הרצאותי נערכו בקאמי פוסים). תפסתי את מקומי על דוכן הכומר, כשמאחורי צלב-זהב ענקי, ולימיני דגל אמריקאי-דיברתי.

אמרתי לקהל זה, כמו לכל קהל אחר שנפגשתי עימו, את אשר על ליבי: מהו הצדק שלנו, ומהו הצדק של הערבים, ואיך לשים קץ למלחמה שבה עומד צדק מול צדק. תוך כדי דיבור הסתכלתי בפני המאזינים. ראיתי פה ושמ ניענעו של הסכמה. וגם החלפת מבטים, שלא הבינוני את פשרם.

אחרי הנאום באו, כרגיל, השאלות. כולן היו פרו-ישראליות. לא היו פרובוקציות. עניתי כמיטב יכולתי, והיה נדמה שהערב נגמר בהארמוניה מושלמת. אמרתי לעצמי: ערב נחמד, אבל לא מעניין. חסרים הניגודים.

בצאתי, ארב לי הרב המקומי. הוא לחץ את ידי בחמימות, אמר שנגולה אבן מעל ליבו. ואז שמעתי את הרמזים הראשונים על הי מתרחש מאחורי הקלעים. הופתעתי.

"איני מבין אתכם", אמרתי לרב. הוא דיבר עברית, ועל כן יכולנו לדבר גלויות, למרות הקהל שנאסף סביבנו. "אתם קהילה עשירה. אתם רוכבים על כל העולם. בישראל אומרים לנו שיהודי אמריקה הם הקהילה הגדולה והחזקה ביותר שהיתה מעולם. והנה אתם מתנהגים כמו יהודים בעיירה אוקראינית, שהקוואקים יכולים להתנפל עליכם בכל רגע. מה אתם כליך נפחדים?"

"אינך יודע", השיב הרב. "יש לנו ממה לפחד. בעיירה הזאת יש אנטי-שמיות ארסית.

עורך „העולם הזה“ מאשיך לדוח ער

ס'ורו בארצות-הברית - ועל כג'שותיו

עם המ'מסד היהודי על שלוחותיו המוזרות

אבל אצל היהודים, כל התופעות האלה מוגברות. הפעמון החבוי בליבו של כל יהודי, המתחיל לצלצל ברגע שיש תחושה של אנטי-שמיות, מצלצל עכשיו בלי הפסק. הפחד יוצר רקע נרחב לטפילים, המתקיימים על הפחד, מגבירים אותו - ומתפרנסים ממנו.

אחד הספילים האלה הוא ליגת ההגנה היהודית, אותו אירגון אלים שכבר סיפרתי על מעלליו. הוא נולד כקבוצה קטנה להגנה בפני כריונים כושיים ופורטוריקאים בברוקלין, והתרחב לממדים של אלפים.

סיפור אופייני: בסטיטן איילנד, האי היפה שבמבואות ניו-יורק, ישנה הקהילה היהודית העתיקה ביותר בארצות-הברית. בבית-הכנסת העתיק נשארו רק זקני הקהילה, כי הצעירים עברו לפרברים. במקומם חדרו לרובע פורטוריקאים, כושיים ואחרים.

היהודים מתבדלים, כמובן, מאלה, ואלה מתנקמים ביהודים על תיכולים ובירודם. התפתחו מריבות, וביום-כיפור לפני שנה זרקו הפורטוריקאים אבנים על מתפללים יהודים.

היהודים קראו ל„ליגת ההגנה היהודית“ להגן על בית-הכנסת, ובואם של חברי הליגה לתסוס עוד יותר את האחרים. עכשיו יש שם מצב של מלחמה, והיהודים נוטשים את המקום.

המיסמך הסודי

יש מרחק רב בין ליגת ההגנה והליגה נגד ההשמצה של בני-ברית. הליגה האחת חיה מן הפחד ומגיבה בנשק. הליגה השנייה היא מכובדת יותר, והיא מתפרנסת על ידי פחד באופן אינטליגנטי.

אפשר לומר כי „הליגה נגד הי-השמצה“ היא „ליגת ההגנה“ חבוי שתצילינדר, כריונים המתנפלים על קורבנם בעט מורעל, במקום בשרשרות-ברזל.

אותה מארכת בכרמל שאלה מי מפיק עלי את שמועות-השקר. חלק מן התשובה גילי-חי רק בהמשך סיורי.

נסתבר שקיים „מיסמך סודי“ הדין באורי אבנרי, שחובר והופק על-ידי „הליגה נגד ההשמצה“ לקראת בואו.

בניגוד לשמה, עיקר התפקיד של הליגה הוא להשמך. זהו אירגון הממומן על-ידי בני-ברית (אך הנהו עצמאי). הוא מחזיק צוות גדול של „חוקרים“, בלשים, פרובוקטורים ושוטרים פרטיים, המהווים רשת מסועפת של בילוש. הכל, כמובן, כדי „להגן על היהודים“.

וכך, ב-18 בספטמבר, עוד לפני שנאמתי את הנאום הראשון בי-סיורי זה, יצא ממשרד הליגה בי-ניו-יורק, בחתימת אברהם פוקס-מן, „תזכיר - לא לפרסום - רק למידע-רקע שלך! - הנדון: אורי אבנרי“.

בתזכיר נאמר: „כמתנגד תפיסות המסור-תיות של הציונות והיהדות, עלול אבנרי להגיד דברים שיטרינו ואף יביכו את הי-קהילה היהודית... אנו ממליצים בפני הי-אירגונים היהודיים שלא לתת את חסותם השלמה או החלקית להופעותיו, ולא להיכנס להיכוח פומבי עימו“.

בסוף התזכיר ניתן לוח סיורי (שלא פורסם עד אז, ושהושג כנראה בדרכיסטר), ובו נאמר: „הקבוצות השונות של הסטודנטים היהודיים בקאמפוסים, ובכלל זה אירגון הסטודנטים הישראליים, מכירים את לוח-המסע של אבנרי ואת האידיאלוגיה שלו, ובכל מיקרה של צורך יירכו עימות עימו“.

ועוד רמז: „נא הודיעו לנו על המתרחש!“

★ ★ ★

ק בהדרגה נודע לי על קיומו של מיסמך זה, בעל רמזי-ההשמצה הפק-חיים.

כפי שכבר סיפרתי, לא ערכו עימי הסטודנטים היהודיים בשום מקום „עימות“, סטודנטים יהודיים וישראלים הופיעו אמנם לכל הרצאותי, לרוב כשהם מצויידים בי-רשמי-קול להקלטת דברי, אך הם הקיפו אותי בסיוע הערב, לחצו את ידי והביעו את תמיכתם הנלהבת לקן העולם הזה, אותו שמעו רובם בפעם הראשונה.

„כבר שנים אנחנו מחכים שמי-שהו יבוא מישראל ויגיד את הי-“

דברים האלה כאן! אמר לי יו"ר הסטודנטים הישראליים באחד הי-קאמפוסים החשובים. „רוב הנאומים הציוניים כאן זה כולשיט. רק מי שמציע פיתרון סביר לבעייה הפלמטינית יכול להופיע היום בקמפוס אמריקאי ולרכוש אהדה למדינת ישראל!“

מבחינה זו, מיסמך-ההשמצה של הליגה נגד ההשמצה לא הועיל. אבל היתה לו השפעה אחרת, שבה נתקלתי במרוצת הסיור. במקומות רבים נסגרו בפני מוסדות הקהילות ואולמות בתי-הכנסת, כאילו בפקודת דיקטטור פאשיסטי או פוליטיביוור בולשביקי. בקמפוסים רבים היתה הרצאתי צריכה להיערך בחסות מוסד הילל, המוסד המרכז את הפעילות היהודית בקמפוסים, והשייך אף הוא (כמו הליגה הנ"ל) לבני-ברית. ההוראה הי-טוטאליטרית של הליגה נועדה, למעשה, לאסור על רבני מוסד הילל לארח אותי.

התוצאה: באוניברסיטות לוס-אנג'לס, שיקגו, בראנדייס, ג'ורג'טאון, בוסטון, וסליאן ועוד - הפרו הרבנים את ההוראה, ונתנו לי את חסותם הרשמית.

אחרי הופעותי, כתבו כמה מהם מכתבי-מחאה ל„ליגה נגד השמצה“, תבעו, על סמך ההקלטה של הרצאתי, שתתנצל בפני. כתב אחד הרבנים, עם העתק אלי: „... בגלל שמו הטוב והפתרונות שהוא מציע, יש לי-אורי אבנרי האפשרות להגיע אל לובם של תנועות-שלום נוצריות, אקטיביסטים שחורים, אידיאלוגים של השמאל החדש, קולות בלתי-תלויים בקהילה היהודית, בייחוד בין הצעירים המחפשים דרך - בצורה ששוב אדם אחר אינו מסוגל להגיע!“

אולם ככמה מקומות ביטלו רבנים נפחדים את חסותם להופעתי. באוניברסיטת קילומביה (המשך בעמוד 18)

• מובן שלא באה התנצלות, למרות שברשות הליגה עכשיו עשרות הקלטות של נאומי ודיווחים בעיתוני הסטודנטים.

ליגלוג עצמי: בלאקאם נכין. המתאר את היהודי כסוכר-מאין

ביטל הרב את הופעתו ברצף האחרון. הסטודנטים התמרדו, והזמינו אותי על חשבון עצמם, באמצעות התרמה. בבלטימור ביטל הרב את הופעתו, והכומר הנוצרי, אישיות מוכרת במחנה השלום, קיבל אותי תחת חסותו. בסדרונות בוסלה הופעתו כלל ברצף האחרון. המכונית הטוטאלטרית פעלה, לפי מיטב השיטות שלמדו הפרנסים היהודיים מג'ו מקינארתני המנוח ופירו אנניו יבל"א.

העיתונות הכבולה

אחד הכרזים החשובים ביותר של מכונית אימתנית ובעלת ההשפעה הרבה היא העיתונות.

קשה להאמין עד כמה שולטים המוסדות היהודיים על העיתונות האמריקאית. זהו אחד מפלאי הדור.

בכל עיר אמריקאית שהופעתו בה רואיינת עלידי הרדיו והטלוויזיה, לפעמים כמה פעמים ביום. הימים היו ימי מלחמת-האחים בירדן, מות עבדאלנאצר וביקורי בולדה, ובואו של חי"כ ישראלי גונן-קונפורמיסטי היה בגדר "חדשות". אולם בכל המסע הארוך הזה, עם קרוב למאה הופעות פומביות, הוכרזה הופעתו בעיתון גים רק בשניים-שלושה מקומות. כל העיתונות האמריקאית הגדולה, החל בניו-יורק טיימס המכובד ועד לגלוב של בוסטון, קיימה חרם טוטאלי עלי.

הדבר היה מוזר, כי בכמה מקומות נשלחו אלי כתבים, שחקרו אותי בהתלהבות על מחנה-השלום בישראל. במקום אחד הוזמנתי לשיחה מלבכת בביתו של העורך הראשי. אך אף מילה אחת מכל אלה לא הופיעה בכתב.

מה פשר תופעה זו? העיתונאים הסבירו לי בגילוי-לב באורח פרטי. הפירסום בטלוויזיה היא יקרה, ולכן אין הסוחרים המקומיים יכולים להרשות אותה לעצמם. הפירסום הוא רק מטעם חברות ארציות, ואלה אינן מתערבות בדרך כלל בתוכן השידורים. לכן הטלוויזיה היא חופשית.

אולם העיתונאים מתקיימים על מודעות מקומיות — ובין אלה תופסים מפרסמים יהודיים כ-80%. אם יעז עיתון לפרסם מילה אחת שאינה לרוחו של המיסד הקהילתי (כלומר, של העסקנים המיקצועיים, המקבילים לים הוראות מן הקונסול הישראלי) — בא למחרת היום מבול של ביטול-מודעות. איש אינו מוכן להסתכן.

כל זה הוא סוד גלוי בעיתונות האמריקאית — ורבים מדברים על כך במרירות, אם כי בלחש. נאמר כי שום דבר, שאינו תואם את הקו האדום ביותר של התעמולה הישראלית הרשמית, אינו יכול להתפרסם בארצות-הברית.

לדעתי זהו אחד הגורמים המרכזיים ביותר לאנטי-שמיות. באחד הימים יתנקם הדבר ביהודים וכי ישראלי בצורה מוזרה.

דוגמה: פעמים, בשני ביקורים, נשאלה גולדה מאיר במסיבות-עיתונאים רשמיות ליד דעתה על "תוכנית אבנרי" (כפי שנקראת בטעות התוכנית להקמת מדינה פלסטינית בצד ישראל. שטח אין יודעים בחו"ל על מינוח הכוחות בישראל, התומכים בדיון זה. הקדשת חלק ניכר מומני כדי להעלות על שם את רב-גוניותו של מחנה זה).

בשתי הפעמים התייחסה גולדה לדבר בעוקצנות מאופקת. היה זה גילויי-דעת על אחד הרעיונות החשובים המנסרים בחלל העולם. אך מבין מאות העיתונאים שנכחו בשני המיקרים, רק אחד מצא לנכון לזרוח על כך בעיתונו.

לטובת נישואי תערובת

אדם אחד שהעז להפר את הוראת הש"ב הפרטי של ליגת-ההשמחה היה הרב של קהר לה רסורמית עשירה בלוס-אנג'לס, שהומינגני להצרות בבית-הכנסת שלו. זהו בניין מודרני נהדר, הנישא בראש גבעה מעל לריכוז העשירים היהודיים.

נכח קהל עצום, כמו בהיכל התרבות, והכל עבר בלי תקריות. רק זקן ממולה, שהציג את עצמו כממיל הישראלי טיימס (שבזמן שאשיסטי עלב בשפה האנגלית, המופיע בישראל בכספו של המיליונר ברני דויטש, והמטיף לדעות של הר"ר ישראל אלדד-י"ב), נשא נאום-השמחה נגדי. כרגיל, לא הקשיב למילה אחת שאמרת, הפרד בהתלהבות דברים שהוא שם בפי, ובסוף הישנה אותי היטלר והמן הרשע, משמידים היהודים.

אחר-כך, בעלילות בולטות, במי שמילא את חובתו על הצד היותר טוב, נישא אלי לחץ את ידי בחמימות, הזמין אותי לקפה וחשפיע עלי דבריי-נועם. הוא סיפר ששם מניו-יורק ללוס-אנג'לס כדי לדבר נגדי.

★ ★ ★

בשעת ארוחת-הערב דיברתי עם הרב האמץ על בעיות קהילתו — קהילה רפור-מית עשירה מן המניין.

לדעתו, ברבע מכל הצעירים והצעירות בקרב יהודי אמריקה נישאים בנישואי-תערובת. נשואין כאלה מבוצעים עתה בבית-הכנסת, מטעם הרב, ללא צורך בגיור. (הרב עצמו משיא רק מתגיירים, שני עוזריו מבצעים את שאר הנישואין).

הרב אינו רואה בכך טרגדיה. לדבריו, כארבעים אחוז מן הזוגות המעורבים משיכים את עצמם לעם היהודי, עם או בלי גיור, כך שההפסד הדמוגרפי הוא קטן. יתר על כן, הוא מקהה שאחוז זה ילך ויגדל, כך שנישואי-תערובת יהיו מקור לגידול העם היהודי. מוזע? מכיון שיש משבר של זהות בבור הצעיר, ויש הרבה מן המושך בהצטרפות לזהות היהודית, בתנאי שלא תהיה אורתודוקסית ודוחה.

(לתשומת-לב מנסחי חוקי-השבות ומירשם-התושבים. מעשיכם הם פשע כלמי הקים היהודי. אתם מוכרים את עתידו תמורת נזיר הערשים של צלח רפאל ומנחם פרש).

התלונה החוזרת בכל הקמפוסים היא: ההסברה הציונית והישראלית היא גוראה. לא זו בלבד שאינה מקרבת את הנוער האמריקאי לעניינה של ישראל, אלא שהיא דוחה אותו ודוחפת אותו לזרועות תועמלני פתח. לא ידעתי על מה הם מדברים, עד שהשתתפתי בחזקת מלון המירוד התיכון בחשיגנטון.

זהו מוסד ציבורי, שמאחוריו עומד משרד-החוץ האמריקאי, ואולי גם אליה-נפס. בראשו עומדים שגרירים-לשעבר של ארצות-הברית בבירות-ערב.

בנועידה השתתפו כל המייזימי של המדענים ואישי-הציבור העוסקים במרחב שלנו. קשה לתאר קהל רביוקרה יותר. הנושא היה בעיית פלסטין.

בחלק הרשמי הוזמנו לעימות תועמלנים רשמיים-למחצה של הפידאיון ושל המיסד הישראלי. לפי המלצת השגרירות הישראלית הובא מירושלים מורחן צעיר בשם דויד פרחי, ויחד עימו שימחה פלאפון, עסקן מפ"מי מגן-שמואל, השוהה באופן קבוע בחו"ל והמחלק את זמנו בין איסוף כספים ל"מיפעלי שלום" של מפ"ם ובין השמעת כל פלגי מחנה-השלום הישראלי שאינם כפופים למפ"ם.

(מכיון שאיני שייך לשני המיסדים, ושניהם התנגדו להופעתו, סוורה עבורי הרצאת אורח נפרדת בפני המשתתפים הנכבדים. היתה זאת ההרצאה החשובה ביותר בסיורי, כש-אלופי חל-היבשה וחיל-הים, פקידים בכירים של משרד-החוץ, נשיא-אירונגוס ואלי-נפס שואלים אותי ארוכות לפרטי התוכנית להקמת מדינה פלסטינית).

מי עוזר ל"פתח"?

העימות שנערך בין איש הפידאיון, פרחי ותועמלן ציוני מיקצועי בשם קינן היה מדיכא ביותר.

איש פתח אמר את דבריו הרגילים, בשפה קיצונית. חלק ניכר מומנו הוקדש להטפה נגד "תוכנית אבנרי", המפרעה לפידאיון, בנוסח החוברת שהוצאה עלידי פתח לקראת סיוור.

אחריו דיבר פרחי. הוא לא סתר את דברי הנואם הקודם (הייתי זקוק להתאפקות עילאית כדי להימנע מלקפון על הבמה ולהגיד מה שניתי היה להגיד. זה היה כל כך קל!) תחת זאת דיבר בקול ענות חלושה על מצב-הרוח בישראל. נציג זה של משרד-החוץ הישראלי השתדל להוכיח לקהל כי חלק גדול והולך של הציבור הישראלי דוגל עתה בהקמת מדינה פלסטינית, לפי הצעתנו!

האסון בא עם התועמלן הציוני היה זה עסקן קשיש, שדיבר בכנות. הוא הפליג ב"זכרונות אישיים ארוכים משנות השלושים, דיבר ארוכות על השואה. מכיון שהדבר לא נגע לנושא (ישות פלסטינית), נוצרה הרגשה של אי-נוחות גוברת, ולבסוף החל הקהל לגלות עוינות סמויה לנואם, שעורר רושם כאילו רוצים אנו לעשות הון פוליטי על חשבון השואה. כשחזר איש פתח לנואם, בנוסח הסלנג המודרני, קצר תשואות רבות. "כך זה תמיד", העיר מרען צעיר שישב לידו, "התעמולה הציונית המיושנת הזאת מקוממת את ה"קהל נגד ישראל, לטובת הפתח. זה כמו לשלוח חיל עם חץ וקשת נגד מטוס, מיני-21!"

סיוור הוכיח בעליל שאפשר להתמודד עם תעמולת הפידאיון, אפשר לרכוש את לב אנשי השמאל החדש (מלבד קומץ הקנאים הקיצוניים), אפשר לשלב את האהרה הרבה הגוברת לעניין הפלסטיני עם דאגה כנה לקיום ישראל.

אבל התעמולה הציונית המעובשת, ההסברה הישראלית העלווה והעמדה הטוטאלטרית של המיסד היהודי-האמריקאי מונעות זאת.

א ל ה ה ה העוזרות הטובות ביותר של פתח.

שותפות עם ערבי

פעמים רבות נתקלתי בערבים. אספר הפעם רק על הפגישה המשעשעת ביותר. אחרי הרצאתי במכללת שיקאגו, הוזמנתי, כרגיל, לכמה ראיונות רדיו וטלוויזיה. ביניהם היה מעין ראיון קולטיבי, בו מופיעים בידו כחזרית-רסרס אורחים שונים. בארצות-הברית החוק את תחנות-הטלוויזיה להציג את שני הצדדים של כל ויכוח. (היכן חוק כזה בארץ הדמוקרטית שלנו?) עורך התוכנית שאל מהיו הצד השני המתנגד לדיעותי. הרב האוניברסיטאי מטעם מוסד הייל, שכיהן כמארחי, אמר שיש שני צדדים המתנגדים לדיעותי: הפידאיון וממשלת ישראל.

העורך פנה לקונסוליה הישראלית, אך זו חשבה, כנראה, שאין זה מתפקידה לשלוח נציג שיתחבך עם חברי-כנסת ישראל. הערבים שלחו נציג: פרופסור אביר-לורו, כבן 40, ליד יפו, פליט.

הפרופסור קיבל אותי בכניסה לתחנה. לחצנו ידיים והחלפנו דברי נימוסים. היה רגע של מבוכה, כשסיפר לי שגולד במשייה והודיתי בחיוך נבון שאני מכיר את המקום. כשהתחל הראיון, פתח הפלסטיני בהתקפת-מחץ, בנוסח הסיסמות השגורות על ישראל האמפריאליסטית, הפאשיסטית, הגזענית וכו'. הנבתי בכמה מילים שקטות, כשלפתע התפרץ לחיכות אורח אחר של התוכנית, עסקן אמריקאי ימני-קיצוני, הרוצה להיבחר לתפקיד כלשהו וחשב כי זוהי הזדמנות טובה לרכוש קולות יהודיים.

הוא התנפל על הערבי בשצף-קצף, טען שכל הערבים הם סוכנים סובייטיים, ודרש שישראל לא תיסוג אף משעל-אדמה אחד, שתתקוף את הצבא המצרי-סובייטי ותנחיל לו מפלה, ועוד כהנה וכהנה.

התרגזתי ואמרתי שאיני רואה בעין יפה ידידים היושבים באמריקה והנותנים לנו הוראות להילחם. אחרי ככלות הכל, הבחורים שלנו הם הנהרגים בפואק.

האמריקאי פנה נגדי, ויצא בצרור השמצות קיצוניות על שאני מכיר בקיום הפלסטינים. כאן התערב אביר-לורו, והגן עלי. הוא אמר שהוא מוכן להכיר במדינת ישראל. האמריקאי עזב אותי והתנפל שוב עלי, תוך סירוס דבריו. שיטעתי את דבריו והערתי שהוא מסלף את דברי אביר-לורו.

★ ★ ★

כך נוצר מצב משעשע ממש: הפלסטיני ואני לחמנו יחד נגד הפא-שיסט האמריקאי, והעורך סיים את התוכנית באומרו שהנה נמצאה לשון משותפת בין בני שני העמים, תוך הכרה הדדית בזכויות הלא-מיות, ואולי בדאי להניח לצעירי שני העמים להסתדר ביניהם, בלי התערבות זרה.

יום השלישי האחרון היה יום ראוי לציון לעיתונות בארץ. באותו יום, בתוכנית מבט לחדשות ב"טלוויזיה, הוצג ראיון של כתב הטלוויזיה הצעיר שלמה ארז עם ראש עיריית ירושלים טדי קולק.

היה זה הראיון הראשון הראוי לשמו בטלוויזיה, ואחד הנדירים בעיתונות בארץ. ראיונות עימות, שמטרתם לחשוף חור מר אותו מנסה המרוויח להסתיר, כמעט ואינם מוכרים בארץ. הנוהג המקובל בי ארץ הוא: העיתונאי שואל שאלה, וה"מראיי", לרוב נושא משרה ציבורית, עונה את שאלותיו. ב"טלוויזיה" שאלה לא חייב להיות כל קשר. לעיתים זועקת ממש לשמיעה התחמקותו של הנשאל. אך ה"מראיינים", כמעט ללא יוצא מהכלל, אינם מתעקשים לקבל את התשובה לשאלתם. הם מסתפקים ב"בבל" שנענו, ממשיכים בשאלותיהם המנומסות הבאות.

בולדוג טורף. יצא מהכלל, בצורה מזהירה, ראיונו התקופני של ארז. הוא ראיון — מדויק יותר יהיה לומר, חקיר — את קולק בנושא מפעל דנו שהקימה עיריית ירושלים בפרברי העיר, במרחק מאה מטר משכונת ובתשובות בעלמא, המשיך בחצאי ותקף ככלב בולדוג שאינו מרפה מטרפו — עד שדחק את קולק, מספר פעמים, לקרן זווית לא נעימה. הביאו אסף הגימגום ולתשובות של הרמתיניים (קרי: לקי: "המפעל הוא למטה והבתים למעלה". ארז: "אם כך הרי גרוע יותר, מאחר ש"האוויר החם מתנשא למעלה". קולק: "נח" יה נראה בעוד שנה"). הראיון בן הזקנות הספורות, היה אות כבוד למדיום העיתונות כולה.

בתנאי, כמובן, שישימש ווגמה לעתיד — מה שמוטל בספק רב.

בימים אלה הופיע בפאריס הספר הרפורמטרי, המספר על עלייתיהם של הטובים בעיתונות צרפתית. שני עיתונאים צעירים וידועים, כריסטיאן ברינקור ומישל בלונק, ראיינו כמה תריסרים של הידועים בעיתונות נאי צרפת, שכל אחד מהם סיפר על הדרך בה השיג את הסקופ העיתונאי הגדול ביותר בקריירה שלו.

בין עשרות העיתונאים הצרפתיים נמצא גם שני ישראלים, המשמשים כתובים של עיתונים צרפתיים בישראל, ויקטור ציגלמן ואורי דן. הספר מגולל את הדרך בה הושג הסקופ, על מה שנעשה בגוויתו של אדולף אייכמן, אחרי שנחלה בכלא רמלה.

אייכמן הוצא להורג בחצות. צריך היה למצוא את יויעת ההמשך לסיפור עבור עיתוני הערב, שכן הסיפור על ההוצאה להורג הופיע כבר בעיתוני הבוקר.

העורך הראשי של מעריב הורה לאורי דן

עיתונאי דן (משמאל) וידיד *

ללכת ולמצוא מה עומדים לעשות בגחיתו של אייכמן. האם ייקבר בישראל? האם תישלח הגחיתה לגרמניה או לארגנטינה? "היה לי זמן עד שעה 7 בבוקר", סיפר דן, "כדי להשיג את הסיפור. ידעתי רק דבר אחד: שלא מתכוננים לקבור את אייכמן מן בישראל. גחיתו תישרף. זה הפתיע אותי משום שחוק מבית-הקברות הנוצרי ב"בית-הסוהר.

חבר האקדמיה הצרפתית רנה קסטל.

גילוי זה נוגע ל-380 אלף משפחות משתכנים האוצר מתכנן מס חדש, שיוטל על בעלי דירות עממיות, שייאלצו לקנות את קרקעות השיכונים

מכירה כללית של קרקעות המדינה

השיכונים יועברו לדיים פרטיים? הרי או יאבד האוצר גם את ההכנסה בסך 5 מיליון ל"י לשנה שהוא מקבל עכשיו? נראה שקברניטי המדיניות הכלכלית חיים כיום תחת הסיסמא, "אכול ושתה כי מחר נמות!" שישברו אלה שניהגו את המדינה בעוד עשר שנים את ראשם איך למלא את אוצר המדינה.

★★★

אמצעי כפיה

השאלה הצפה מאליה נוכח ה"תוכנית החדשה, שתיפגע בעיקר ב"שכבות מעוטות היכולת, שהם רוב מנינו של ציבור המשתכנים, היא: כיצד תגבה הממשלה את דמי הקרקעות אם המשתכנים יסרבו לרכוש את הקרקעות? הממשלה חשבה גם על כך. תנאי ה"חכירה יוחמרו בזמן הקרוב, אחרי ש"תפורסם הצעת המכירה, בצורה כה חמורה, שלא ישלם למרבית המשתכנים ל"התגורר בדירות הבנויות על קרקע חכירה. דמי החכירה יועלו בשיעור גבוה שכל משתכן יעשה את החשבון כי מוטב לו לשלם סכום חרופעמי תמורת רכישת הקרקע, מאשר להיות מושעב לכל חייו למשלוש דמי החכירה גבוהים, הצמודים ל"אינדוס והעולים בכל שלוש שנים.

החל מ-1 באפריל 1971 לא תאופי שר עוד העברת זכויות בתנאי חכירה, במילים אחרות: משתכן אשר ירצה למכור את דירתו בעתיד יהיה חייב לפני המכיר לרכוש את הקרקע עליה עומדת ה"דירה. יהיה עליו להמיר את החכירה ב"מכר, אחרת לא יוכל להעביר את הזכויות על הדירה.

שני אמצעי כפיה אלה יספיקו, לדעת הממשלה, כדי לשכנע את מאות אלפי ה"מתגוררים על קרקע של מינהל מקרקעי ישראל (כולל קרקע של הקרדיטאית ו"עמידה) להיענות להצעת הממשלה ולקנות את הקרקעות שהמדינה מציעה למכירה. יותר מזה: כל משתכן חדש לא יוכל החל מהראשון באפריל 1971 להיכנס ל"דירה שהקרקע שלה חכורה, יאלץ לרכוש בזמן הכניסה לדירה גם את הקרקע עליה היא ניצבת.

כך, אפילו אם ייכנעו העובדים בישראל לפנטס ספיר ולא יעלו דרישות לתוספת שכר, גורלם לשנה הבאה כבר נחרץ: הם ישלמו עוד יותר מיסים, אפילו יקראו למיסים אלה בשמות אחרים.

במילים אחרות: במסחה של שלתי מדיניות הקרקעות הממשלתית עומדת המדינה להטיל מס חדש על הציבור, שלפי הערכה יכנס 30 מיליון לירות לשנה. מי ישלם את המס המוסוה?

רוב התושבים העירוניים בישראל מתגוררים בשיכונים הבנויים על קרקעות מינהל מקרקעי ישראל. מתוך 760 אלף משקי בית עירוניים יהודים, קשורות 380 אלף משפחות במגוריהן עם מינהל מקרקעי ישראל.

כל דיר בשיכונים אלה משלם דמי חכירה שנתיים למינהל מקרקעי ישראל, עבור הקרקע עליו עומד הבניין בו הוא גר. בגלל סיבות שונות אין דמי החכירה אחידים, אפילו באותו בניין עצמו. באותו בניין עצמו יכולים להתגורר משפחות המשלמות דמי חכירה בסך 4 ל"י בשנה ומשפחות המשלמות 55 ל"י בשנה. בסך הכל נכנסות לקופת המדינה מדמי החכירה כ-5 מיליון לירות לשנה. ודו כמובן סכום זעום ביותר, ולכן תוכנן האוצר דרך כיצד להכפיל סכום זה פי שש בשנה אחת.

★★★

אכול ושתה — כי מחר נמות!

תוכנית כבר הושלמה לפרטי פרטים. לפי התוכנית יוכרו על תקופה של ארבעה חודשים לצורך הרשמה להמיר דמי החכירה בדמי רכישת הקרקע. תוך כדי הרשמה יצטרך כל משתכן להפיק 500 ל"י אם הוא מתגורר באחת מ"שלוש הערים הגדולות, ו-250 ל"י, אם גר ב"חלקי הארץ.

אולם כשיעשה זאת, עדיין לא ידע ה"משתכן כמה עליו לשלם בעד הקרקע עליה עומדת דירתו. מינהל מקרקעי ישראל שומר לעצמו את הזכות לקבוע את הצעת המחיר למשתכן, לא יאחר מאשר 24 חודש מתאריך תחילת ההרשמה. אם המשתכן יסרב לקבל את ההצעה כעבור 24 חודש, יוחזר לו פקיונו.

אם יסכים המשתכן להצעת המינהל יה"עליו לשלם שליש מערך הקרקע במזון מן והיתרה בתשלומים לשיעורים למשך 5 שנים בתוספת ריבית. מינהל מקרקעי ישראל מעריך כי שתי כל הקרקע המוצעת למכירה יהיה בסביבות 400 מיליון ל"י. לפי חשבון זה חווה מינהל הכנסה של 30 מיליון ל"י בשנה, במשך עשר שנים. ומה יהיה אחר כך, אחרי שכל קרקעות

ק השבוע הכריז שר-האוצר פנחס ספיר: "המיסים לא יועלו ב"שנת התקציב הבאה". ובאותה שעה עצמה עוסקים משרדי הממשלה בהכנת תוכניות והמצאת המצאות חדשות, כיצד לגייס כספים נוספים לאוצר המדינה המתרוקן. מכיסי האזרחים.

אחת התוכניות שהושלמו בימים אלה, הוכנה בידי מינהל מקרקעי ישראל. עוד החודש היא תובא לדיון ואישור, בחודש שרים ובחודש מרץ 1971, לקראת שנת הכספים הבאה. ניתן לה פידסום סומכי לראשונה. זוהי תוכנית המיועדת לגייס מדי שנה 30 מיליון ל"י נוספים מכסי הציבור. לכאורה מתימדת תוכנית זו ל"הקל על חלק ניכר מאזרחי המדינה. למעשה מהווה התוכנית, לכשתוגשם, הטלת מס נוסף, וכמו המיסים האחרים שהוטלו בשנה האחרונה, יהיה זה מס על השכיר רים ומיעוטי-היכולת.

★★★

הארץ נמכרת לצמיתות

פסוק התנ"כי "והארץ לא תימכר ל"לצמיתות", היווה את אחד מערכי ה"יסוד של התנועה הציונית והפך גם ל"אחד העקרונות של המדינה. פירוש ה"פסוק במציאות היה שכל קרקע הנרכשת בישראל ע"י העם או המדינה, לא תימכר לעולם לאנשים פרטיים, אלא תוחזר להם למיספר שנים קצוב.

בפעם הראשונה סתתה המדינה מע"קרון זה לפני עשר שנים, כאשר התקבל בכנסת חוק המאשר למדינה למכור קרקע עירונית לדיים פרטיים בשטח שלא יעלה על 100 אלף דונם. אולם בעלי הנכסים, שנכסיהם הוקמו על קרקע של המדינה, לא גילו כל התלהבות לרכוש את הקרקע שהוצעה להם למכירה, העדיפו לשלם ל"מדינה דמי-חכירה זעירים. כתוצאה מכך נמכרו בעשר השנים רק 22 אלף דונאם מקרקעות המדינה שהותרו למכירה.

עתה, נוכח מצוקת הכספים של האוצר, הולכת המדינה לחתור על אחד מעקרונות היסוד שלה, למכור את כל הקרקעות שברשותה עליהם הוקמו כבר מיכנים מ"רטיים. יתכן שלא היה אסון גדול בעצם ההיתור על העיקרון, לוא היתה המדינה מציעה את קרקעותיה למכירה, אלא ש"הצעה שצומד האוצר נקוט הוא חמור הרבה יותר: האוצר מתכוון לאלץ ולהכריח את המתגוררים על קרקעות המדינה לרכוש בכסף מלא את הקרקע עליו הוקמו המיכנים בהם הם מתגוררים.

איר משיגים סקופ עיתונאי?

מחפשים אחרי אפרו של אייכמן

יפו לא ידוע בישראל על שום נקום אחר לשריפת גופות. דן נסע לבית-הסוהר ברמלה, שז נערכה ההוצאה להורג וחיפש שם ארובה. בית הסוהר היה מואר בורקורים. היו שם משרות מוגברים, גדרות תייל בכל מקום. לא היה סימן לארובה. הוא נסע ליפו, לבית-הקברות הנוצרי, ולא מצא שם דבר. חזר לתל-אביב בשעה 3 בבוקר. "טילפנתי לחברי ולא השגתי שום אינפורמציה". אמר. לבסוף החליט ללכת לחברו, קצין משטרה, שמא חטיפת אייכמן היה איש מרכזי בחקירתו ובשמירת ביטחונו בבית-הסוהר.

"ומה עשיתם עם האפר?" "שמנו את האפר בתוך כד גזול. לקחנו סירה כיפוי ויצאנו לדורק את הכד מחוץ למים הסרסוריאליים של ישראל." "היתה רוח?" "כן, רוח דרומית-מערבית." "האפר יכול היה לחזור לחיפה?" "חשופה, זה מספיק. יש לך את הסיפור שלך. סיפורי יותר מדי, אל תצטט את שמי." דן עמד לעזוב את הבית. הוא רצה ל"פתח לשאול עוד שאלה אחת והלך אחרי הקצין לאמבטיה. הקצין אמר: "אני חייב לרוחץ את ידי. כאשר ורקנו את האפר לים, התפזר חלק ממנו ונשפך על ידי." הקצין התקרב לכיור, פתח את הברז ו"הפשיל את שרוליו כדי לרוחץ את ידיו. ענינו של דן נשארו תקועות בידיו. על הרוץ היה חקוק מספר כחול של מחנה אושוויץ. שעה אחת קודם לכן היה זה האיש ש"השליך לים את אפרו של אייכמן."

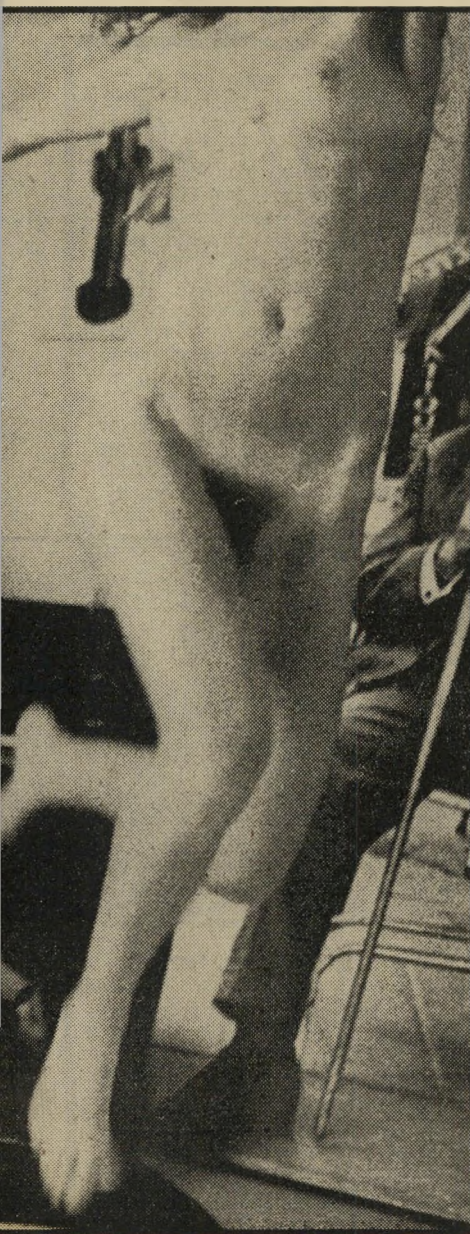

מנוחת הצלם הצלם דרק ברג (משמאל) צילם את הצילומים לפלאקאט של קפוץ. אחרי חמש שעות של עבודה רצופה, הסיר את חולצתו ונזח כמה דקות על המיזרון: מחכים בתור להצטלם. בתמונה משמאל: מיכל הרון ואיציק אפורי רוקדים.

שיח עירו

הוא והיא רוקדים להנאתם במסיבה של צוות קפוץ: שוער הכיבוע בבית יוסי אלפי בגבעתיים. מימין: משתתפי המחזמר, איציק אפורי ובהירה שלם.

שבת אחים גם יחד הצוות של שחקני קפוץ בחברת המחזאית רבקה רוז (משמאל). סכתבה יחד עם אינו אברהמי את המחזמר. ליזה יושב המפיק דני דגן.

ילד הטבע הוא איציק אפורי (עירום) שהסתובב נושך כל הי מסיבה כשלגופו רק עורו. איציק אכל, שתה, רקד ובילה בדיוק כמו שאר המשתתפים הלבושים. מימין: אחת מן התמונות הרבות שצולמו לצורך ייצורו של הפלאקאט למחזמר. העירום הפך לדבר שיגרתי בקרב אנשי המחזמר, כאילו היה זה עוד אפקט אחד משאר האפקטים שמשמשים בהם לשם המחזמר. איש אינו מתרגש יותר מדי ממנו.

ההתחלה היתה שיגרתית. כחמישים הצעירים והצעירות שהתאספו ביום ה' שישי האחרון בערב בביתו של השחקן יוסי אלפי, התכנסו שם למסיבת יום-שישי רגיל. את ראשיתה הם הקדישו לדיון מיקצור. עי. היו אלו כל אנשי הצוות של המחזמר הישראלי החדש קופץ, המועלה עלידי תיאטרון דני דגן, והשיח התנהל מסביב ל'הצגה.

חבר הצוות אבי אביבי העלה תביעה ש'יחלקו תה בהפסקות של התזמורת. חבר אחר, צבי גרונר, העלה את הספק, האם ה'משפט מתוך הטקסט, בו מצהיר אחד ה'שחקנים שהוא אינו רוצה להתגייס לצה"ל, לא חמור מדי על רקע ישראל של היום.

אבל יש צעירים שאומרים זאת, במציאות, טען בלהט הבמאי והמחבר, איזי אברהמי. אם אנחנו מעלים מחזה מציאותי — או הכל.

העירום —

אמצעי תקשורת

ההמשך היה שיגרתית פחות. שיה ה'אזרחים הפך לשיח ערומים, או לשיח לוחמים ערומים, אם רוצים לראות זאת כך. העובדות היו בעצם די שיגרתיות. בתום השיחה החלה המסיבה. תקליטים, ריקודים. מישהו מתפשט, סתם כך, בפשטות. באמצע החדר, לגמרי.

איש אינו מתרגש. מישהו נוסף מתפשט. איש אינו שם לב. עם התקדם הערב, גדל בהתמדה מספר העירומים והערומות.

אלא שזה לא היה אותו דבר בדיוק. זו לא היתה עוד מסיבת עירום. חודאי שלא מסיבת הוללות. מעולם לא ראיתי היעדר מוחלט כזה של אחירה מינית, בין צעירים וצעירות עירומים, כמו הפעם, מדוח כתב העולם הזה. לא היה ספק: הצעירים האלו לא התפשטו כדי לעסוק בסקס. הם פשוט (המשך בעמוד 27)

בדים

דואט סקסופוני עורכים ישראל שסמן, עולה חדש מאנגליה, המשתתף אף הוא במחזמר, והישראלית מיכל הרון.

כל מטוס המגיע לישראל - חיי נוסעיו בסכנה!

ליוד-המנווה הקמחי נחיתה

יכולים למסור את מקומם בדיוקנות. במהירות של מטוסי סילון יש לטעות הקטנה ביותר באיתור מקום חשיבות על-יונה. כתוצאה מהטעויות בדיוחתי הטיס, סים, הנקרות בשל חוסר עזרי ניווט, אין לפקחי הטיסה בלוד מושג מדויק היכן נמצא כל מטוס במרחב האווירי שלהם. הם עיוורים בהרבה מקרים.

באלאגן נוראי

התנועה במרחב האווירי של לוד היא דלילה אין כל אסון בכך. אולם ברגע שהתנועה האווירית מתחילה להיות צפופה, אין פקחי הטיסה מ-סוגלים להשתלט על הנעשה בשמיים. מ-אחר שאין להם בעצם מושג איפה נמצאים המטוסים באוויר, הם אינם יכולים להחזיק אותם במרחק של 10 דקות טיסה בין מטוס למטוס - שהוא זמן הבטיחות

האורבות מאחורי הבעיות האלה, יש לצייר תמונה דמיונית של מה שמתרחש ברגע שמטוס מתקרב לחופי הארץ, ועומד לנחות בנמל-התעופה של לוד.

הפקחים עיוורים

התקרבו לחופי הארץ, נכנס המטוס, ממרחק 48 מייל, לתחום הפיקוח של מיגדל התצפית והפיקוח בלוד. ממרחק זה, שהוא מרחק של 7 דקות טיסה עד לנמל-התעופה, נימצא המטוס למעשה תחת פיקוחו של פקח הטיס. בכל מטוס נימצא מכשיר מיוחד המ-שדר אוטומטית קוד אלקטרוני למכשיר המכים, שצריך להיות בשדה-התעופה. מ-אחר שכל מטוס משדר זה אלקטרוני אחרי, יכול פקח הטיס לראות על גבי המסך שלו היכן בדיוק נמצא כל מטוס במרחב האווירי שלו. כך הוא יכול לשלוט במצב ולכוון את תנועת המטוסים הממ-ריאים והנחותים, ולשמור על מרחק ו-גובה בטיחות ביניהם.

בנמל-התעופה של לוד לא קיים מכשיר ראדאר כזה. לפקחי הטיסה אין אמצעי טכני מהימן שבעזרתו הם יכולים לקבל תמונה על המצב, תחת זאת הם נאלצים ליצור תמונה באמצעות דיוחתי הטיס. ברגע שמטוס נכנס למרחב האווירי של לוד הוא מתבקש למסור נתונים לגבי מקומו, גובה טיסתו ומהירותו. את גובה הטיסה והמהירות מראים מכשירים ב-מטוס. אולם לגבי נקודת הימצאו צריך הטיס להיעזר במכשירי ניווט מדויקים.

מה הם עוזרי ניווט אלה? אלה הם תחנות רדיו המשדרות גלי רדיו הנקלטים במטוס. על ידי קליטת גלי רדיו משתי תחנות המרוחקות זו מזו, יכול לטיס לקבוע את מקום הימצאו ה-מדויק על המפה, בנקודת הצטלבות של שני גלי הרדיו.

מאחר שעזרי הניווט האחרון לגבי טיסת המתקרב לחופי הארץ הוא מכשיר ניווט הנמצא בירוס, חשובים אמצעי ניווט אלה לקביעת מקום הימצאו של המטוס. לפי הפירוטומים הרשמיים של אגף-התעופה-האזרחית נמצאים בישראל שני עוזרי ניווט כאלה: האחד מעל בניין כל-בו שלום בתל-אביב והשני בחיפה. אולם זוהי אינפורמציה מוטעית. המכשיר בחיפה אינו פועל כלל. הטיסים המתקרבים לארץ נא-לצים לאתר את מקום הימצאם רק לפי עזרי ניווט אחד. כתוצאה מכך אין הם

המטיס את המטוס בשמיים. אולם כאשר הוא ממריא או מתקרב לנחיתה בשדה-תעופה כלשהו, שוב אין הטיס מטיס את המטוס. פקח הטיס של שדה-התעופה הוא המטיס את המטוס באמצעות הטיס. הוא המדריך אותו, מכון אותו, פוקד עליו מתי לטוס, באיזה גובה לטוס, באיזה כיוון ובאיזה מהירות.

הסיבה לכך היא פשוטה ביותר: לכל שדה-תעופה יש תהליכי נחיתה והמראה משלו, התלויים במבנה הקרקע, צורת ה-מסלול, מזג האוויר וגורמים נוספים.

כדי שפקח טיס יוכל למלא את תפקידו ביעילות חייבים להתמלא שני תנאים:

● שהוא יהיה מציד בכל מכשירי ה-עזר שיאפשרו לו לקבל תמונה מלאה ו-מדויקת על המצב.

● שהוא יהיה בעל כישורים מתאימים להשתמש במכשירים, לקלוט את תמונת המצב ולהנחות את הטיס במדויק.

שני תנאים אלה אינם קיימים בנמל-התעופה של לוד. חלק ניכר מפקחי ה-

פתע, לפני שברע, התגלה לאו-רחי ישראל כי נמל התעופה המרכזי של ישראל, נמל-התעופה לוד, עלול להי-פוך למלכודת מוות לאלה הססים דרכו. לולא היתה הפרשה נוגעת לראש-הממ-שלה גולדה מאיר, ספק אם אורחי ישראל היו שמים ליבם לעובדה זו. אולם הי-דיעה כי בעת שמטוסה של גולדה מאיר המריא לארצות-הברית מנמל-התעופה לוד, מלווה בארבעה מטוסי פאנטום, כמעט ו-אירעה התנגשות קטלנית עם מטוס ישר-אלי שהופיע לפתע ממול באותו נתיב טיסה - גרמה לסערת רוחות.

סערת הרוחות אילצה את שר-התחבורה, שמעון פרס, למנות ועדת-חקירה מיוחדת לחקירת הפרשה ולסיכום העובדות. אולם באותו יום כמעט, בו מינה את ועדת-החקירה, כבר ידע השר שמעון פרס לה-רוץ משפט פסקני ולקבוע מי היה אשם בכמעט-תאונה שאירעה לגולדה מאיר. אמר שמעון פרס: "אם היה מחול במה שקרה בשמי תל-אביב, אין הדבר קשור במי-שור המצוי בנמל-התעופה לוד או בנמל-ה-אוויר, אלא בהחלטות שקיבלו הטיסים."

עצם חריצת המשפט המוקדם בעת מינוי ועדת-החקירה היא מוזרה ביותר. אולם קיים משהו חמור יותר בדבריו של שר-התחבורה: אי-דיוקת העובדות, סילוף ה-מציאות ונסיון להטעות את דעת-הקהל. כי בניגוד להצהרותיו של שמעון פרס ניתן לקבוע בוודאות כמעט מוחלטת: נמל-התעופה לוד הוא אחד מנמלי-התעופה ה-מסוכנים והגורמים ביותר בעולם לנחיתה והמראה. הוא מהווה מלכודת-מוות פוטנ-ציאלית. העובדה שעד היום טרם אירעה בו כל קטסטרופה שהסתיימה באובדן חיים המוני, וכל התקלות הסתיימו במה ש-מכונה "קריכת תאונה" בלבד, היא פרי המיקרה המוצלח והמזל העיוור בלבד.

אין אנשים, אין מכשירים

אזרח הפשוט, שאינו מתמצא ב-סבך המונחים הטכניים, ובמיכלול ה-בעיות הקשורות בנחיתה והמראה ממטוסים מנמל-תעופה, נראית הפרשה כענין של-י-עובדה היא שמטוסים נוחתים וממריאים מלוד ללא תקלה; או סימן שזה בסדר. אולם פני המציאות שונים לחלוטין. כדי להבין מה מתרחש באמת סביב נמל-התעו-פה של לוד כדאי להיכנס, ולוא גם על קצה המזלג, ללימוד הבעיות.

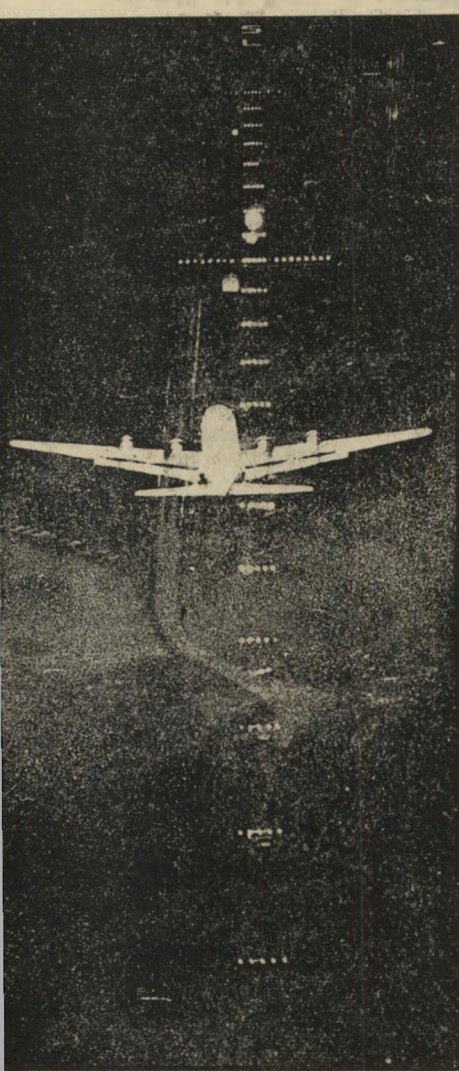
עובדת יסוד מיספר אחד: הטיס הוא

טיסה הם בעלי כישורים שאינם מתאימים לעבודתם. הם עובדים בתנאי עבודה גר-עם, כמעט ללא אפשרות השתלמות ובי-רמה מקצוענית נמוכה מאוד לגבי המקו-כל בשדות תעופה מודרניים.

הצרה אינה מתחילה כאן, אלא בעובדה שהאנשים האחראים על תיכנון וקביעת תהליכי הפיקוח בשדה התעופה בלוד - אנשי אגף התעופה האזרחית של משרד התחבורה, הם אנשים שאין להם את הכישורים האישיים וההכשרה המתאימה לקביעת התהליכים.

נוסף לכל אלה קיימת הבעיה, שהיא אולי החמורה ביותר, של חוסר אבזורים טכניים המסוגלים לאפשר הפעלה תקינה של שדה-תעופה כמו זה של לוד. כדי להבין את הבעיות ואת הסכנות

אורות הגישה
מטוס זה מוצא את דרכו למסלול הנחיתה בעזרת אורות-גישה מיוחדים, המאירים את המסלול. בלוד יש אורות-גישה מצד אחד, שש נוחתים במצב רגיל. אולם בחנאי ראות נורעים, אין אורות-גישה ב-ציוד האחר, דבר המסכן את נחיתת המטוס.

הנדרש בהמראה ונחיתה — מכיון שאין להם כל אמצעים לכך. בשדה-התעופה לוד צריך היה לפעול גם מכשיר הנקרא מד-מרחק — המשרר למסוס את המרחק בינו לבין מסלול הנחיתה. גם מכשיר זה אינו פועל בלוד, דבר המקשה על ההתמצאות של הטייסים וסכחי הטיסה כאחד.

מצב זה הוא שגרם לכך שבשנה ה-אחרונה בלבד אירעו בנמל-התעופה של לוד כ-60 מקרים של "כמעט תאונה" מר-צהרים, כשמיסר המקרים במציאות גדול בהרבה, ובנס לא הסתיימו בתאונה. המיקרה הבא יכול להמחיש את הבאלא-גן הנוראי בנמל-התעופה של לוד: פקח טיס הבחין שבגלל ירחח מוטעה, מתקר-בים שני מטוסים, אחד שהמריא מהמסלול ואחד שהתכוון לנחות עליו, זה אל זה. הפקח החליט למנוע תאונה בכל מחיר. הוא פקד על המטוסים שטסו זה מול זה: "אתה תפנה ימינה ואתה תפנה שמאלה!" כוונתו היתה כמובן להפנות כל מטוס לכיוון אחר. אולם הוא שכח שהימין ו-השמאל שונים במטוס המתקרב ובמטוס היוצא, וכך היפנה אותם לאותו כיוון. רק ברצו האחרון נמנעה תאונה.

★ ★ ★

צוואר הבקבוק

רשת עזרי הניווט החסרים ו-פקחי הטיס היא רק אחת הבעיות של שדה-התעופה בלוד. בעיות נוספות הן: **צוואר הבקבוק בלוד**. בשל ה-מיקום המיוחד של נמל-התעופה לוד, ר-ובגלל סיבות ביטחוניות נעשית כל ה-תנועה האווירית לארץ וממנה דרך כיוון אחד: מלוד מערבה וממערב אל לוד. מ-רד התחבורה יכול היה למנוע תקלות לוא היה לוחץ ופועל למען קביעת נתי-בים שונים לכניסה ויציאה לשדה. כל-מר: שכל המטוסים הממריאים מלוד, י-טו, למשל, צפונה ורק אחר-כך מערבה; ושכל המטוסים הנוחתים בלוד יגיעו מ-דרום לפני שהם נכנסים למסלול הנחיתה.

קיומו של מסלול המראה ו-**נחיתה בדרך בלוד**. אילו היה בלוד מסלול מקביל שהיה מאפשר את גישת ה-מטוסים הממריאים לנקודת זינוק אחת להמראה בקצה המסלול, ניתן היה להפוך את המסלול לחריסטי, בו נוחתים ו-ממריאים רק מכיוון אחד.

בהעדרו של מסלול מקביל, נאלצים מטוסים העומדים להמריא להמתין ל-רם לנוע אל המסלול. תנועה של מטוס על המסלול, הנקראת "הסעה", נמשכת עד חמש דקות. בחמש דקות אלה אין שום מטוס אחר מסוגל להמריא או ל-נחות. כתוצאה מכך נגרם ביובו זמן של מנועי-מטוסים. כדי למנוע ביובו כזה מאפשרים היום בלוד נחיתה והמראה צו-לבתי. זהו מצב מסוכן ביותר העלול ל-רום לתקלות.

עוד יותר מזה: אם חס וחלילה ייגרם אירוע נזק למסלול הבורד, ומטוס המתכוון לנחיתה לא יוכל לנחות בו (בגלל תא-נה שאירעה על המסלול, למשל), הוא יצטרך לחפש לעצמו שדה-תעופה אלטר-נטיבי. שדה התעופה היחיד במרחב הבא בחשבון לנחיתה מטוסי סילון הוא שדה התעופה של אתונה. אולם רוב המטוסים המגיעים לארץ באים ללא רזרבות דלק שאפשרו להם לטוס לאתונה. אילו רצו להצטייד ביציאתם בדלק שיבטיח להם טו-סה לשדה-התעופה אלטרנטיבי, היו צריכים לקחת עמם 9 טון דלק נוספים שפירושו 90 פחות נוסעים. אף חדרת תעופה לא היתה מסכימה לכך.

★ ★ ★

חצי התאבדות

יור כה דובר בנחיתה והמראה מלוד בתנאים נורמליים. אולם המצב בדור ומסוכן אלף מונים. כאשר מטוס חייב לנחות בלוד כתנאי ראות נמוג-אוויר לקויים, להיעזר או במה שנקרא "נחיתה מכשירים".

בניגוד לאגדה הרווחת בציבור אין דבר הנקרא "נחיתה עיוורת".

בכל נמל-תעופה גדול קיימים מכשירים המסוגלים להנחות את הטייס אל המסלול בתנאי ראות לקויים (סופות, ערפל, או חשיכה מוחלטת), אולם מגובה מסוים מתחת לפני העננים, שהוא במקרה האופ-טימלי 60 מטר, חייב הטייס לסמוך על עיניו בלבד.

המכשירים המנחים את הטייס אל קיר-

המיתקנים החסרים

כך נראה חדר פקחי-האוויר במיגדל התצפית של נמל-תעופה מודרני. ליד מכשירי הקשר, שומרים פקחי-הטיסה על הקשר עם קברניטי המטוסים, נותנים להם הוראות נחיתה מדויקות. באמי-

בת המסלול בתנאי ראות לקויים הם מכ-שיר שידור קטן, הניצב בקצה המסלול, והמשרר פולסים מיוחדים הנקלטים במ-טוס והמכוונים את הטייס אל המסלול בעזרת קרן הרדיו. נוסף לכך קיימים בקצה מסלול הנחיתה אורות מיוחדים ה-נקראים "אורות גישה", המכוונים את ה-טייס אל המסלול.

הצרה היא שבלוד מותקנים אורות ה-גישה ומכשיר הפולס רק בצידו האחד של המסלול, משם נוחתים בדרך כלל בתנאים הרגילים. לעומת זאת, דווקא ב-ימים שתנאי הנחיתה גרועים בגלל סופות ורוחות, ואו נאלצים הטייסים לנחות מ-כיוון הפוך — דווקא אז כשהם זקוקים ביותר לאורות הגישה ולמכשיר הפולס, הרי אלה אינם נמצאים כלל. לנחות ב-מצב כזה זוהי חצי התאבדות! התבטאו לא פעם טייסים וחוקים.

הסענות של הטייסים נגד הליקויים ה-חמורים והמסוכנים בנמל-התעופה לוד, אי-

צעות מכשירי מכים (מימין) יכולים הפקחים לדעת את מקומו ה-מדויק של כל מטוס בסביבת שדה-התעופה. בלוד אין מכשיר כזה. במיקרים רבים אין הפקחים יודעים כלל היכן נמצאים בדיוק המטוסים אותם הם פכוונים לנחיתה על מסלול שדה התעופה.

אי התעופה המודרנית, שאינם יודעים מה מסוגל מטוס מדגם בואינג לעשות, המני-חים לא-לעל לערוך את הבחינות לטייסים שלה ומסתפקים בכך שהם מסביעים חות-מת אישור על התוצאות. אלה הם אנשים לא מקצועיים, המעתיקים תקנים ממדינות אחרות מבלי ליישםם לתנאי הארץ; ה-מסגרים במקצוע התעופה 12 שנים אחר-רנית, שאין להם מושג מה זה לטוס על מכשיר בית או על קו מגנטי. אלה אינם מסוגלים לעכל אפילו את דרישותיהם ה-צורקות של הטייסים.

הם יוצאים מתוך הנחה שאם עד כה לא אירעו אסונות, המצב הוא תקין ומדוע לבזבז כסף על מיתקנים לנחיות הטיי-סים?

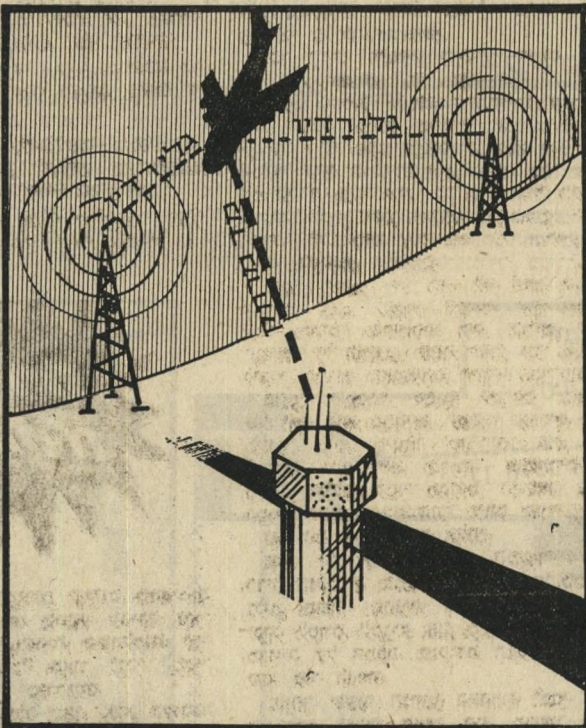
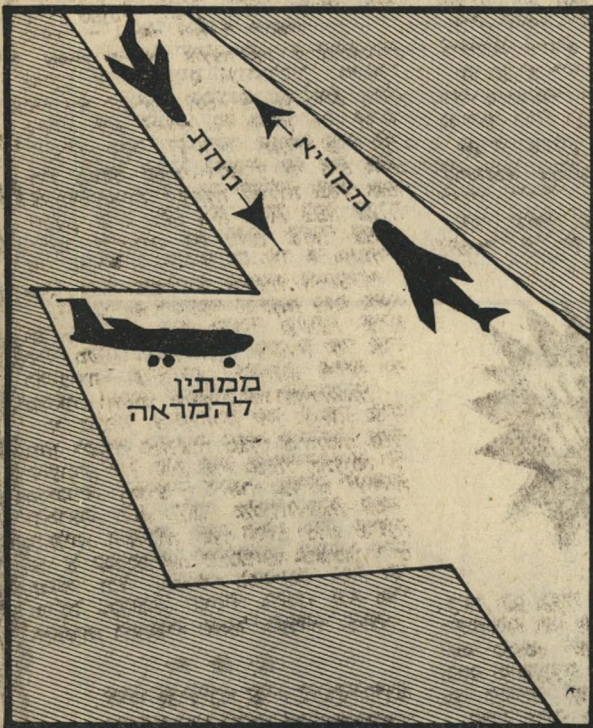
יתכן שהם צודקים לגבי 99% של ה-מקרים. אולם כאשר תתחולל פעם קטס-טרופה, ובתנאים הנתונים זוהי רק שאלה של זמן, יהיו אלה הם, שיעזרכו לתת את הדין על כך.

גם חדשים. הם מושמעים זה שלוש שנים. לפני שנתיים אף העלתה אותן סיעת העולם-הזה בכנסה בשאלות לש-ר-התח-בורה. אולם בשל העדר תקציב והעדר הבנה לסכנות הטמונות במצב הקיים, לא חל כמעט שינוי במצב, פרט להחלפתו של מכשיר עזר לנחיתה בלתי אמין שהתגלה כשדה-התעופה של לוד.

★ ★ ★

מטביעי חותמות בלבד

אשמים העיקריים באנרכיה השלטת בנמל-התעופה של לוד הם אנשי אגף התעופה האזרחית. בארצות-ה-ברית קיימת בשטח זה רשות מיוחדת — אגף-התעופה-הפדראלי, הדואגת לבטיחות ולבטיקת נוהלים של שדות תעופה. שם עוסקים בכך אנשים המומחים במקצועם ויוודעים מה הם רוצים. בארץ עוסקים בנושא זה אנשים שהם חסרי ידע בנוש-

המראה ונחיתה צולבת

חוסר מסלול מקי ביל בשדה-התעופה של לוד גורם ביובו זמנם של מטוסים הממתנים להמראה. אילו היה קיים מסלול מקביל, שהיה מאפשר למטוסים להגיע ל-נקודת הזינוק להמראה, ניתן היה להפוך את המסלולים לחד-סיטריים, בהם ממריאים ונוחתים המטוסים באותו כיוון. היום מבוי-צעות המראות ונחיתות צולבות (דאה ציור) המהוות סכנה למטוסים.

הבלוד של עזרי הניווט

תרשים זה מד-גים כיצד יכול טייס לאתר בדיוק את מקום הימצאות מטוסו ומרחקו משדה-התעופה. בעזרת שני משדרי רדיו הנמצאים במקומות שונים, הוא קובע את הנקודה המדויקת של מקומו. מכשיר מיוחד מראה לו את ה-מרחק אל שדה-התעופה. בישראל יש רק משדרי-רדיו אחד לניוט, ואילו מדי-המרחק אינו אמין במיקרים רבים, כמו מכשירי המכים.

מי מסתתר מאחורי חיסול החשבונות הכללי בעולם

נרצח 3: אמנון חדר

נרצח 2: גואל תנעמי

נרצח 1: עזרא מזרחי

המתחילים פועלים

שוב!

שכורה במקום מגורים אחר ברמת-גן. כל אחיו של אמנון הסתדרו בחיים. אנוי הבכור זכריה מועסק במשרה מכובדת בעיריית רמת-גן. האח רוני עובד כנהג שכיר. אחיו אהוד, שלמד בקיבוץ משרת עתה בצה"ל. ואילו אחותו היחידה, איל-נה, היתה נשואה לנהגו הפרטי של אבר-הם קריניצי, שנהרג בתאונת דרכים יחד עם ראש עיריית רמת-גן.

אמנון היה הבן היחיד שלא הצליח להסתדר. עוד בגיל צעיר התרועע עם חבורת עבריינים וביצע כמה פריצות. בהיותו בן 20 עמד לשאת אשה. אלא שדווקא אז נתפס בביצוע עבירה, נידון לשלוש שנות מאסר. חברתו, מלכה, המתגינה לו בנאמנות. כשהשתחרר מהכלא, נשא אותה לאשה.

זמן מה עבד אמנון כנהג מונית שכיר, פירנס בכבוד את אשתו ושני ילדיו. אולם היתה לו חולשה: לבקר במועדוני-לילה ו-מועדוני-קלפים, שם ביוזנו את מרבית כס-פיו. מאחר שמשכורתו לא הספיקה לו, התרועע שוב עם אנשי העולם התחתון, וביצע עמם יחד כמה מיכצעים שהחוק רואה בהם משום עבירות. לא פחות מ-12 פעמים נעצר אמנון כחשוד בעבירות שונות, אולם מעולם לא הצליחו למצוא נגדו הוכחות. רק בשנת 1965 נתפס בגניבת גביעי כדורגל ממשדרי ההתאחדות לכדורגל.

ברמת-גן. בשעתו שכן במקום צריף רעוע. חיסל את הצריף ובנה במקומו בהדרגה בית בן שלושה חדרים המופרדים זה מזה באמצעות חצר גדולה (ראה תרשים).

★ ★ ★ החולשה: מועדונים

אביו של אמנון נפטר בהיותו עוד נער צעיר, והותיר אחריו אשה וחמישה ילדים. אמו של אמנון נישאה בשנית ו-עברה להתגורר בנתניה. את הבית ברחוב אלרואי מסרה בשכירות. רק את אחד החדרים במקום השאירה לאמנון, שהסתכן סך עם הדייר שהתגורר בשאר החדרים, נאלץ לעזוב את חדרו ולהתגורר בדירה

שאירע בברזיל לפני כשנה. שם נתגלו מעת לעת גחיותיהם נקובות הכדורים של דמויות ידועות בעולם התחתון, מבלי שהמשטרה הצליחה לגלות דבר על רוצחיו. רק מאוחר יותר התברר כי היתה זו כנופיה של אנשי משטרה שבתורה לחסל את חשבונותיה עם אנשי העולם התחתון בדרך הרצח. אין להעלות על הדעת כלל אפשרות דומה בישראל. אולם לאור שלוש מעשי הרצח בעולם התחתון, ברור כיום כמעט למעלה מכל ספק כי כנופית מחסלים פועלת כאן באין מפריע, עורכת טיהור של חיסול חשבונות. שרצח אמנון חדר אינו הפרק האחרון שבו.

אמנון חדר נרצח בבית בו הוא נולד ברחוב אלרואי בשכונת תל-יהודה ש-

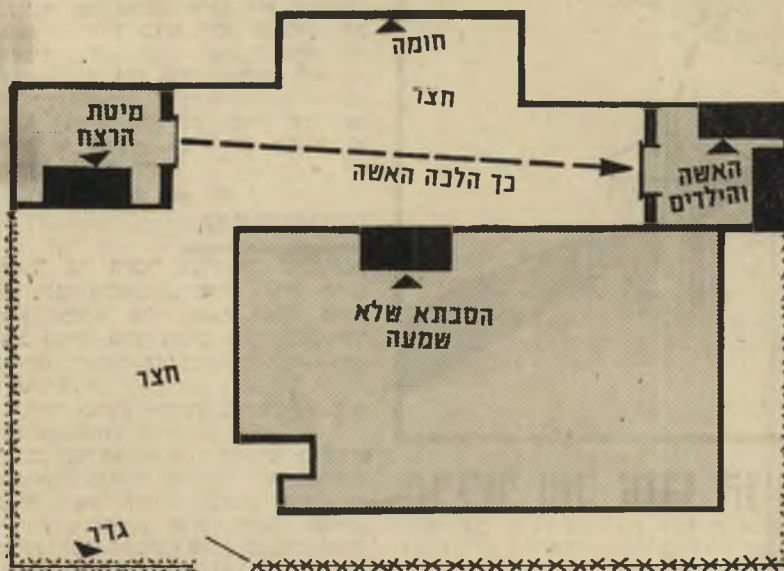
תוך תקופה של שבועה חודשים חוסלו שלוש מהדמויות הידועות של העולם התחתון הישראלי.

באפריל השנה נרצח ביריות ברחוב אלנבי בתל-אביב עזרא שם-טוב מזרחי, מלך מועדוני-הלילה של תל-אביב.

באוגוסט השנה נרצח ביריות בדרך לירושלים גואל תנעמי, אחד מסוכרי ה-סמים הגדולים במדינה, שהיה ידוע כי-כינוי "מלך הסמים".

השבוע נרצח ביריות כשהוא ישן במר-טתו בביתו שברמת-גן אמנון חדר (36). הוא לא היה בעל תואר מלך באף אחד משטחי הפעולה של העולם התחתון הישראלי, הוא לא היה קליבר במימדים של מזרחי ותנעמי. יחד עם זאת היה דמות ידועה בחוגי העולם התחתון. הוא היה קלינט קבוע במועדוני של עזרא מזרחי והוא הסתובב באופן קבוע בכרם התימנים בתל-אביב, איזור פעולתו של גואל תנעמי. אחרי רצח עזרא מזרחי, הצליחה המש-טרה ללכוד את החשוד ברצח, סלומון (סמי) אבי, שמשפטו מתקיים באחירת טירור בימים אלה. אולם שלושה חודשים אח-רי רצח תנעמי ושבוע אחרי רצח אמנון חדר, מגששת עדיין המשטרה באפילה, אינה מצליחה לפתור את חידות מעשי רצח אלה.

במידה מסויימת מזכיר מצב זה את מה

בו עומדים בני המשפחה ישנה אמו של אמנון. התרשים משמאל מסביר את המיבנה המיוחד של הבית ברמת-גן ומתאר היכן נמצאו האשה והילדים בשעה שאירע מעשה הרצח. אשת הנרצח, מלכה חדר, ישנה עם בעלה בחדר המשותף, יצאה מן החדר זמן קצר לפני הרצח.

דירת הפשע והמשפחה רוני חדר, אחיו של הנרצח אמנון חדר, ובני משפחתו, ניצבים בבית בו נרצח אמנון חדר. כאשר נרצח, ישן אמנון בחדר השמאלי (עגלת הילדים ניצבת לפניו). במקום

התחתון הישראלי?

בסמים. "הוא אולי עסק בדברים לא כשרים אחרים," אמר זכריה, "והיו לו הרבה חברים מהעולם התחתון, אבל בסחר סמים הוא לא עסק".

לפני כשבועיים חזר אמנון לביתו בי-טרמפ. הסיע אותו מכרם התימנים קצין משטרה שהוא קרוב משפחה שלו. "אמר נון, עזוב את הביקורים שלך בכרם. הגיע הזמן שתחזור למוטב, הרי אתה אב ל-ילדים", ניסה קצין המשטרה לדבר על ליבו. "לי כבר שום דבר לא יעזור", השיב לו אמנון, "אני כל כך מסובך ש-אולי עוד אשב אצלך במאסר עולם".

אבל הגורל הועיד סיום אחר לחייו של אמנון חדר.

כוכב בוקסר דמישמר

יום השלישי, ה-27 בחודש, חזר אמנון לביתו בשעה 11.30 בלילה. אשתו כבר שכבה לישון בחדרם. אמנון העיר אותה. "אני רעב", אמר לה. מלכה חדר השיבה לו: "עזוב אותי, אני עייפה". לדבריה היא נרדמה שוב מבלי לדעת אם אמנון הכין לעצמו את ארוחתו.

כעבור שעה בערך נשמעה שריקה מכי-חן החצר. היה זה סימן מוסכם בין אמי-נון לבין כמה מחבריו. שניים מידידיו של אמנון באו לבקר, הביאו לו במתנה כלב בוקסר ענק.

"אמנון היה חובב כלבים, תמיד נמצא אצלו איזה כלב", סיפר אחד מידידיו. אר-

בשוי של 200 ל"י. בחקירתו גילה כי התכוון גם לגנוב את גביע אסיה לאלופות המכיל שבעה וחצי קילוגרם זהב.

משיכתו זו לגביעי ספורט באה לו כנר-אה מהתקופה בה היה כדורגלן במכבי רמת-גן. אולם השופטים לא התחשבו ב-תחביבו, דנו אותו לשישה חודשי מאסר. מאז לא נידון יותר.

צרות כשרשרת

אחרי מלחמת ששת-הימים רכש אמנון, בשותפות עם אחיו רוני, מכר-נית משא ועבד עליה בהובלות. אולם כע-

תמונת סקופ

הנרצח מס' 3 והנאשם ברצח מס' 1

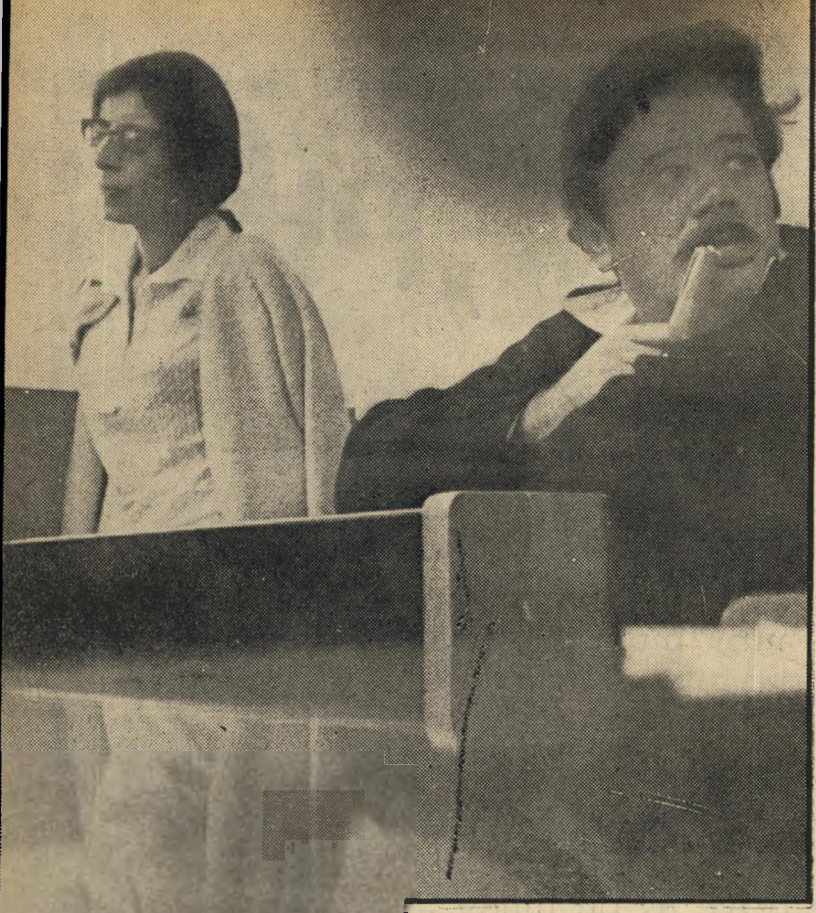
בור זמן קצר התקלקלה המכונית והם נאלצו להעמידה.

הוצאותיו וצרותיו של אמנון חדר-הל-כו וגברו. הוא הסתכך בחובות. בעל-ה-דירה בה התגורר תבע אותו על חוב של שכר-דירה בסך של 1800 ל"י, הוציא נגד-זו צו פינוי. אמו של אמנון הוציאה את-דייר המישינה מביתם ברחוב אלרואי ו-איפשרה לאמנון ולמשפחתו להתגורר שם-יחד עמה.

בינתיים נולדה לאמנון, לפני כשנה ו-חצי, בת שלישיית - עם מום בלב. בי-ינואר השנה ילידה אשתו ולד מת. הוא נאלץ למכור את המשאית כדי לשלם את-חובות שכר-הדירה. מצב זה גרם לכך ש-יעדו יותר ויותר מהבית. אשתו ומשפח-תו לא ידעו כמעט דבר על התעסקותו.

"הוא הסתובב בחברה לא טובה", אמר-אחיו זכריה. לפעמים היו חבריו באים-ל-בקר בביתו ואז היה שולח את אשתו מלכה מהחדר. לילה לילה היה חוזר-ה-ביתו בשעות מאוחרות. לעיתים קרובות-היה בא מוכה וזב דם. אולם מעולם לא-גילה לאשתו ובני משפחתו את מקור ה-חבולות בנוסו.

בדרך כלל היו מכריו של אמנון רואים-אותו בכרם התימנים, בחברת אנשים ומי-כרים כסוחרי סמים. אולם בני משפחתו-מעדיים עליו כי הוא עצמו לא השתמש

המפחח ותעלומה

אמנון חדר (משמאל) בחברת סלומון אבו (מימין). הנאשם ברצח עזרא מזרחי. אמנון היה ידידו של אבו, ונראה שידע על הרקע לרצח מזרחי. נראה כי חיטלוהו, כדי שלא יגלה את סודם.

התעוררה ואני הולכת אליה", השיבה לו אשתו. היתה זו הפעם האחרונה ש-דיברה אליו.

היא יצאה מהחדר ועברה לאגף השני של הבית, בו נמצא חדר הילדים. את ה-דלת לא נעלה מאחוריה, כי חשבה לחזור למיטתה, כך הסבירה. היא הכינה ת-לחינוקת ונשארה לידה להרדמה. כיון ש-התינוקת התקשתה להירדם, נשארה מל-כה לישון בחדר הילדים.

בשעה מוקדמת בבוקר העירה אותה בתה הבכורה. "אמא", אמרה הילדה, "ל-אבא יש דם בראש".

מנומנת, לא ייחסה מלכה חשיבות לדברי ילדתה. היא כבר התרגלה לעובי-דה שאמנון חוזר הביתה זב דם. חשבה כי-בלילה לא הבחינה בדם ששל פניו. רשמי-

לם קרוב לחדאי שהפעם לא רכש אמנון את-הכלב בגלל חיבתו לכלבים. נראה שהוא-חשש ממשוהו, רצה לגדל בחצר ביתו כלב-שמירה שיוהירו מפני כל זר שיכנס ל-חצר.

אלא שהוא רכש את הכלב באיחור. בי-שעה שלוש לפנות בוקר באותו לילה, ש-מעה מלכה, לדבריה, צעדים הקרבים ל-חדר בו ישנה עם אמנון. הצעדים התקרבו-ואחר כך התרחקו. כחצי שעה מאוחר-יותר שמעה מלכה במיטתה את קול ילדתה-הבכורה קוראת אליה מחדרה שמעבר ל-צר, במרחק עשרה מטרים. הילדה קראה-לה כיוון שהתינוקת בעלת המום בלב הת-עוררה משנתה והחלה לבכות.

אמנון התעורר גם הוא לשמע קול ה-ילדה. "מה זה, מלכה?", שאל. "התינוקת

האשה כחשודה

מלכה חדר, אשתו של הנרצח אמנון חדר, ניצבת על ספסל הנאש-מים, יום אחרי רצח בעלה. היא נעצרה אחרי שהמשטרה חשדה בה כי שיחפה פעמי-לה עם הרוצחים, יצאה מן החדר בו ישנה עם בעלה זמן קצר לפני הרצח. בינתיים-שוכנעו אנשי המשטרה באמיתות סיפורה.

הביתה. היא חזרה לישון. רק כשהתעוררה בשעה תשע בבוקר, נזכרה בדברי הילדה, ניגשה למיטתו של-אמנון לבדוק את הדם שעל פניו. היא מצאה את אמנון שוכב במיטתו בתוך-שלולית של דם. שני נקבים של כדורי-אקדח היו פעורים ברכתו.

מכונת האמת טיהרה

ק כשעתיים אחרי שגירתה את רצח בעלה הועיקה מלכה חדר את-המשטרה. עובדה זו ועובדות נוספות גר-מו לכך שהמשטרה עצרה מיד את מלכה, ואת שני הידדים שהביאו לאמנון את-כלב הבוקסר אותו לילה, כחשודים ברצח-או בשיתוף פעולה עם הרוצחים.

חוקרי המשטרה מצאו סתירות רבות בעדותה של מלכה. הם לא הבינו כיצד-יתכן קשר מקרי כזה שהיא עזבה את-החדר בו נרצח בעלה בדיוק זמן קצר לפי-ני המועד המשוער של הרצח. כיצד לא-שמעה את היריות? מדוע הודיעה למשטרה-באיחור כה רב על הרצח?

בביתה של אחותו של אמנון חקר-חוקרי המשטרה את בתו הבכירה כדי ל-אמת את סיפורה של האם. הילדה חזרה על הסיפור: "התינוקת התעוררה ובכתה. הלכתי לקרוא לאמא. ראיתי בחוץ כלב-גדול. פחדתי וחזרתי לחדר. אבל התינוקת-המשיכה לבכות. אז קראתי לאמא מבי-חוץ".

סיפורה של הילדה אישר את עדות ה-אם כי שמעה צעדים קרבים לחדר לפני-שיצאה ממנו.

באשר ליריות, טענה מלכה: "שמעתי-רעש, כמו שתי דפיקות חזקות. אבל לא-ייחסתי לזה חשיבות. תמיד יש אצלנו ר-עש" גם אמו של אמנון, שישנה בחדר-קרוב יותר לחדר בו נרצח לא התעוררה-לשמע היריות. גם היא העידה כי שמעה-שתי חבטות עמומות, אבל מאחר שהיא-רגילה לרעש הבוקע מחדרו של אמנון בי-לילות, לא ייחסה להם חשיבות.

כאשר צויה השופט דב לוין לעצור את-מלכה ל-10 ימים, היא פרצה בקריאות-היסטריות: "הם משוגעים! הם לא יוד-

המחסלים פועלים שוב

(המשך מעמוד 25)

ע"מ מה הם עושים! מדוע הם עוצרים או "תיז" ידידיו של אמנון שוחררו עוד לפני שהובאו לפני שופט, אחרי שהוכיחו אליבין. גם מלכה עמדה השבוע על סף שחרור ממעצר. מדי ערב נלקחה לחקירה וחזרה בדיוק על גירסתה הראשונה. החוקרים החליטו להעמידה במבחן מכונת האמת. מכונת האמת הצביעה על כך שמלכה חדר אינה משקרת.

מי, אם כן, רצה את אמנון חדר ומדוע?

★ ★ ★

האיש שידע יותר מדי

תכן ופתרון התעלומה טמון בסיפור הבא, המתפרסם כאן לראשונה: ימים מספר אחרי רצח עזרא מורחי, בחודש אפריל השנה, ניגש אחד מחבריו של אמנון חדר לאלישע מורחי, אחיו של עזרא מורחי. אותו ידיד סיפר כי הוא מדי כיר היטב ידיד של החשוד ברצח מורחי, סלומון אבו. הוא גילה אז את שמו של אמנון חדר.

אלישע ביקש מהידיד המשותף שיקשר אותו עם אמנון. הפגישה סודרה ואמנון חדר ואלישע מורחי נפגשו בבית-היציקה של אלישע בדרום תל-אביב. אלישע ביקש או מאמנון חדר, ידידו של סלומון אבו, שיגלה לו את המהלכים והאנשים שגרמו לרצח אחיו. שכן, גם אם יוכח במשפט שסלומון אבו הוא שרצח את עזרא מורחי, כמעט ברור שהוא היה במקרה זה רוצח שכיר, שמילא שליחות של אחרים. אלישע רצה הוכחות בדבר והותם של אותם האחרים המסתוריים.

באותה פגישה סיפר חדר לאלישע כי אמנם ידועים לו פרטים בקשר לרצח עזרא מורחי, אבל הוא חייב עוד לשקול ולחשוב אם לגלותם או לא. השניים נפרדו כשאמנון חדר מבטיח שברגע שיגיע לכלל החלטה יתקשר שנית עם אלישע מורחי. הוא לא התקשר יותר.

כאן ייתכנו שתי אפשרויות:

● יוזמי רצח עזרא מורחי חשדו כי

האם והאחות אמנו של אמנון חדר וי אחותו אילנה, מבכות את מותו על מרפסת הבית בו נרצח. האם ישנה גם היא בקריה בה לחזר השנה של אמנון, בו נרצח, וי למרות זאת לא שמעה את היריות שחיסלו אותו, שנורו מאקדח מצוייד במשת"ק קול.

אמנון חדר כי גילה את זהותם לבני מש- סתתו של מורחי, החליטו לחסלו כנקמה.

● אמנון חדר רצה לנצל את המידע שלו בפרשת רצח מורחי. הוא הגיע כי נראה למסקנה כי יוכל לקבל יותר מאלה המעוניינים בשתיקתו מאשר מאלה המעוניינים בעדותו. ניסה לפתור את מצוקתו הכספית בניסיון סחיטה של דמי לאיחור. תמורת זאת שילם בחייו.

כך או כך, אי אפשר להימנע מהמסקנה כי אלה שעמדו מאחורי רצח מורחי, הם שעמדו מאחורי רצח אמנון חדר.

אחרי שאנשים אלה עדיין מסתובבים חופשיים, מבלי שהמסערה תצליח לגלות את זהותם; ומאחר שכל הסימנים מעידים על כך שאנשים אלה תופסים עמדות חשוכות בעולם התחתון הישראלי ומעוניינים בכל מחיר להסיר מעצמם צל של חשד במעשי הרצח, יש להניח שפרשת חדר סול החשבוניות בעולם התחתון טרם הסתיימה. השאלה היא: מי הוא הבא בתור ברשימתה של כנופיית המחסלים?

נאס,

היזהרנה נאב!

הגמישונים של "מרסי" זכו אצלכן להצלחה חסרת-תקדים, לכן מנסים עכשיו גם מפעלים קטני-מוניטין לקרוא לתוצרתם בשם "גמישונים", בתקווה שאתן לא תרגישו בהבדל.

כשאתן קונות גמישונים — היזהרנה מאד! הקפידו לקחת רק גמישונים של "מרסי", כי רק אלה הגמישונים המקוריים והמצטיינים באיכות המיוחדת, שאותה הם לא יכולים לחקות.

גמישונים — *Merci* — היחידים המקוריים

ישיבת מרכז

ביום ה' 5.11.70 בשעה 7.30 בערב, התקיים במשרדי המערכת, רח' קרליבך 12, תל-אביב. חברי המרכז מוזמנים

לרגל נסיעה לחו"ל

(טייפידק) מקצועי למכירה בהזדמנות

פרוגרף מודל 808 שלושה מנועים — 2 פריאמפליפיריים כולל כל הנתונים — 1400 ל"י

להתקשר 68282/1 החאן הירושלמי ולהשאיר מס' טלפון עבור יענקלה מרזל

אופנת צמרת בע"מ

קורס לדוגמנות

דוגמניות ודוגמנים

הקורס שיערך במלון שרתון ת"א כולל:

● דוגמנות צולם ● דוגמנות מסלול ● איפור נימוסין ● טיפוח החן והיופי למסיימי הקורס סיוע והכוונה לעבודה

I.T.T. SCHAUB LORENZ

מקלט הטלוויזיה

הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים, רשמי- קול ומערכות סטריו מעולים מיוצרים ע"י **I.T.T. SCHAUB-LORENZ** חשוב לעולים חדשים: הספקה במהירות מידבית וללא מכס. הסוכן הבלעדי: כינור'בע"מ

המנוי

קיבלת

חשבונך,

פרע נא

אותו בחקום.

מרכז

עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרונזובסקי — אישון לנפ"

תל-אביב, רחוב שניאור 5

טל. 55029

שעות קבלה 9-17

המשיכו בכך את הרבייה ביניהם. העירוב נועד להביע את הרגשת החיבה והרעות ששררה ביניהם באותה שעה, באותו חדר. היה זה אמצעי תקשורת בדיוק כמו דיבור — אך מבין יותר.

למען ההצגה —

הכל

היתה זו צורת תקשורת מוזה למדי בקרב כל קבוצת צעירים אחרת — אך לא בין משתפי קרפון. בחודש האחרון של עבודה מרוכזת בצוותא הצליח הבמאי ל' העביר להם את הרעיון, החיוני להתפתחות המחזמר, כי לעידום יש משמעות מעל ו מעבר למין: העידום האנושי הוא ההתגלות האסתטית העליונה של עירום, חזר והסי ביר אברהמי המזוקן. בקרפון הוא מסמל את השתחררות האדם ממעצורים של שנים ממוסכמות של חינוך, של חברה. העידום מאפשר לאדם להתייבב משוחרר וגא נוכח העולם.

השחקנים קיבלו את הרעיון. רוב השחקנים מוכנים להופיע בעירום. וזה — למרות שרובם אינם שחקנים מיקצועיים. יש גרפיקאי, קיבוצניק, ושאר ירקות, הם נבחרו לא רק בגלל יכולתם הקולית והתנוע'.

י-ה-יה איציק אפורי ומיכל הרון, משכו את מירב תשומת הלב במסיבה — בריקוד שנמשך למעלה משעה.

תית, אלא גם בהתחשב בהתאמתם החברתית לרוב המחזמר. משום כך הם מוכנים להצטלם בעירום. למען ההצגה — הכל הולך. האם היו מוכנים גם להצטלם סתם צי לומיעירום? מה פתאום? מה אנחנו דוגמניות או משהו?

לבטי דור

השמיניסטים

הפוך הוא למעשה שיער ישראלי. הוא נועד להיות חזייה מוסקלית ו חזותית מהממת, כשהקהל נדרש בצורה תקיפה להשתתף בהצגה. בין היתר, להשיב על שאלות שתוצגנה לצופה זה או אחר. הי שחקנים יפעלו ללא הרף גם באולם, בין הקהל.

הרקע יהיה ישראלי מקורי, העלילה, הי מציגה את לבטי דור השמיניסטים בישראל, נסבה סביב שניים מהם: אחד בן להורים מ' מוסדים השואפים למסד אותו גם כן, הי מתמרד נגדם. השני, בן להורים חסרי שר רשים, הרוצים להמשיך ולברוח גם משר אל, מתמרד גם הוא. מתעקש להישאר ב' חברה אותה הוא אוהב. בין שני הצעירים ניטש ירכיב נוקב, שבמהלכו מתעוררות כל הבעיות הכואבות כיום לצעיר העומד לפני גיוסו לצה"ל.

בין בעיות אלו, תופסים מקום נכבד הרג' שת הניכור, חוסר השפה המשותפת עם ה' הורים והסביבה, ההשתעבדות למוסר הי' הברתי המזויף. ספק רב הוא אם שמיניסטים ישראליים, במציאות, יגלו בעירום דרך הולמת להטביע השתחררותם מכבלים אלו. בקרפון, מכל מקום, הם עושים זאת.

במדינה

אי שפוז

משגעים

את המשוגעים

ביום רביעי, 26- לאוגוסט השנה, ביקרה יהודית הירשפלד את בנה יורם (29), שהיה מאושפז במוסד למפגרים גרמני, לאחר שזה עתה קמה מהשבעה. לאחר מות בעלה. יורם היה במצב רוח טוב, שמח על הי מתנה שהביאה לו, ולא התלונן על שום דבר, מלבד כאב אוזניים קל.

יומיים אחר כך, בשעות הצהריים, קיבלה יהודית מיכרס בן נתבקשה לבוא בדחופות

יורם הירשפלד וז'ל ואמו קבלת הפנים — דלי בפרצוף

למוסד. היא ניגשה לשכנה בעלת טלפון, צילצלה משול מה קרה: "יורם נפטר", הודיעו לה. "מהתקפת לב". יהודית סירבה להאמין באבחנה זו. יחד עם בנה השני, המשרת בצה"ל, חתמה עוד באותה שבת, על בקשה דחופה לבדיקה פתולוגית של גופתו של יורם. ביום ראשון, ה-30 לאוגוסט, נערכה הי בדיקה שלאחר המוות במכון הפתולוגי ב' אברכיב. מסקנתה: "סיבת המוות — בל תי ידועה".

דלי על הראש. בעקבות מסקנה זו הכריז משרד הבריאות, שלו שייך גרמני, על פתיחת חקירה. אם תוזמן יהודית, י' קרובי משפחה רבים כמותה, לחקירה. יהי לה הרבה מה לספר.

קבלת הפנים לה וזה הצעיר האומלל במקום החוש ניבאה גם היא על הבאות: ימים ספורים לאחר הגיעו למקום נזרק על פניו עלידי אחד האחים המטפלים דלי, והוא נזרק למימסר תפרים. אמו נאלצה לעמול קשות כדי לשכנעו שיתכן שהאח עשה זאת בשגגה, עד שגרע. היא לא הצליחה להרגיעו בפעמים הבאות. הילד המגודל ידע לספר על ח' גיהנום. האחים במקום, סיפר, מרביצים לו ומפ' חידים אותו. הפחדה חביבה עליהם במיוחד: "לא תבלה פה את ראש השנה", חזרו ו' אימו עליו. "יקחו אותך למקום אחר, ש' קוראים לו אברכיב, ושם ישכיבו אותך על שולחן ויפתחו לך את הראש ואת הי בטן". ניבאו שוטים ולא ידעו מה ניבאו. "לא פעם היו קורות תיגרות בין החולים. האחים, שמעולם לא נמצאו במקום כדי להשגיח על האומללים בלילה, היו מגיעים לאחר מעשה, מענישים בלי כל הבחנה — לפעמים דהקא את החולה החף מפשע".

פחד נורא. ליהודית אין ספק שסיר פורי בנה היו נכונים, למרות מצבו: "וכן שהוא היה מפגר מילדות", אומרת היא. אבל הוא ידע מה שהוא מדבר. הוא למד לדבר יפה עברית וגרמנית, ואפילו קצת ערבית, מהתקופה שלו במוסד בעכו. ידע גם לחלל בחליל. הוא היה ברמת התפתחות של ילד בן שבע או שמונה, אבל אפשר היה לסמוך על דבריו בדיוק כמו שאפשר לסמוך על ילד בגיל זה.

הוא פחד תמיד מהאחים ומהמכות של הם. נורא פחד. עכשיו איך אני יכולה לדעת שהוא לא מת מהמכות שלהם? איך אפשר לדעת מה עשו לו בגיהנום הזה? אולי בעקבות החקירה של משרד הברר את. ואולי לא.

אזרח — משלם מיסים

הממשלה ביזבה חשנה עשרות מיליונים לירות מכספך. אל תניד: "אין מה לעשות". בוא להפגנת מחאה ללא נאומים וללא סיסמאות (אין מה להוסיף למה שכבר נכתב בעתונות) אשר תערך: ביום חמישי (5.11.70) בשעה חמש אחר הצהריים בככר מלכי ישראל ת"א. זה חמינימוס שאתה יכול לעשות. נ.ב.

דן בן אמוץ

קרא פרטים במדור "הנהלת חשבונות".

ד"ר ת. ון דה-ולדה

נישואים מושלמים

נישואים מושלמים

מאת: — פרופ' ת. ון דה-ולדה

(פרקים בפיסילוגיה ובטכניקה של חיי האישות)

בספר תמצא תשובה לכל שאלה בחיי המין המענינת אותך

המחבר, שהיה רופא נודע במקצוע זה, דן בכל הבעיות בצורה הגלויה והכנה ביותר. רופא המבין ללב אנוש. הספר תורגם לעשרות שפות, בכל חלקי תבל. עד עכשיו הופיעו, מספר זה, 77 מהדורות. הספר מופיע כעת בעברית, כשהוא מעובד ומעודכן על ידי אנשי מדע.

מחיר הספר: — 12. ל"י

להשיג אצל כל מוכרי הספרים ובהוצאה: —

אחיאסף בע"מ, רח' יוסף הנשיא 13, ת.ד. 4810, תל-אביב סוכנות ברונפמן, רח' דרך פ"ת 12, ת.ד. 1109, תל-אביב שלח צ'ק ותקבל את הספר לביתך

לא יאמרו כי יסופר

שפה מיוחדת לנשים

באי דומיניקה קיים מנהג שאין לו אח ודוגמה בשום מקום אחר בעולם: לנשים באי זה יש שפת דיבור מיוחדת משלהן, שהגברים אינם יודעים אותה ואינם דוברים בה. כך יכולות הנשים לדבר בינן לבין עצמן בענינים הנוגעים רק להן. ואמנם, גברים לא ימצאו ב' ודאי עניין רב בכך, אבל נשים מדברות ביניהן בהתלהבות רבה על הגמישוני של "מרסי" כי בגמישוני גים של "מרסי" אין בעיה של התאמה — ברוב גמישותם הם מת' אימים לכל אשה (מגובה 1.50 עד 1.75 מטרים וממשקל 45 עד 68 ק"ג). ועוד בשורה משמחת: המסמס על גבירמכנס עלו מאד, אבל מחיר הגמישוני של "מרסי" לא עלה בינתיים!

נשים מאמינות בגרבי

Merai

"White Label"

ויסקי סקוטי

תמיד טוב, תמיד מעולה

"יוש", יבוא ושיווק בע"מ רח' דיזנגוף 269 ת"א טלפון: 446611

סלון סוניה

למדי מקצוע בשעות הערב!

בית ספר ערב לספרות נשים ב' שיטות החדשות ביותר ורך ורך עם מוצרי "וולנה", בהדרכת הספ' רית המפורסמת גלדים. בסיום — תעודה.

עבודה מובטחת. ככר היינריך היינה 10, טלפון: 81301, חיפה.

נה. לאוהבי זמר חסידי ובדיחות מסור-תיות.

מחול

*** **באלט שטוטגארט** עם ה- תחזורת הפילהרמונית הישראלית: תי- אטרון הבאלט הנחשב לטוב ביותר באיר- פה, בשתי תוכניות: (א) רומאו ויוליה, של פרנקו צ'קוביץ, בשלמותו. הנראה לעתים- כמו תיאטרון אילם. (ב) אוסף קטעים: סטרייטס, וברן, דביוסי, חווייה אסתטית.

אמנים

גאנדי

בחצאית

כל מי שלא גילה עדיין כי עולם הפנ- מונים אינו אלא שלוחה של הזירה הפולי- טית בארצות-הברית, מוזמן לראות את הסרט וודסטוק ולהיזכר עד כמה חשובה מלחמת ויאט-נאם למיצעד הפיומנים. באותה הזדמנות יוכל גם לחזות תו- פעה נוספת. הזמרת ג'ון באאז מופיעה לכאורה בשירי עם, אבל למעשה באה לספר לקהל כיצד צריך לארגן את הנזיר- למלחמה באלימות, ומה מעשיו האחרונים של בעלה בכלא, לאחר שנאסר בגלל סי- רובו להתגייס לצבא האמריקאי.

ג'ון, שהיא אחת המייסדות של המכון למחקר למניעת האלימות והדוגלת בכל בתורתו של גאנדי, אינה מתייחסת מן העובדה ששעה שהיא מטיפה לשלום, נמ- צאת האלימות בשיאה בארצות-הברית. "אמנם נדמה לי לעיתים שאני וחברי הסרי- ישע לחלוטין. לעומת זאת אני מקבלים תגובות רבות מכל רחבי ארצות-הברית ומיספר התומכים בנו גדל בכל שנה."

כהוכחה לכך היא מצביעה על העובדה שמספר המסרבים להתגייס הגיע עד היום לחמישים אלף, "שעה שאנחנו האמנו, בור- מנו, שאולי נצליח לשכנע מאתיים איש." **נגד סמים.** ג'ון, הנמנית משימוש בסמים, טוענת שהנוער של היום בורח מן המציאות ומסרב לנקוט עמדה: "הב- עיה היחידה שמטרידה אותו היא אם יקח מחר מגה גדולה יותר של סמים, או אולי יתה זה למחרתיים."

אמנם אורח-החיים שלה אינו בדיוק מה שמכונה "חיי המפכנתי". באירופה היא התגוררה במלונות המפוארים ביותר, כי- פמלייתה שתי מטפלות עבור בנה ה- צעיר, ושכר העבודה שלה נע בין אל-

המחנה של אושר

המצפה לשחקן בייסבול הפורש מן המישחק בגיל 45 הא 18 אלף דולר בשנה (חוץ מכל התנאים וההטבות הסוציאליות לכל המשפחה), ולהחזיק מעמד בבייסבול זה קצת יותר בנות מאשר לנחש מה יהיה הלהיט הבא, שיטריף את דעת בנות הטיפש-עשרה למשך כמה שבועות.

שידוכים חדשים

עבודתה הראשונה של **נורית הירש**, מאז שובה לארץ מגרמניה: כתיבת שני שירים חדשים לערב יחיד שמתכננת הזמרת **נחמה ליפשיץ**, במסיגרת תיאטרון של **גורא גורדיק**. כיצד הגיעה זמרת יהודית-הזממה למלחינת להיט-הצמרת? פנתה אלי **תירצה אתר**, מספרת נורית, ומסרה לי שני שירים מקסימים, אחד מפרי עטה — "העיר שלך" — שכתבה על ירושלים, והשני — "תיבת הזמרה הנפודת". אחד משירי של **נתן אלתרמן**. אני צריכה למצוא נוסח מודרני, אשר יתאים גם לאישיותה של נחמה. וזהו נסיון מעניין מאד בשבילי.

רקוויאם לכלב ולנדנה

הצגות יורדות מן הבימה לא רק כאשר נגמר להן הקהל. לפעמים קורה שהן פשוט נפסקות מרוב עייפות, ושום כוח שבעולם אינו יכול עוד למשוך אותם הלאה.

כן קרה לאחרונה לשתי הצגות שנראו דווקא בריאות מאד מבחינה קופתית.

האחת, חיי כלב של **גדי יגיל**, סגרה קופות ללא הרף, ואחרי 350 נדמה היה שאין לה כל כוונות לגסוס. לא כן לכוכבה היחיד. גדי עיף מן העבודה המפרכת וה- צפופה, ולא הסכים פשוט להמשיך. כך יגיעו לקצם חיי כלב, כשגדי יגיל יוצא לפוש בחיק משפחתו, לפני שיכנס לחזרות לקראת אירמה להדוס, בה יופיע לצידה של **רבקה זוהר**. כשעשוע, בשעות הפנאי, יביים גדי גם את התוכנית הבאה של לה- קת פיקוד הצפון.

אדר

הצגה אחרת, שנכנעה גם היא לעייפות כוכביה, היא נדנה בשנים. המחזה של **ויליאם גיבסון**, שהוצג בזמנו בתיאטרון הקאמרי, ושהועלה שוב על-ידי התיאטרון הצעיר, עבר כבר את כל הארץ, לארכה ולרחבה, הוצג במוצאי-שבת ובשבת ספר, וזכה לביקורות חיוביות רבות. הסיבה להפ- סקת ההצגה היא מחלתה של השחקנית **שולמית אדר**. הרופאים אסרו עליה ל- שחק, ורשו ממנה לשמור על מנוחה מוח- לית, ובלעדיה תצטרך הנדנה להפסיק מ- להתנדנד.

יגיל

ההצלחה אינה סגולה לחיים ארוכים.

סולז'ניצין במינסוטה

ארכסנדר סולז'ניצין, חתן פרס נובל של השנה, ידוע בעולם בזכות שלושת הספרים שלו, המתארים באור ריאליסטי מאד את החיים בתוך רוסיה הסובייטית. עד כדי כך, ששניים מהם אפילו לא התפרסמו במולדתו, שם רואים בו בוגד, על שהעז לכתוב את יום בחייו של איבן גנטיוביץ, ואת המעגל הראשון.

חלק ידוע פחות מיצירתו של סולז'ניצין, שאף הוא הוגנב למערב מבלי שהתפרסם ברוסיה, הוא מחזה בעל שם מוזר: **נצרת-האהבה** והתם. המחזה הועלה לראשונה על הקדשים בעיר מינסוטה, תחת השם המוזר-פחות והמיסחרי-יותר: **מחזה של סולז'ניצין**. ככל שאר כתביו, גם מחזה זה הוא חלק מן האוטוביוגרפיה של הסופר. גיבורו הוא איש שנידון לעשר שנות עבודת-פרך בסי- ביר, בעונן תיאור בלתי-יאהד של שפמו של סטאלין.

מחוז התחשבות בעיטורים שזכה בהם במלחמת-העולם, הוא מקבל תחילה יחס מיוחד, וממנים אותו מנהל-יצור במקום אולם כאשר הוא מסרב להיכנע לצייתנות ולחפזנות החינניים לקיום במקום כזה, הוא מידרד עד מהרה והופך עבד מן השורה. הוא מתאהב בנערה במקום, אבל מסתכר לו כי יוכל לזכות בה רק בתנאי שייסכים להתחלק עם רופא הכלא. הוא שוב מסרב להיכנע ומאבד כמעט את חייו ב"תאונת עבודה". אבל רוחו אינה נשברת, ובסוף המחזה הוא ממשיך לחלום את המלחמה שלוולס לא ינצח בה.

הביקורת לא הרבתה לחלק שבחים למחזה, עם הצגת-הבכורה שלו. רבים טענו כי יסוד התעמולה כאן חזק יותר מאשר בספריו של סולז'ניצין, ומפריע למיבינה הדרמטית של ההצגה. ואילו אחרים מנסים להסביר שאפילו בקטנים מדמאים ביותר בטיפוריה, לא תאר סולז'ניצין עולם זועה הדומה לזה שבמחזה. עם זאת, מסכי- מים כולם שהמחזה הוא חוויה אנושית, פגומה מבחינה אמנותית, אבל כנה ואמיתית, המהווה חלק בלתי-נפרד מיצירתו של הזוכה בפרס נובל האחרון.

רגעים של אושר

הבימה החליטה כנראה שהמחזאות המודרנית היא הגאולה שתציל את התיאטרון הממלכתי מהידרדרות נצחית. משום כך, לאחר שהתאונה יפה באיור עדין, היא מקוה להתיישב לבטח על הצלחה בהכיסאות של יונסקו.

יונסקו, המחזאי הרומני החי בצרפת מזה שנים רבות, שהפך להיות לאחת הדמויות הבולטות בתיאטרון האבסורד, זכה כבר להצלחות לא מעטות על בימות הארץ (המלך נוטה למות, הצמא והרעב) והכיסאות כבר הוצגו מיספר פעמים, בעיקר על-ידי צמד השחקנים **יוסף לוי וחניה רוזובסקה**.

הפעם מחדש הבימה את התרגום, הבמאי הוא דויד לוי, ובתפקיד שני הישישים, המגלים שהשפה האנושית אינה מקשרת בין בני- אדם אלא דווקא מפרידה ביניהם, שני שחקנים צעירים יחסית: **ליאה קניג ושלמה כרישביט**. בין אותם שמלאו תפקידים אלה בעולם, נמנים שחקנים כמו **ז'אן ז'אן לואי בארו** (בפרים), **אלי ואלאך ואן ג'קסון** (ג'ייורק) ו**ג'ון פלורייט**, אשתו של **דורנס אויביויה** (לונדון).

כאשר נשאל **שלמה כרישביט**, איך בילה לאחרונה תקופות ארוכות מחוץ לתיאטרון הבימה (בין היתר בהנערים שבחבורה) מה דעתו על ההצגה שהוא מכין, הגיב: "קודם כל, אני נהנה מן העבודה עם שחקנית מקצועית ומנוסה כמו ליאה קניג. חוץ מה, אם לדבר על המחזה, אז אני מוכרח לומר שהכיסאות הוא אחת מאותן יצירות שגורמות לרגעים מאושרים בחיי שחקן. ותאמינו לי, שאין הרבה רגעים כאלה."

הפסקת זשומל זמנית

התיאטרון העממי מבלה את תקופת ההסתגלות לזירתו החדשה, אולם דל, בחוץ לארץ: הגשש החיוור כבר יצא לאמריקה. בלונית בעל-הבית **אברהם (פאשנר) דשא**. השותף הגדול, **אורי זוהר**, נוסע לאירופה לחופשת-התבוננות. **דויד קריבוש**, מנהל הקריבושיות ומנהלה המוסיקל של אירמה להדוס בגילגולה החדש — **ליפאן. רבקה זוהר**, שהיא אירמה, בכבודה ובעצמותה החד- שה — יצאנית קטנה מיפו — נסעה לאמסטרדם, להשתתף במופע הג'אמבו.

אבל לא זו בלבד: **בני קרינשקי**, החשמלאי הראשי של התיאטרון העממי, נסע גם כן לאמסטרדם, כדי ללוות את אשתו לעתיד, **רבקה זוהר**. אבל כדי למנוע טעויות בלתי-ניעמות — להקתו החדשה של החנוש לידער נשארה בארץ, לשמור על הגחלת.

האליל, הבייסבול, והיהדות

טוני רוקט, זמר הרוק המופיע בימים אלה בארץ, הוא אליל מוזר מאד, אפילו מפתיע. על אף גילו, (הוא בן 23), הוא אינו שייך לדור וודסטוק: "אני מעשן סמים, אני לא סובל את זה. אני שונא מוסיקת מחתרת. אני לא משתגע אחרי מוסיקה פסיכ- דלית, ואם אני לא מתגלה, שורפים לי הפנים. לא איכפת לי כלל שהמתופף שלי נמצא כל הזמן, על הע- צים, אבל אני מוכרח לישון טוב כל לילה, ולעשות אמבטיה כל יום."

אפשר בהחלט לומר על טוני רוקט ש- הוא טיפוס מיושן, בקולו ואף תעתיק מדויק ל**אלביס פרסלי**, הוא אפילו מתנר- עע כמהוה. אחד הקטעים המלהיבים בהי- פעתו היא פארוזה על אלביס, מי של- עתה, אחרי כל החידושים כפופ האמריקאי, היה וגשאר "המלך".

הפזמונים ששר טוני רוקט בהופעותיו מתחילים בכאלה שכתב עצמו ומגיעים עד שיריו של **טום ג'ונס**. שום דבר אינו מקורי או מפתיע במיוחד, אבל קולו יפה, הוא עצמו יפה, ועוד יותר: הוא כן.

הוא אוהב את הנערות, להן הוא שר והוא מאמין בכוונות טובות. הנה, למשל, אחרי הופעתו הראשונה לפני קהל תל-אביב, בחצי הלילה, יצא להתבודד על חוץ-הים, לאורך המזח שליד בית-המלון. "רציתי להתפלל, לבקש שאמצא חן בעיני המאזינים שלי בארץ ושהם יאהבו אותי. תמאם פרצה סערה נוראה, ולפני שהפקתי לחשוב, עלה עלי גל ענקי ושטף אותי מכף רגל ועד ראש, כולל המנפיים החדשים שאני מופיע בהם."

ואם באותה משמשים מדובר, הרי יש בכוונתו של טוני רוקט להתגייס. אמרגנו **משה מיליקין**, מספר כי למעשה עוד בארצות- הברית, הירבה לחשוב על כך בעיקר אחרי מהומות הסטודנטים: "היהודים, היום, הם היחידים שיוצעים מהם רוצים ומצליחים, משום כך, להגיע למחוז חפצם. כל השאר, ובעיקר הצעירים, מובל- בלים לגמרי."

אבל הלבטים הקשים ביותר של הזמר גבה-הקומה, הם לא בתחום הדתי: עליו לבחור בין דרך של זמר להיטים, ואליל בייסבול. כי הוא כוכב קבוצת בייסבול שהיתה אלופת אמריקה במשך כמה שנים, "אורילס מבלטימור". ובארצות-הברית להיות אליל-המיגרש זה קוסם לא פחות מלהיות אליל-המיקרופון, מה עוד שהפסיה

רוקט

תדריך

תיאטרון

* **נפוליון חי או מת** (בימות): תרגיל ארוך בהברקותיו של נסים אלוני, מסביב לנפוליונים שחורים, לבנים, מציאו- תיים ודימוניים. במקור היה ארוך ההצגה: חמש שעות. היום — שלוש. כדאי לחכות לקיצוריו הגוססים של המחזאי עד סוף

שבוע זה, לפחות, כי יתכן ואז נפוליון יראה אחרת. * **בלש** (תיאטרון גודיק) מהתלה בלשית. אם לא חוויה תיאטרלית מרשימה, הרי לפחות ביצוע סביר (מישה אשורב ויוסף שלוח) ומקצועי (היי קילוס) לסיפור מתח. * * **תחנות הרמים** (הקאמרי) הלהיט האמנותי של התיאטרון לשנה זו. * * **מולד פלאזה** (הקאמרי) הלהיט הקופתי של התיאטרון לשנה זו. קליל,

לא חשוב, ומצחיק. * * **האיש בעד המשקפיים** (בי- מות) הצגה מקורית לילדים, מאת ובתפי- קיד הראשי, שלמה כרישביט, על השכר- נה המוכרת לכל אחד. * * **ניצן שרים ומספרים** — ערב בלתי- יומרני ובלתי-אמצעי, חביב, מקצועי ומה-

ג'ון באאז

נגד חשיש, נגד אלימות

פיים דולר להופעה באוניברסיטאות, לעשרים אלף דולר בפסטיבלים ובאולמות הגדולים. * * **דילאן פרש**. בין אותם שערים צעדה ג'ון זמן רב, ואשר פרשו בינתיים מן הפעילות הפוליטית, נמנה גם בוב די- לאן, שגילה עמה אפילו רומן לפני כאר- בע שנים. "בוב דילאן פרש מהתבודד מ- שום שאינו רוצה להיות חלק מדור שצו- עד בביטחה אל האבדון," מסבירה ג'ון, "הוא התחתן, יש לו ארבעה ילדים, והוא חי בחוג הסגור של משפחתו."

ג'ון אינה מוכנה לקבל פסימיות מעין זו. היא מופיעה, בינתיים כזמרת ומבטי- חה כי בעוד שנה וחצי, כאשר ייצא בעלה מן הכלא, יחזרו שניהם להטפות פולי- טיות, כפי שנהגו לפני מאסרו.

האשמת שוחד

נגד מזכירי

אירגון המוניות

פליקס כהן, מזכיר אירגון המוניות של קווי 4 ו-5 בתל-אביב, התרגל לא מהיום לשמוע סיפורים על עסקות מלוכלכות בענף המוניות. כאחד ההותיקים בענף זה, חשב שהוא יודע כבר הכל. אולם הסיפור שהשתפך, בהתרגשות וביזע, בפני האדם שישב לפניו, היה חדש בשבילו.

האדם שישב לפניו היה מוכר לו. היה זה יוסף (ג'וזף) חליפ, אחד מבעלי אוטו מונית, משרד לחייוך וסחר מכוניות, הי מתמחה בעסקי מוניות. חליפ רתח כולו: הוא סיפר לכהן כי במשך שנת 1969 התקשר בעיסוק שוחד עם שני המזכירים של אירגון המוניות של תל-אביב, יחזקאל פינקלשטיין ושמואל פינגולד.

מהות העסקה: באותה תקופה היה נהג מונית, הרוצה לקנות רכב חדש, חייב ליתן מתן עד חצי שנה. לדברי חליפ, היו שני המזכירים מציעים לנהגים מעוניינים אספקה מיידית — אצל חליפ. התנאי: הנהג חייב למכור את מכוניתו המשוששת גם כן לחליפ — במחיר שיקבע חליפ. תמורת כל נהג כזה, טען חליפ, קיבלו ממנו המזכירים אלף ל"י. במשך התקופה שלחו לו כעשרים נהגים מתחנות המוניות הילטון, שרתון, גורדון, וכן נהגים חפריים.

מספרם שהותק"מ כיום 9-4-70
הנאמ"ל האלפאט מה האג"פ
לוי יוסף וזלתי יוסף
הי חליפ הציג כי הופיע בקרי
למיתון שכאילו קנה הוא
פינקלשטין אסר הודיע על כך מיתון
ל"ל אלפאט היו מיתון כוסר רשע
הכינו מופיע כע"ל שה"ל שמו
פינקלשטין לא קנה מיתון כל מיתון
שה"ל רשע מכיר מיתון מיתון
ס"ל מיתון, מקצוצה ה"ל אל"ל מיתון
על האג"פ
לוי יוסף חליפ

מה גרם

למאשים

להשתתקו לפתע?

פרט. "אני לא אלך לפגישה בעטרה" אמר חליפ, "הם יחכו לי שם".

נסיונות

הפחדה

פליקס הרים מידם טלפון לאלפרט, שאל למה גילה את שם האיש לשני המזכירים. אלפרט השיב שלא גילה להם דבר, באחר שלא ידע אפילו מיהו — רק לשלמה שטיינקלופר, האחראי מטעם מועצת הפועלים על תיק המוניות, גילה שקיים איש בשם זה. בירור קצר העלה כי היה זה שטיינקלופר שמסר לשני המזכירים כי אלמוני העלה נגדם האשמת שוחד. "אהה, אנחנו יודעים מי זה", היתה התגובה.

עתה, משנודע שמו של חליפ, לא היה טעם יותר לפגישות חשאיות, וחליפ ייאלפרט קבעו פגישה חדשה במשרדו של אלפרט בבית-ברנר.

כאשר הגיע חליפ, לפגישה, המתנו ב"סמוך פינקלשטיין ושטיינקלופר, הבית בו בדממה קודרת כשהוא נכנס לחדרו של אלפרט. גם התנהגותו של אלפרט היתה מורזרה: עם פתיחת השיחה, הוא הרים קולו על חליפ — האדם שבא לגלות לו על

להם עשרות אלפי ל"י — והם דפקו אורח? אני לא אשתוק". פליקס כהן הציע למתווך הנועם לגלות את כל הפרשה לאורי אלפרט, מזכיר מועצת פועלי תל-אביב-יפו. עוד באותה פגישה התקשר פליקס עם אלפרט, גילה לו כי אלמוני רוצה לספק לו פרטים על פרשת שוחד באירגון המוניות, אירגון המוניות מסועף למועצת הפועלים, ומזכיריו, פינגולד ופינקלשטיין, יושבים בבית-ברנר, בניין מועצת הפועלים.

אלפרט הסכים, קבע פגישה בקפה עטרה, ברחוב אלנבי לאותו יום בשעות אחר-הצהריים.

אך עוד לפני מועד הפגישה קיבל פליקס טלפון בהול — ומבוהל — מחל פ"י: "מדוע

שוחד בין אנשיו. פליקס כהן, שנכח בפגישה, התערב, האשים את אלפרט בגילוי שהוא מנסה להפחיד את חליפ בצעקותיו אלו. בתשובה, הורה אלפרט לפליקס לעזוב את החדר.

"הייתי"

מרגז"

בעקבות השיחה בין השניים וסדר דרת שיחות נוספת, הוכתב לחליפ מכתב — והוא חתם עליו. תוכנו של המכתב:

"סיכום מפגישה שהתקיימה ביום 9.4.70, לפי הזמנת החבר אלפרט, בו השתתפו לוי

הבוסים אורי אלפרט (מימין) הבוס של מועצת פועלי תל-אביב. בפניו הובאה ההאשמה — ובעקבות הברור בינו לבין המאשים, הוסרה ההאשמה. משמאל נראה פליקס כהן, הבוס של אירגון המוניות המישני החזק שבעיר: בפניו הובאה ההאשמה בפעם הראשונה — והוא אשר העביר אותה אל הבוס הגדול, אורי אלפרט.

יוסף (שותפו של חליפ) וחליפ יוסף. הי חבר חליפ הצהיר כי הודעתו, בקשר למיתון שכאילו קיבל החבר שמואל פינגולד, היתה מתוך רוגז רגעי, וכי פינגולד לא (המשך בעמוד 33)

המזכירים שמואל פינגולד (מימין) ויחזקאל פינקלשטיין, שני מזכירי אירגון המוניות של תל-אביב-יפו, אירגון המסועף למועצת הפועלים של העיר. נגד השניים הועלתה האשמת קבלת שוחד — והוסרה מייד לאחר מכן. האם היתה זו האשמת שוחד עם מטרה מסוימת — או שהופעל לחץ נגדי יעיל, כדי שההאשמה תוסר?

מידיו את הכסף, טענו שהוא מנסה לסדר אותם. העסק התפוצץ לפתע והשניים החליטו על תגובה הולמת. זמן קצר לאחר מכן התקבלה במשרד ה"תחבורה הודעה מעניינת, לפיה קנה חליפ מוניות מערבים ממזרח ירושלים, והוא מפעילן בתל-אביב. שני הדברים כאחד היו עבירה על החוק: גם לקנות מוניות מערביי השטחים, וגם להפעיל מוניות אלו מחוץ לגדה. עסקה מעין זו היא מיכרה זהב. כדי להפעיל מוניות בתל-אביב, יש צורך ברשיון לאיזור תל-אביב. רשיון כזה מחיר כ-60-70 אלף ל"י. הרשיונות מערביי ירושלים ני קנו כ-10,000 ל"י היחידה. החשבון ברור. ההודעה למשרד התחבורה לא היתה אנונימית: המודיעים היו פינקלשטיין ופינגולד.

בעקבות הודעה זו, החליט משרד התחבורה לפתוח בחקירה. עתה, במשרדו, הטיח ג'וזף חליפ בפני פליקס: "אני שילמתי

בסך הכל שילשל לידיהם למעלה מעשרים אלף ל"י, טען. פינגולד ופינקלשטיין היו משיגים עבורו הלקוח שלמה אישור ממש"ר התחבורה לחידוש המשק (דרך אירגון המוניות). בלי זה יוסף חליפ לא היה יכול לספק מכונית יבוא חדשה. בהתחשב בעובדה שהם ניצלו את תפקידם הציבורי לשם כך, האשים המתווך ה"רגז, היה בכך בפירוש משום קבלת שוחד.

מוניות מהשטחים —

תל-אביב

עסקי הזהב התנפצו בעקבות סיכום בין השותפים. באחד המקרים ביקש חליפ, לדבריו, לשלם לשני נציגי ה"ציבור סכום קטן מהרגיל, בטענה שהוא הרוויח באותה עסקה מסוימת. פחות מכך גיל, השניים לא האמינו לו, סירבו לקבל

מכתב נועם, בו קבע כי לא מתרחשים דברים מעין אלו במשטרה. **„גנב, אל תזוז“**. אחד שיחלוק על דעתו הוא אלי בסוס, חייל בן 21. לפני שבועיים הגיע אלי לחופשת שבת לבית הוריו. הוא קיבל מאביו את הפגיו 404 שלו, התייצב איתה לפני דירת חברתו ברחוב פיירברג בתל-אביב. השעה היתה 8.30 בערב. אלי החל נועל את דלת הדירה מכונת כשלפתע צץ מולו שוטר עברי. היה זה הסמל דוד ברמלי, מספר אישי 20330. ברמלי לבש אמנם בגדים אזוריים, ואף רכב על זה לא מנע בעודו לצעוק על אלי:

מסומ

„גנב, אל תזוז“. אחרי הצעקה, באה הדפועלה. הסמל הסתער באופנועו על הצעיר הנוהם, עצר ממשי בשנייה האחרונה לפניו.

חינוך

הפלישה הגדולה

רבות הצעירים והצעירות שטיילו בשבוע שעבר, לראשונה בחייהם, על פני מדשאות הקמפוסים באוניברסיטאות הארץ, היו עליצים במיוחד. תרמה לכך, נוסף למוגה האוויר הנאה, בעיקר העבודה שהם זכו במרוץ בו נכשלו אלפים אחרים. אותם אלפים אחרים, שלא זכו השנה להתקבל לאוניברסיטאות, הולעטו בתשורה המקובלות: „אין מקום. אין תקציב להרחבה. לא עמדתם ברמה הדרושה.“

האנגלית משתלמת על העברית. היו אלו תשובות חלשות. כפי שיכול לעיני כל סטודנט באוניברסיטה, מלא היום חלל הקמפוסים צלילי אנגלית ושפות זרות אחרות, המאפילים על העברית. הסיבה ש'אין מקום השנה לישראלים רבים — נכור זה המקום נתפס על-ידי ששת אלפים סטודנטים זרים. (לעומת 5034 בשנה ש'עברה). ומספר אסטרונומי זה אינו כולל 1,500 בחורי ישיבה מחו"ל ואלפים סטודנטים זרים נוספים שבאו ללמוד כאן רק שנה אחת במסגרת תוכנית מיוחדת.

סטודנטים אלו, מלבד המקום שהם תופסים, מופלים לטובה על פני הישראלים גם מבחינות אחרות: הם מועדפים בתור ל'מעונות הסטודנטים, מאלצים ישראלים מאשר דוד או נצרת לחפש דירות בחוץ, במחיר רים של עד 300 ל"י לחדר בירושלים וב'חיפה. 200 ל"י בתל-אביב. אלו מהם ש'הדירו עצמם כעולים זוכים במענק חודשי של 270 ל"י ממינהל הסטודנטים, וכן הס'בות נוספות. אלו מהם שהגדירו עצמם כ'עולים ארעיים — ובכך פטורים אפילו מ'שירות בצה"ל ומכל חובה אחרת המוטלת על לישראל — עולים למשל המסיים רק כ'900 ל"י לשנה. הסיבה: אולי בכל זאת ישנו דעתם לטובה ויסיכמו להישאר.

ישראלים — החרצה. התיאוריה היא, שלמדינת ישראל כדאי להשקיע בסטודנטים זרים אלו על-מנת שיתאבחו באורח-החיים הישראלי ויעלו ארצה. אך התוצאות אינן מצדיקות את התיאוריה. רבים מהסטודנטים מחו"ל רואים בלימודים בישראל בידור ב'מקרה הרע, אוניברסיטה בלבד במקרה ה'טוב — שאחרי סיומה הם חוזרים לעסקי הנעליים או הביגוד של הוריהם בברוקלין או במנצ'סטר.

אולם אף אם היו התוצאות מוצדקות, ספק אם קיימת הצדקה לשיטה זו, המנסה לקלוט עולה חדש לא כתוספת לאזרח ישראלי — אלא על חשבוננו. „אם להמשיך שיטה זו עד הסוף ההגיוני“, התמרמר ה'שבוע חייל משוחרר שלא התקבל, „הרי מחר, אם יחסרו דירות לעולים צריך לפ'נות ישראליים מדיירותיהם.

במקום ויאטנאם — ישראל. ה'שעוריה מרגיזה אף יותר כאשר בודקים מי הם הצעירים שנשארו בחוץ. נכון שיש ביניהם צעירות שבאו לתפוס חתן. אך יש גם אחרים — ורבים מאלו הם חיילים משוחררים. ורבים מאלו — מהיירות קרבות.

לגבי אלו קיימת גם שעוריה נוספת: לא קיימת התחשבות מיוחדת בהם. הם חייבים לעמוד בבחינות המיון באותם תנאים כמו חיילים מיוחדות 805 — ואף כצעירים משוחררים בכלל משירות — ולהשיג אותה רמה. עצומה ששלחו 62 מהם לפני זמן מה לראש הממשלה ולשר הביטחון וה'חינוך גרמה אמנם להתעוררות מסוימת — אך בינתים ללא תוצאות.

סיכם את הרגשת המופלים סגן ירוש'למי משוחרר בן 21: „כל הישי שרוצה לברוח מהגיוס לחיאטנאם, יכול לבוא היום לארץ ולזכות בעדיפות על פני ישראלי ששכב שלוש שנים בסניג“.

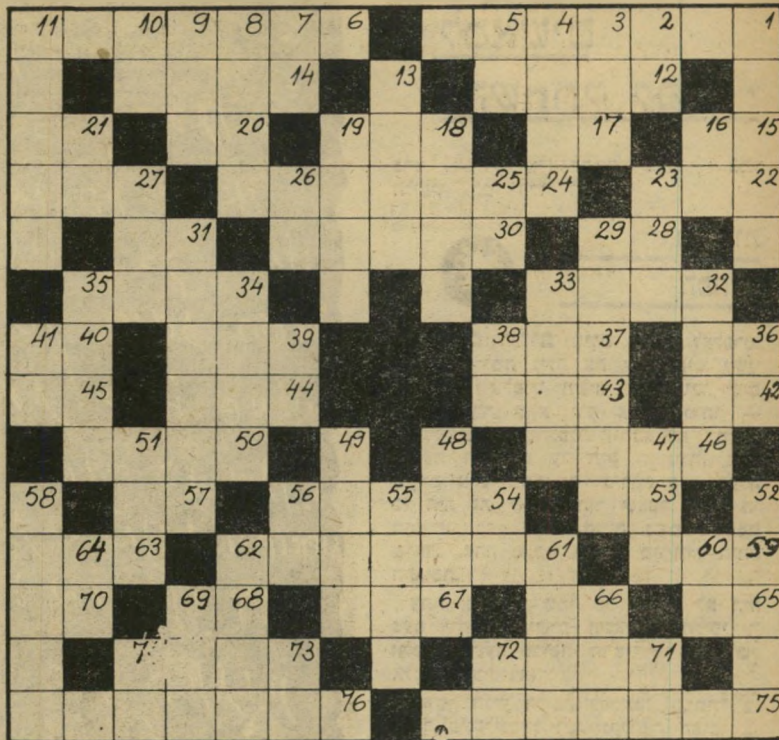
משטרה

האלימות גוברת

במשטרה

„כאשר המשטרה חשה שהיא חלשה גור'בר בשורותיה השימוש בכוח“. כאשר קרא השבוע דובר משטרת ישראל, ניצב יעקב נש, משפט זה באחד העיתונים, חש לשגר

• „באים לעבודה בשמונה, עובדים אפס. גומרים בחמש“.

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת"ד 136, תל-אביב, ולציין על המעטפה „תשבץ 1731“ בין הפותרים יוגרלו 3 פרסי ספרים.

מאוזן:

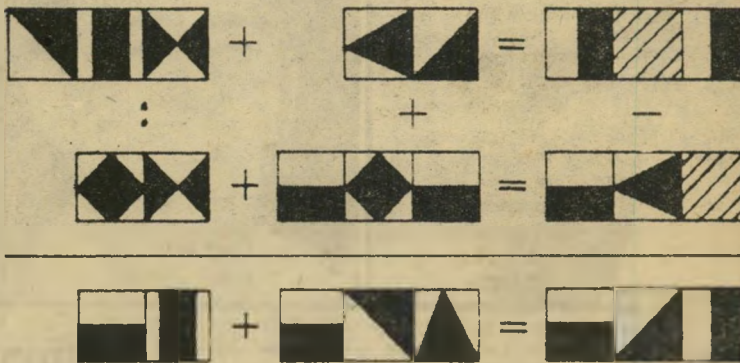
- חודש.
- „מדע“ קדום, העוסק בהפי'כת חמרים לזהב.
- תבלין.
- הינן?
- טנא.
- להבה.
- חטא.
- ישן.
- מילת שלילה.
- בו טומנים את המת.
- קיוון בדרום הארץ.
- הארץ בה ישבו אבותינו במצרים.
- מכני נוח.
- גוף קטנטן.
- שמו הפרטי של סופר צרפ'תי מפורסם.
- קבוצת ארצות באירופה.
- גורם נזק בזרז.
- מיניסטר.
- אפיק מים.
- סיים.
- ילוד זכר.
- אות, סימן.
- מרד, התקוממות.
- כאב.
- מילת שלילה.
- מקודש, מכובד ב'יותר.
- משבעת המינים.
- בן צאן.
- גבור אפוס שומרי קדמון.
- מספר ימי ספירת העומר.
- שבכה.
- מלך ספרד בימי הגירוש.
- שילוק הולמס היה כזה.
- מוגה בחשמל.
- בחובר.
- תל.
- קידומת שם הולנדי.
- מפ'תן, אסקופה.
- שוחק גרגירי תבואה.
- 73.
- כן לנר.
- מסדרון.
- 76.
- בית-ספר תיכון.

מאונך:

- מדינה בצפון ארצות-הברית.
- מוץ,

חשבץ 1731

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיסרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חילוק, חיבור וחיסור יש למצוא איוו סיפרה מייצג כל סמל של ריבוע.

את התשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד לת"ד 136 תל-אביב, ולציין על-גבי הגלויה: חשבץ 1731. הפיתרון צריך להכיל את כל התרגיל במספרים. המועד האחרון למשלוח הפיתרון — 11.11.70.

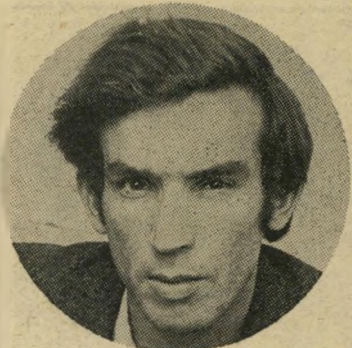
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

מגיפת הטלפאטיה

כוכב חדש

בודהא

אורי גלר עשה את הטעות הגורלית של חייו: הוא עזב את ישראל בשבוע שעבר למספר ימים כדי לשחק פוקר, לפי דבריו, עם סופיה לורן, ולהזגים כמה מת'עלוליו, שוב לפי דבריו בלבד, בפני מרצ'לו מאסטרויאני, ומכיון שאי אפשר להשאיר

„טלפאט“ אדי מור

מדינה שלמה כמו ישראל במשך שבוע בלי אירועי טלפאטיה. קרה בדיוק מה שצריך היה לקרות: טלפאט חדש הופיע. שמו (המסחרי) אדי מור. הוא יליד ירו'שלים, בן 29, תעשיין של מוצרים מיכאניים ועוסק בפאראפסיכולוגיה לא פחות מ'8 ש'נים. ואם אורי גלר הוא פחדן שאינו מוכן להעמיד את תכונותיו המוכרות כ'אדם עליון' לבדיקה מדעית, הרי אדי מור אינו חושש מכך. להיפך: הוא עצמו תובע שה'מדענים יפתרו את חידת כוחותיו הסמרים.

קצר בטלפאטיה

במכתב ששלח לפני שבוע לאוני'ברסיטה העברית בירושלים, למכוון וייצמן למדע ברחובות ולמעבדה לפארא'פסיכולוגיה המצויה באוניברסיטת דיוק שבארצות-הברית — כותב אדי מור לא מור: שמי אדי מור. עם יצירת התנאים המתאימים, אני מסוגל לפעול על עצמים ועל חיים שיחגרו ב'ישום/מהותם, קרי ב'התנהגותם, ממטרת צורות התנובה וההת'נהגות הידועים והכלולים במושגי הפיסיקה. אשר על כן, אבקשם להזמיןני אל מכו'נכם במועד הנוח לכם על מנת שתבחנו ותקבעו עמדה לגבי תופעות אלה. דעתכם חשובה לי מאד באשר אני מעמיד בעניינה דעתי את הפיסיקה כמדע מעל לתופ'

ירד בסערה מן האופנוע ותפס באלי בחור קה. רחוב פירברג הוא רחוב חשוך. ייתכן שזו הסיבה שהסמל חשד במסוט. מסוט, מכל מקום, ראה רק דמות אפלה מסתערת עליו.

כאשר ניסה אלי הנבון להיחלץ מידיו של ברמלי הנרגש — קרע זה את חולצתו, תו, הכתים אותו בגריו, בו היו ידיו מוכות. "אני אדפוק אותך", הגיב אלי ב"זעם."

הוא ידפוק? אני אדפוק. לשמע המהומה ירד למטה אבי חברתו של אלי, העיד שהא מכיר את החייל הצעיר. הסמל סירב לחרו: "הוא ידפוק אותי?" זעם. "אני אדפוק אותו." לבסוף הסכים לחתור גם על הדפיקה וגם על המעצר — בתנאי שהחייל יתנצל לפניו על "עוגמת הנפש שגרם לו".

אלי, שחשב על חופשתו שתלך לאיבוד אם לא יתנצל, ויתר על מלחמת הקודש ועל עקרונות הצדק, התנצל בפני חוקפו. "איוה שוטרים אלו בתל-אביב?" התלונן לאחור שהסמל הסתלק. "כל אחד שעומד עליי המכונית שלו — יקבל בהם מכות?" לא, בפירוש לא כל אחד. רק מפעם לפעם.

שדרנים

דן כנר — צעיר מדי

בשביב "מבט"

אם ייתחספו בקרוב כמה רכבות צופות בגיל הטיפש עשרה לתוכנית מבט חדשות, יהיה האחראי לכך אופטיקאי יפאני-אלי מוני.

שכן אופטיקאי זה יספק לכוכב העולה של הטלוויזיה, דן כנר, משקפיים בעלי עדשות ומסגרת מיוחדות, שאינן מחזירות את אור זרקורי האולפן.

עם משקפיים כאלו יראה דן, לדעת ה"מומחים", בעל הופעה מספיק בוגרת ורצינית כדי לשמש כמגיש חדשות. הופעתו כיום נטו, ללא משקפיים, נעריה מדי ל"תפקיד זה, הדורש סבר מכובד.

בני עדשות-מגע. כיום נאלץ בני * זה הפיתרון שמצא גם שמעון טסלר, שהמשקפיים היפאניים שלו מאפשרות לו לחבוש אותן בפני הזרקורים.

תיים דן להופיע בתוכניתו מול המסך הקטן ללא משקפיים, דבר הגורם לו כאבי-ראש תכופים. מאחר שהוא בעל זיכרון מצויין, הוא מסוגל לזכור בעליפה חלק גדול מהחומר חייב להשפיל מבטו לטקסט לעיתים רחוקות. כך הוא מצליח להישיר מבט חייבני וחביב ישר לתוך עיני ה"צופים". הוא אמנם כמעט אינו רואה דבר במבטו זה הישיר והחייבני, אבל זה אינו מפריע לאיש מלבדו.

הסיפורים, אגב, כאילו הוא מרכיב עדשות-מגע בעת הופעתו, נכונים בערך כמו הסיפורים שדליה מזור משותקת מהמותניים ומטה.

"אני אחת מאנשי מעריצות." ו-

קריין דן כנר

כיצד בעצם נכנסות הצופות הצעירות ל"מבט?"

באמצעות דן כמובן. לכל הופעה של דן כנר כיום מובטח קהל אלפים של מעריצי צות צעירות. (שלא להזכיר את רבבות הילדים הנלהבים ממנו בתוכניות של ה"הם"). אם יופיע במבט, תחונה בנות הטיפש עש"ה במבט. אם יקרא את הפסוק היומי מה"תנ"ך, הן תחונה אפילו בזה.

הן כותבות לו בקצב של 400 מכתבים לחודש. רוב המכתבים מתחילים: "אני א"ח"ת מאלפי מעריצותיך. אבל בניגוד לכולן, אני —" התחלה מעייפת במיקצת, כשהיא חוזרת על עצמה מאות פעם לחודש, אבל זהו מודר התהילה.

למכתבים רציניים יותר, בייחוד בתחור מי התעניינותו, הוא עונה יותר בפירוט. מכתבים אינטימיים נענים במילים ספורות, רק על-מנת לא להעליב. מכתבים אנונימיים וגטים אינם נענים.

מכתב אופייני השבוע, משיביעסטי יר-שלמית, "אני בכיתה. השיעור משעמם עד מוות. אני מנצלת את ההזדמנות, שהמורה מקרא מהספר וכלל לא מסתכל עלינו, כדי לכתוב לך עד כמה אני חושבת עליך ומעריצה אותך." צריך להתרגל, זה חלק מהתפקיד, נאנח דן בלב כבד.

תשובה לכל מעריצה. במיוחד בימים אלו כבד המחיר, דן, שהוא מורה גימנסיה ירושלמי (לספרות עברית ואמנות), מתכוון עתה לבחינות הבגרות. (שלו "ב"ספרות ואמנות). "רק קצת שקט, רק קצת שזוהי", הוא מתחנן על נפשו.

זאת גם הסיבה שמאות התשובות ל"מעריצות התעכבו לאחרונה. האמת היא שדן מעריך מאד את מעריצי צותיו, והענין מחניף לו. "אך כמה אפשר להספיק להכריז?"

נוסף למכתבים, הוא מקבל כל חודש מאות טלפונים, עשרות בקשות לפגישות ולאוסטוראפים. בדרך כלל הוא עונה לכל הפניות בכתב. לפגישות הוא אינו נענה. אמנם, קשה קצת לעמוד נגד אלה המנסות לצוד אותו בבנין הטלוויזיה, כשהן ממתינות שם שעות. עימן הוא יוצא לפעמים ל"קפה הסמוך לכוס קפה."

מה שמרגיז אותו הן החצופות, טלפון גים בשעות הלילה המאוחרות, ופניות בלתי מוסריות. במיוחד חורה לו כאשר הוריו מוטרדים בגללו.

אך אלו הן מיעוט. הרוב נתמדות — ומעריצות באמת.

לגביהן, הוא מעדיף להישאר ידיו — אך אפלטוני. על האחת היוצאת מהכלל הוא מעדיף לא לדבר. למה לאכזב כל-כך הרבה אחרות?

מאחורי המסך

עשרים וארבעה

הדפוקים

מאז המיכרזים המפורסמים, שררה רגיעה בטלוויזיה, בתחום יחסיהם עם ה"ש" פוט לה תסיסה כיום בקרב צלמי הטלוויזיה, וזה, תופר כנראה הרגיעה בקרוב. "אם עדיין לא הגיע המצב לשביטה, זה רק ב"זכות הסבלנות שלנו. אבל לא רחוק היום שנופץ את הבעיה", קובעים הצלמים הממורמרים. "ביחוד אם תתאמת ה"שמועה שרוצים להפוך אותנו גם לחשמי-אים".

בעולם כולו מקובל שלכל עובדי הטלוויזיה יש דירוג אחיד. לא בישראל. כאן מס' חוגים העובדים לכל מיני סיווגים מקצועיים, שרובם כלל אינם תואמים למיקצועם. **אבסורדים, אבסורדים.** זה מה ש"קרה לצלמי הטלוויזיה. עם הקמת המדיום, היו הצלמים מדורגים במחלקת ההפקה — דבר מחוייב המציאות. באז האחרים וקב"עו שיחידות מסוימות במחלקת ההפקה יקבלו שכר לפי דירוג טכנאים: צלמי טלוויזיה, נתבי תמונה ותאורנים.

כך התחילה מלחמת הצלמים, הטוענים שתנאי עבודת טכנאים אינה עומדת בשום יחס לעבודת צלמים. מטבע העבודה קשור הצלם למפקיק ובמאי, ולכן שם מקומו ולא במחלקת ההנדסה, לשם שייכים הטכנאים. מה בכלל לצלם ולבעיות טכניות קובלים הם.

זאת ועוד: נוצר מצב אבסורדי, לפיו צלם שיש לו בעיות הקשורות להפקה ולצלילים, צריך למנות למנהל מחלקת הנדסה — אליו הוא משהיך לפי סיווג הטכנאים — כאשר לאיש זה אין מושג בבעיות אלו.

מדיניות של הפלייה. אין זה הכל. מסתבר שהצלמים דווקא משני הכיוונים: את השעות הנוספות שמקבלים הטכנאים — הם אינם מקבלים. לא מספיק שהוציאו אותם מהמחלקה המקצועית שלהם — הם גם אינם זוכים לתנאי העבודה במחלקתם החדשה. התוצאה: משכורות, לעומת חב"ריהם צלמי הסרט שנשארו במחלקת ה"הפקה, נמוכה ב"ל"י לחודש.

"במילה אחת", קבע אחד מהם, "לקחו קבוצה של 24 צלמים — יהפכו אותם בעל כורחם לטכנאים. הנהיגו מדיניות של אפי-ליה בין צלם לצלם. צלם הסרט נשאר על כנו במחלקת ההפקה, ואלו צלם הטלוויזיה — שהוא צלם המצלמות האלקטרוניות — הפך לטכנאי. דבר שלא נשמע כדוגמתו, ו"אשר יש בו כדי לפגוע במוראל ובכבוד המקצוע. אופי עבודתו של הצלם הוא אמנותי במידה רבה — ומה לו ולעבודה טכנאית?"

העברת צלמים למחלקה הטכנית כובלת אותם מבחינה זו שאין להם שום אפשרות להתקדם — בניגוד לצלמי הסרט, שהדרך לבימוי ולהפקה פתוחה לפנייהם, בהיותם במחלקת ההפקה.

שיטת הציד-צדק. כל המהומה הזאת נוצרה למען נוחיות הרשות, כדי שיהיה בידה להזיז עובדים בקלות מתפקיד ל"תפקיד כרצונה.

אלא שהתועלת, במקרה זה, קטנה בהרבה מהנזק. לדוגמה: חלק מהבזיונות להם גרמה החלוקה המוזרה — התופעה ה"מוכרת יפה לצופים, כאשר התמונות לא מתאימות לטקסט.

"כאשר הופכים צלם לטכנאי — תוך שעות ספורות, זוהי תוצאה בלתי נמנעת. משרד העבודה דורש התמחות מינימאלית של שלוש שנים בטכנאות — וכאן אנחנו צריכים ללמוד את זאת וצ"ק צ"אק. מא"שימים הצלמים. אז יכולים עוד לבוא אלינו בטענות?"

אלו הבעיות המתסיסות את צלמי הטלוויזיה. כיאות וכמקובל בישראל, אין טע"נותיהם זוכות לטיפול בזמן. עד שלא תת"פוצץ הפרשה בצורת שביטה או האטה, נראה שהם לא יזכו למענה.

הקש שיגרם כנראה לשביטה, יצוץ אם תתאמת השמועה המהלכת כרגע במיסודי"נות הטלוויזיה. לפיה, החליט מישהו להוסיף דלק למדורה, להסוך את הצלמים הממורמרים גם לחשמלאים.

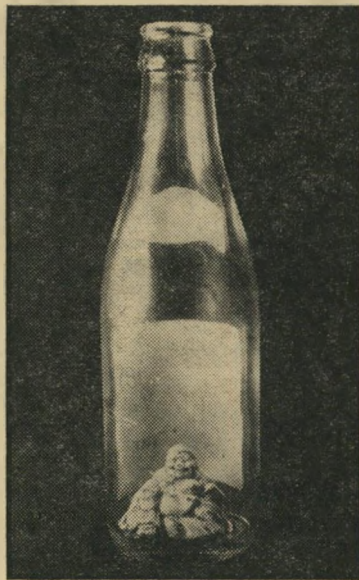
מתפשטת:

מציג את

בבקבוק

עות המכונות מיטאפיזיקה.

כדי שיוכחו בדבר ברצינות, צירף אדי מור אל בקשתו דוגמה מוחשית מיכולתו: בקבוק זכוכית של מיצי שוופס, שהורק מתוכו ובתוכו פסלון קטן של בודהא עשוי פלסטיק, שמימדיו אינם מאפשרים בשום

בודהא בתוך הבקבוק

פנים להכניסו אל תוך הבקבוק ודר צ"ווארו.

זה הכוח המיוחד שלי", הסביר אדי מור, "ישבתי בחדר סגור במשך ארבע וחצי שעות והתרכזתי. ובכות הטלקיניזם שבי הצלחתי להכניס את פסל בודהא אל תוך הבקבוק. זה כלום. אני מסוגל להכניס ל"בקבוק גם עכבר חי בכוח הטלקיניזם. עם קצת מאמץ אני יכול להכניס גם גלגל שי-ניים של פורד לבקבוק או שרשרת ברזל לתוך סלע."

אדי מור לא המתין, כמובן, להזמנתם של המדענים. עד שאלה יחקרו אותו ואת תכונותיו האל-טבעיות, הוא מינה לעצמו אמרגן, את מרדכי מונשיין, דמות ידועה בחיים הבהמיים והאקדמאיים של ירושלים. למונשיין עצמו לא היה צורך בבידוק מדעיות. הוא נוכח בתכונותיו הפלאיות של אדי מור באמצעים מעשיים יותר. "אדי אמר

קדם פשוט

אדי מור הזומן למערכת. הוצע לתת לו בקבוק ופסל של בודהא, כדי שיראה כיצד הוא מכניס את הפסל לתוך הבקבוק בטלקיניזם. "אינני יכול לעשות זאת עכשיו", אמר אדי, "אני חייב להיות לבד בחדר. נוכחותו של איש שאינו מאמין לי מפריעה."

הוצע לו להשאירו לבד במשרדי המערכת כל הלילה, כדי שיוכח את בודהא לבקבוק. אדי מור סרב. הוא יכול לעשות זאת רק בחדרו שלו. אבל לא איכפת לו, הציע ברוב אדיבות, שארבע מצלמות טלוויזיה יעקבו אחרי פעולותיו.

הוצע לו להדגים תעלולים אחרים בטל-פאטיה. אדי מור סרב. "אתם צריכים להא"מין לי", אמר, "שאני עושה מה שאני אומר שאני עושה. להראות שאני עושה זאת, איני יכול". לעומת זאת הסכים אדי מור להציג להטוט של קוסם. הוא הניח בביע על ערימת מטבעות של 25 אגורות. כשהרים את הגביע נשארו מתחתיו מטבעות של 5 אגורות. "זה קסם פשוט", אמר אדי מור, "את זה אני מראה כדי להדגים איך אורי גלר עושה את הקונצ'ים שלו."

אבל אפילו אדי מור נדהם כשאחד מ"מראייו הציג בפניו תרגיל בטלפאטיה. "אני אגלה מה שמך האמיתי", אמר המראיין. "בבקשה, תנסו!" הסכים אדי מור. "תח"שוב על השם", פקד המראיין. אדי מור חשב בהתרכות. "שמך אדי מלכה!" אמר המראיין.

"כן", אמר אדי מור הנדהם, "אבל אתה ידעת זאת מקודם". רק אחרי שהמראיין נש"בז בכל היקר לו, שוכנע אדי מור שבאמת יש טלפאטיה בעולם. הוא לא ידע שדקה קודם לכן הבחין המראיין במבט חטוף בפנטוס של אמרגנו בו הופיע השם: אדי מלכה.

לרוב הנשים יש עור כנים שמן יותר משהן מתארות לעצמן

חייבים היו לעשות משהו למענן,
הלנה רובינשטיין עשתה זאת.

כמעט לכל הנשים עור שמן בחלקים שונים של הפנים — אף, סנטר, מצח, או עור שמן על כל הפנים. למענן יצרה הלנה רובינשטיין את SKIN BALANCE, טיפוח מייצב המטהר ומחזיר לעורך את איזונו הנורמלי.

טיפוח ממשי ב-SKIN BALANCE נעשה בעזרת שבעה תכשירים יעילים:

PRE-MAKE UP NORMALIZER — הוא תכשיר בלעדי להכנת העור לאיפור, בצורת קצף ניתז, לשימוש לפני העלאת האיפור. מונע הופעת שומן על פניך ושומר על רעננות האיפור במשך שעות רבות.

NORMALIZING CLEANSER — ניקוי עמוק המשחרר ומטהר את העור משומן. העור נשאר בהיר ונקי להפליא.

NORMALIZING TONER — טוניק מרענן, מסיר כל עקבות שומן ולכלוך מפניך.

NORMALIZING MASK — מסכת פנים לטיפול 10 הדקות אשר לאחריה תיראי זוהרת יותר. עור פניך יהפוך רך, מתוח ורענן.

NORMALIZING GRANULES — גרגרי-טהור ההופכים בתוספת מעט מים לעיסה עשירה המשחררת את הנקבוביות ומסירה לכלוכים ונקודות שחורות.

NORMALIZING SHAMPOO — שמפו לחפיפת שער שמן, מחסל את השומן והקשקשים, משאיר את שערותיך נקיות, רכות ובוהקות.

CLEARING CREAM — קרם טיפוח לטיהור העור מבעיותיו.

טפול ב-SKIN BALANCE יהפוך את עורך לשקוף, נקי ורענן כפי שלא היה מעולם.

טיפוח יופי מאזן לעור פנים שמן או שמן בחלקו

Skin Balance

מוגש לך בגאווה ע"י

Helena Rubinstein

יינוץ קוסמטי והדרכה לאיפור אופנתי ניתן חינם במרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין, שדרות קק"ל 94, תל-אביב, בימי ב' וד' בין השעות 6.00—3.30 אחה"צ.

אוף, הוא כמעט כבר הדביק גם אותי בפיהוקיו.

★ ★ ★

דא חשוב

145/70 לא יודע למה הוא כותב אלי אולי כדי לנסות איד "ילך לו", ולא חס וחלילה, בתור אחד שלא הולך לו, אלא בתור אחד שאוהב לנסות הכל (כמעט). הוא כל כך שונא את השיגרה, עד שהוא כל כך אוהב את החיים — בפרט את ה"יפה שבהם, עד כדי לשאול: "ואס גס את כזו — אז למה את מחכה?" ואס גס את חיל, ולו שרות ארוך בסיני ובתעלה, אך באמת, פרטים אלה לא חשובים כל כך... העיקר שתכתבי.

★ ★ ★

המון מעלות

146/70 יש, מלבד 24 שנים ו-165 ס"מ, המון מעלות. כל כך הרבה, עד ש"קשה לה להעלותן בכתב. אולם בקשר אליך, ידה נטויה: רוצה היא אותך עם "המון חוש המור, ורציני גם יחד. גם אקדמאי וגם גבוה — זה חשוב מאוד. ש"קורה לו שהוא עוד יושב בבית לפעמים (כמוני), משום שאיננו מסתפק במצוי. ו"בכלל, שיהיה חמוד כזה..." ואם הרצפט מתאים לך, עדיין אל תהיה בטוח שאתה הוא — התרופה. פשוט, היא נשמעת חולה מאוד!!!

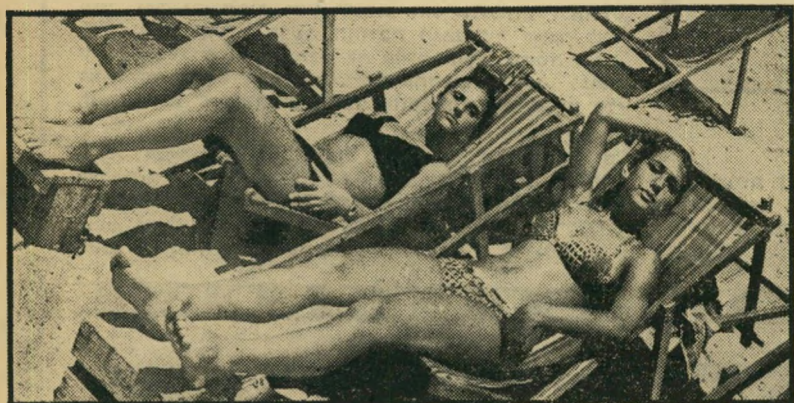
★ ★ ★

שימוש חוזר

בכובד ראש ובעזרת השם כותב לי **147/70**:

"את התמונה הנ"ל מצאתי ברחוב יהודה הלוי בתל-אביב. מצבן של שתי הגבירות חמור למדי, אם הן נאלצו להשתמש ב"שיטה הישנה של איבוד תצלומים לדעת. (אגב, זאת שיטה יקרה למדי, ויעילותה מוטלת בספק)." צודק, בחיי!!!

אם השתיים מעוניינות בתמונה לשימוש חוזר, הרי להבא יש לזכור לציין שם ו"כתובת מעבר לתמונה. הגיון, על מות"ח, הגיון!!!

המציאות של 147/70

מכתביו לרות

לגיחות רומנטיות נעזות...
על החתום: **143/70**.
הזהרנה מנחיתות אונס!!!

★ ★ ★

קצב... קצב...

תראו מה יש לנו כאן: מתוסף בלהקת קצב החובש כומתה אדומה מס' **144/70**.

144/70

הוא מתחנן בפניך שתקומי ותפעילי את קסמיך כדי לעזור לו להפיג את השיעמום האוכל בכל פה, במוצב (וה בטח בגלל הפסקת האש הזו, בתעלה). לשם השלמת המידע האינפורמטיבי, צירף אפילו איור תמונה משעממת משל עצמו.

חומר של...

139/70 רוצה שאני אעשה משהו כדי שאיזו בת חמודה תכתוב לו ל"איש" שלו. "אין לך מושג כמה נעים לקבל מכתב של בת", הוא כותב, "בזמן שאתה נמצא בשדה או בקו". ואם את לא מסתפקת בחייל עם 19.5 שנים, הרי יש לך כתוספת נמשים עד בלי די ושיענון לטיולים. בדיוק הסיפוס שלך, נכון?

★ ★ ★

180

140/70, מוטב בלי התנצלויות, את רת...

כן, הוא חייל, די משועמם, עם משא של 20 שנה על כתפיו. מוכן להקריב עצמי למין התקשרות רצינית, אך לא רצינית יותר מדי, חלילה וחס. יש לך סבלנות לחכות לבנים מספר שבועות בין פגישה לפגישה, או זה המספר עבורך. ומספר חוק, הייתי אומרת: 180 ס"מ.

★ ★ ★

ענייני חומות

את אוהבת לשחות לאור הירח? אם כן, הרי אין מתאים לך יותר מאשר **141/70** בן ה'21. נקודות נוספות לזכותו: "תחביב העיקרי — צילום, ועיני חומות", הוא כר תב, ומפספס את העיקר: "כמעט שכחתי, אני שוחר קצב וריקודים, וכמובן אוהב טיולים".

★ ★ ★

נשיות

והפעם, הפתעה. היא אינה מעוניינת ב"גברים. כותבת **142/70**: "אוצה מאוד להכיר נשים, וזאת, מסתבר, הדרך היחידה בעולמנו זה, עבורי. "אנא, סבלנותי פוקעת, הלב מלא על גדולתי. וכתוספת, אין צורך לצטט את דברי המשיכה הנפשית, הרגשית וכי..."

★ ★ ★

על הגובה

עד כמה שאני מכירה אתך, אתן משתגות אחרי סוג כזה של מכתבים... בחור רים: "אני טייס צעיר ומוכשר, בן 20. גובה — ממוצע, אך אישיות מעל לממוצע. חובב את ארץ-ישראל מגובה רב, ואת בנות הארץ מגובה נמוך. מעוניין בבתיזוג

שוחד ב"בית ברנר"

(סוף מעמוד 29)

קיבל ממנו שום מתנות עבור מכירת מכור ניות משומשות. תמורת מכתבו זה, קיבל חליפי מכתב נגדי, בו צויין ששני המזכירים מתחייבים שלא להגיש נגדו תביעה על שהאשים או-תם בקבלת שוחד. מה הניא את חליפי לחתום על מכתב הנסיגה?

בפני פליקס כהן התוודה שהוא נכנע גור כח האיומים והלחצים שהופעלו עליו. בפני כתב העולם הזה הוא היה מוכן רק לרמוז על כך:

"אינני רוצה לדבר על העניין", אמר. "כשיהיה לי משהו להחזיק ביד, או יהיה כדאי לצאת למלחמה הזאת. תדע לך ש"יש רק אדם ישר אחד בענף שלנו, וזה פליקס כהן. רק לו אפשר להאמין. בכלל מדוע אתה צריך לכתוב על זה? את מי זה מעניין? הציבור בארץ לא מגיב אף פעם על מה שמגלים בעיתונים. אנחנו כמו מדינה ערבית. אינני רוצה לדבר על העניין. הודעתי שאמרתי מה שאמרתי כשהייתי מ"רוגז, וזהו זה."

בזיון

"המרצדסים"

הגים רבים מאמינים בפליקס כהן, כ"אדם ישר" — גם אם לא היחיד בענף. לא היתה זו הפעם הראשונה שהוא חושף עסקים מורדים בענף. לפני שנתיים בדיוק הרעיש עולמות כאשר טענתו מכ"רו ראשי האירגון לחבריהם מכוניות גרו"עות (מונית ושמה דפיקה, העולם הזה 1625).

היה זה כאשר ראשי אירגון המוניות דאן, אלי דהאן, מנהל תחנת מוניות מרכז, וראובן קרמר, מנהל תחנת מוניות אביב, הפכו לסוכני המישה של יבואני מרצדס, החלו מוכרים לנהגים מוניות מרצדס דויל — למרות הבדיקות הראשונות שהראו כי מנוע המכונית אינו עונה על הדרישות הקשות של עבודת מונית בתנאי הארץ. לא עבר זמן רב ובעלי המרצדס אכן החלו משמיעים קול זעקה מרה.

אין מושג

יש מושג

הגובתם של שני מזכירי אירגון ה"מוניות, פינקלשטיין ופינגולד, היתה פחות נרגשת:

"אין לנו מושג על כל תלונה נגדנו מ"ציון של חליפי, לא, מזכיר מועצת הפוע"לים לא אמר לנו מילה. זה הכל שקר. הוא לא המין אותנו לשום בירור כזה." בהמשך חקירתו של הכתב, השתנתה ה"תמונה: "אתה ידעת, פינגולד", אמר פינקלשטיין. "אורי אלפרס הזמין אותך." "נכון", הודה עתה פינגולד. "אלפרס הזמין אותי, וגם את פינקלשטיין, ומסר לנו על תלונתו של חליפי כאילו שלם לנו קומיסיון. אבל זה שקר. נכון שמכרתי חמש מכוניות לחליפי, אבל אלו היו מכור ניות שלי."

פינקלשטיין ופינגולד היו מוכנים להור דות כי הם אלו שגילו למשרד התחבורה על עיסקת המוניות הערביות.

מקובל לקחת

קומיסיון

כיצד נראית התמונה משולחנו של המזכיר הראשי של מועצת פועלי תל-אביב-יפו, שבפניו הובאה התלונה.

סיפר אלפרס: "כשפליקס כהן הודיע לי שישנו אדם שטוען שנתן קומיסיון לפיינגולד, הזמנתי אותו למשרדי. בדרך כלל זה מקובל לתת קומיסיון בענף הזה. אך במיקרה זה מדובר היה בנציגי ציבור, ו"כאן זה לא מקובל."

"כשהופיע אליי חליפי, הוא סיפר לי באמת שנתן כסף לפיינגולד. אמרתי לו שהוא יצטרך להופיע עם האשמה כזו בפני הוועד המבקר של מועצת הפועלים. "כשהוא שמע את זה, הוא חור בו מ"דבריו, וטען שאמר מה שאמר בשעה של כעס. הוא חתם לי גם מכתב על זה, והוא נמצא אצלי כאן במגירה."

הודעתי לפיינגולד ופינקלשטיין על ה"תלונה, אך לא עשיתי חקירה. אצלנו כאן זה לא משטרה. פינקלשטיין ופינגולד הכי חישו את התלונה, ובוה נסתיים העניין. האומנם?

המיפלצות שלי

נראה שם העתיד. ביום שישי בערב, כש"היינו אצל הורי, פונה לפתע הילדה לסבא שלה: "סבא, נכון שאתה לא תמות? הן לבית"

זה גילוי אהבה!

הכנסת ותתפלל, ואז לא תמות אף פעם, נכון?" קצת באיחור, אבל יום כיפור השפיע בכל זאת משהו.

★

מאוחר יותר, כשבתי וסבה נותרו לבד בחדר, לזמן מה, נערך ביניהם המשך ה"שיחה, עליו שמעתי את הדיווח רק למחרת. "אתה יודע, סבא", התהדרה הילדה ב"קול רם, "כשאחת תמות, אני לא אקבור אותך אף פעם. אני אשים אותך בארון על המיזנון ותמיד אדבר אליך. אני יודעת ש"אתה לא תענה לי, בגלל שאנשים מתים לא מדברים, אבל לא חשוב. אני אדבר אליך כל הזמן, ואתה בכלל לא תצטרך

לפעמים אני באמת מקנאה במיפלצות שלי. איזה עולם נהדר יש להם, לפספוסים. כל כך משעמם לפעמים להיות מבוגר, כל הזמן.

השבוע מספרת לי דנה על בעייה חמורה שיש לה: היא אוהבת, בכיתה, גם את רני וגם את מיקי. מה יהיה שניהם נחמדים אותו דבר. מה לעשות? אני מתכוננת כבר בחוכמתי הגדולה ל"הסביר לה שזה יעבור, ושבסוף יישאר רק אחד, וזה כנראה לא יהיה לא רני ולא מיקי, כשפתאום היא מזדקפת בצהלה: "אין בעיות. אני אתחנן עם שניהם." "דנהילה", אני מסבירה לה. "זה לא הולך. תראי, גם אני התחנתי רק עם אבא, לאי"הכמה, משיבה הירשת. לך לא היה מישוהו אחר."

★

זאת לא היתה הפעם היחידה השבוע ש"נדמנו לי להאיש לחדד מוחה לרצות את

קולנוע

תדריר

בטרוויזיה (יום ד', 20.20)

„אבא מסתדר“ (אנגליה) — קומדיה בריטית מן השורה, על בעיות גידול המשפחה.

תליאבי

*** **בורסלינו** (אלבני, צרפת) — תזכורת ממי הגנבים במאסר, בסיפור הבנוי בעיקר כדי להאדיר את דמותם של ז'אן פול בלמנו ואלן דלון בתפקידים הראשיים.

*** **ההודאה** (ירון, צרפת) — משפטי הראווה של סלאנסקי, כפי שמתוארים על ידי אחד שעבר אותם על בשרו. כתביאשום נוקב נגד הקומוניזם הסובייטי. מישחק ובימוי משכנעים.

*** **שלושת הסרג'נטים** (מו-גרי, ארצות-הברית) — מערבון פארוזי המעמיד את חברי כנופיה של פראנק סינרה כחילים הולמים זה בזה וכולם בידה באינדיאנים. עליו.

*** **ילד פרא** (סטודיו, צרפת) — נסיונותיו של רופא להחזיר ילד, שגדל בעובי היער, אל החברה האנושית. בימוי רגיש של פרנסואה טריפו, ומישחק בלתי רגיל של הילד ז'אן פיאר קארגול.

*** **פאטון** (פאר, ארצות-הברית) — סיפור קורותיו של הגנרל האמריקאי המפורסם במלחמת-העולם השנייה. מצטיין ברצינות ובגישה מבוגרת להפליא. גורג' סי. סקוט מושלם בתפקיד הראשי.

*** **רומיאו ויוליה** (תכלת, אנגליה) — גירסתו של ז'פרי לי לטרגדיה השקספירית, מלאת מרץ, תנופה וחתן נעור רים. חתיה לעין ולאוזן.

*** **המסעדה של אריס** (פריז, ארצות-הברית) — אורח החיים והמחשבה של ההיפים, כפי שמתאר אותם ארלו גאחרי בבלדה ששימשה יסוד לסרט, אבל דרך ביקורת מסוימת של הבמאי ארתור (בנו וקלייד) פן, המתבונן בבעיה בעיניו של בן ארבעים.

* **גשר ווטרו** (צפון, ארצות-הברית) — אחד הסרטים שערכם נוסטלגי. ויזאן לי — יפהפיה ושחקנית אמיתית. הסיפור מזיל דמעות.

*** **השבון הנפש** (שדרות, אנגליה) — סיפור רדוד על אידי חמוס'מחה ש' תשוקתו להגיע לצמרת החברה הגבוהה מעבירה אותו על דעתו ועל גזירות אחרים. מישחק מזהיר של ניקול ויליאמסון.

* **פרח הקקטוס** (תליאור, ארצות-הברית) — אינריד ברגמן פורחת כקקטוס מול ואלתר מתאו, רופא השניים הרחק המתחזה כנשוי. קומדיית טעויות תוססת.

ירושלים

*** **סראפינו** (אורנע, איטליה) — פיאתרו (גירושין נוסח איטליה) גירמי מלגלג כדרכו על החלשות האנושיות, בי עיקר על הרכושנות התאוונית, בסיפור המתרחש בחיקה-הטבע, ומספק כמות נכדת של בדיחות.

*** **המכורים לזהב** (אוריון, ארצות-הברית) — קומדיה מוסיקלית רחבת-מימדים על מחפשי זהב בקליפורניה, הנהנית מפומנים חביבים, ובעיקר מהרפתקה הוירטואוזית של לי מארוין.

*** **פטיריקון** (ירון, איטליה) — חחיה קולנועית עזה ויוצאת דופן שצריך להתנסות בה לפחות פעם אחת. פליני.

חיפה

*** **אנטוניוני** — זאכריסקי (עצמון, ארצות-הברית) — התמוטטות ה' חברה האמריקאית, כפי שהיא נראית בעיניו של אינסלקטואל אירופי. יפה מאד מבחינה אסתטית.

כוכבים

שלגיה

מחכה לנסיך

היא בלונדית, בת 24, יפהפיה ואינטליגנטית. היא אפילו כתבה רפורטגות ל-

תאוות-מלכות וענין המדינה

אן של אלף הימים (חן, תליאבי; ארצות-הברית) — הוא גירסה נוספת לחייו הפרטיים של הנרי השמיני מלך אנגליה. הפעם, כפי שהם השתקפו בפרשת-האהבה שלו עם אן בולין.

כפי שמתאר אותם הסרט, הנרי הוא גבר תאוותן, ש' אינו יכול לסבול סירוב, ואילו אן היא נערה עקשנית ו' מפוקחת, המסרבת להיכנע למלך, אשר הפריד בינה לבין אהובה הקודם, מונעת ממנו את יצועה, עד אשר הוא מקדש אותה כאשתו החוקית, על גוויותיהם של נכבדים רבים שהתנגדו למעשה, ולבסוף נופלת קורבן לעקשנותה שלה, כאשר גם היא מובלת אל הגרדום, לאחר שלא הצליחה להביא למלך בן זכר.

שלא כמרבית הסרטים ההיסטוריים, התפאורה, התלבושות וגייוני הטקס של החצר, אינם מעיבים כאן על הדיאלוגים, ואינם מונעים עיצוב דמויות מעניין ומגוון. הנרי התאוותן, המצליח לשכנע את עצמו שתשוקתו הן עניינה של המדינה כולה, ולא רק שגעונות פרטיים, מרשים מאוד בדמותו של ריצ'ארד ברטון. אנתוני קואיל מגלם ברגישות רבה את הקרדינל וולסי, איש-הדת שהנהיג את המדינה בתחילת מלכותו של הנרי בסיגנון חילוני לחלוטין, עד שנפל קורבן לשגעונות המלך, ואילו מייקל הודרן משכנע כבולין האב, המוכר את בנותיו ברצון למלך.

ברטון ובולד: ממיטה למיתה

אולם יותר מכל בולטת הופעתה של ג'נייב בולד, בתפקיד אן בולין, צעירה עזת-מצח, שנונה, ועם זאת מסוגלת לרגשות עמוקים, אותם היא מסתירה בעליצות צינית. בבימויו של צ'ארלס ז'ארוט, הופכת „אן של אלף ה' ימים“ לאחת החוויות הקולנועיות הנעימות של השנה.

הנוער לשלטון!

וודסטוק (אסתר, תליאבי; ארצות-הברית) — הוא סרט ה' מלמד יותר מכל תעודה אחרת עד כמה השתנו ערכי הנוער האמריקאי, ועד כמה שונים אילולו ומושגיה-החיים שלו מאלה של אבותיו.

„וודסטוק“ הוא, בעצם, סרט דוקומנטרי, המנציח על צלולואיד את פסטיבל הפופ שהפך להיסטוריה בארצות-הברית, כאשר קרוב לחצי מיליון צעירים התאספו בשדה קטן אחד, ובילו בצוותא במשך שלושה ימים, בתנאים סניטאריים נוראים, כשמטר כבד יורד עליהם, ללא די מזון, וכל זה מתוך רצון לשמוע את אליליהם ולהרגיש חלק מתוך תרבות חדשה ההולכת ומתפשטת מעבר לארץ קיינוס. בשלושה ימים אלה לא פרצה אפילו קטטה אחת, לא נאסר אפילו צעיר אחד, כל אחד עזר לשכנו, וכולם הגשימו את סיסמות ה„אהבה“ הנשמעות ערטילאיות כלי-כך מפי ילדי-הפריחים.

ועל הבימה: ג'ואן באאז מפזמת על אירגון פועלים, ארלו גאחרי מספר על הגנבת סמים ללוס-אנג'לס, ג'ו מק'דונאלד שר בלוז לחיילים המתים בוויאטנאם מבלי לדעת מדוע, ואילו ג'ימי הנדריקס המנוח מגיש גירסה פסיכדלית משלו להימנון האמריקאי, בלוויית שריקת סירנות, הדי

ג'ו קוקר ב„וודסטוק“

התפוצצויות וזעקות-קרב, אכן, דרך חדשה להגיע ללב ה' טיפ-שעשרה, שכנראה אינו טיפש עוד כלל-כך. אזהרה: הסרט מיועד אך ורק לצעירים ברוחם. המבוגרים לא יוכלו לשאת את המוסיקה.

יומרות ומין

מישחק הזוגות (גת, תליאבי; איטליה) — הוא סיפור אהבה מודרני מאוד, מאחר ו' הוא מוותר על נוסחת המשולש הניצחי, ובוחר במלבן, הנוטה לפעמים אפילו להפוך למחומש. סופר, שחקן וסטור' דנט מתנים אהבה בזה אחר זה, ביחידים ובזוגות, עם אשתו צמאת-החוויות של הסופר, כשידודת-משפחה מצ'טרפת גם היא לפעמים לחינה. כל זה על רקע מסוגן וצבעוני מאוד של חברת-השפע המודרנית.

גיוספה פאטרוני גריפי, האחראי לסרט, התכוון כנראה להפגיש כאן את העולם המשוועם של אנטיגוני עם מהפכת-הנוער של היום, כשהסופר העוקב בדם קר אחרי נאפולי אשתו מסמל את הבורגנות הנרקבת בין ספריה, ואילו הסטודנט המתעסק בדגל הנאצי צורה בקולי קולות את מחאתו נגד המימסד, מגיב את דמותו של הצעיר המתקדם בשנות השבעים. מבטו הציני של פאטרוני גריפי מציג את שני הצדדים כחסרי-תוכן באותה מידה, כששני' הם, ועימם גם השחקן המתחרה גם הוא על האשה, מע' מידים פנים, ובסופה של ההתמודדות זוכה זה שידוע לשלט יותר בחולשותיו האנושיות, כלומר, בדחפיו המיניים. כדמות החיונית היחידה מתקבלת דווקא האשה, המתעללת עם כולם בגאון, ללא יסורי מצפון וחרטתה. הצילומים בסרט הם מלאכת מחשבת, התפאורה בו נאה, והסצינות הארוטיות שופעות, אולם רבים עוד יותר הם קטעי השיממון הדחוסים בדיאלוגים יומרניים. ז'אן-

בולקן ולינו קאפוליצ'ו משחקים בזוג

לואי טרינטיניאן הוא סופר ציני במידה הדרושה, אנני ז'ירארדו היא ידית משפחה רגישה, אולם יותר מכל בולטת דמותה של צעירה בשם פלורידה בולקן, שאינה שחקנית מעולה במיוחד, אולם מצליחה בתחלת לשכנע בדמות האשה שאינה נרתעת משום מישחק חדש. עם קצת מזל עשוייה גברת בולקן לחיות, בזמן הקרוב ביותר, אלילת-מין חדשה.

גדולים שבציטוני ארצות-הברית. אם לא די בכך, היא גם הכוכבת-התורנית של אולפני הסרטים בהוליווד. שמה: קאנדיס ברגן, ואם עד היום לא מצא איש לנכון להעניק לה אוסקר, הרי עוד חוון למועד. בדבר אחז אין ספק: הקאריירה שלה נמצאת ב"סימן עליה מתמדת.

כאשר נראתה לראשונה על הבד, בתפקיד ממש, בהחברה של סידני לומט, כי בוגרת-אוניברסיטה ההופכת ללסבית של החברה הגבוהה, אמרו הכל: זאת כוכבת העתיד. אבל קאנדיס, אולי מתוך פיקחות טבעית, אולי מתוך ניסיונם של אחרים למדה לא להתגלגל על כל מה שהוצע לה, הופיעה במעט מאד סרטים, והרשימה בי מראה שלה יותר מאשר במישחק שלה. לאחר המתנגדים, בצילו של אליזט גולד הוורטואז, היו רבים שהתאכזבו: לא ייצא ממנה כלום. עוד נערה יפה, לא יותר מזה.

אלא שבזמן האחרון יצא לשוק סרטו החדש, למה, חייל כחול? סרט מדהים של הצבא האמריקאי הטובב בדם קר את אחי רוני האינדיאנים (העולם הזה 1730), וה"דעות על קאנדיס השתנו מן הקצה אל הקצה. "אכן, היא יודעת לשחק", אמרו מבקרי ניויורק המופתעים — וההתפעלות הכללית מובילה אותה למועמדות רצינית לאוסקר.

שחקן: כפיל. בסוף הקיץ השתתפה בצילומי סרט בשם: חבורת הציידים ה"מוסר" בספרד, בתפקיד נערה הנחטמת עלידי שודדים. הסרט יעלה כנראה כסף רב, וציפיות רבות תלויות בעצם הופעתה בו. אבל תמורה בלתי-צפויה לחלוטין להשקעתו, קיבל המפיק עוד בזמן ההסרטה: באחד המעמדים נדרשת קאנדיס להפגין רכיבה וזיוה על סוס. כרגיל, כש"מובר" בכוכבים יקרים, הוזמנה כפילה ססרית לבצע את הרכיבה. אבל זו שכחה להוסיף. קאנדיס לא התבלבלה, עלתה על סוס, ביצעה את כל הדרוש בלי בעיות, ובסוף היה פתח למפיק וביקשה את ה"תשלום" שהגיע לכפילה.

אחת מתכונותיה הבולטות של קאנדיס, גבוהת-הקומה (1.73 מ') היא העצמאות הרבה, בה היא נוהגת מחוץ לשעות העבודה, והיחס הספקני שיש לה לגבי כל הקשור במקצוע בו היא עוסקת.

"בהתחלה היה לי קשה להשתחרר מן הרושם ששחקן זה בסך הכל שם גרדף

כוכבת קאנדיס ברגן
לנטי, אשה חזקה

לכסלי", היא מודה, "אבל היום כבר התר"גלתי". אלא שבהיותה בת להורים עשירים ובעלת תואר אקדמי בעיתונאות, היא יכר יותר מדי להוראותיהם של האולפנים, תמיד תוכל למצוא לה פרנסה אחרת, אפילו כי דוגמנית, כפי שעשתה זאת בעבר. כשאני עסוקה באירגון הפגנות נגד המלחמה,

רק לא גרביים כתומים. למראיינים, השואלים אותה בלי הרף מה ע"י שאין, או "מה עם איה רומן הנון אחרת?" עולם משיבה באותה צורה: "אני חיה לי במין עולם דימוי, כמו שילגיה המצפה לגימין על הסוס הלבן, שיבוא ויעיר אותה בנשך קה. אני רק מקוה שכאשר יופיע אותו נסיך

עיתון לבנוני מאשים: "ישראל משתלטת על הקולנוע העולמי!"

"היפהפיות — נשק נגד הערבים!"

אלי הוזה את ביצוע משימתו הקרבית כדי לעזור למשפחה בודדת במצוקה. ב-1967 הגיע לפסטיבל הסרטים בקאן סרטו של הבמאי הישראלי הצעיר אורי זוהר, שלושה ימים וילד. הסרט זכה בפרס השחקן הטוב ביותר, על משחקו של עוזר קוטלר.

וכך הלך הורם וגבר, אחרי שלושה ימים וילד הופיע בעולם הסרט טוביה ושבע בנותיו — סיפורו של יהודי אדוק הסובל מאפליה ברוסיה הצארית. ב-1969 הגיע לקאן הסרט מלכות, על מלחמת יוני 1967 כפי שראתה אותה ממשלת ישראל. בסרט, בבימויו של גילברטו טופאני, כיכבו דליה

ישראל מלכתחילה: אלכס סילור, גרי לך איס, פול גיומן, סאמי דיוויס, ואסתי הופמן, דני קיי, גם מפיקים ובמאים הוליוודים ידועים: הארי זלמן, קרול סורמן, ריצ'ארד בנגמין, אוטו פרמינגר. שלא לדבר על כך

"כוכבי הקולנוע הישראליים הם סוכ"ני ממשלת ישראל. הם משמשים בידה נשק לא פחות חשוב מן הנאפאלם וה"פאנטומים".

בתצורה דראמטית זו יצא החודש העיתון חלבנוני "אלי-חואדס", במסגרת

יהורם גאון-סוכן חשאי

רת כתבה, מלאת שיאות ושיבושים, שנועה לסקור את הקולנוע הישראלי.

כותב: "אלי-חואדס"

אחרונה משגרת ישראל בהתמדה גדלה והולכת לכל קצהי תבל שליחי גייס חמישי הממלאים תפקיד חיוני במערכת ההסברה של ישראל בעולם. אלו הן שחקניות הקולנוע הישראליות.

ישראל מייצגת לרחבי העולם המערבי, בשיטתיות ובצורה יומה, את מיטב ה"יפהפיות" שלה, כדי שתיכנסנה לסרטים בכל ארצות אירופה, אמריקה ואפריקה. משום כך גם לא מצאה ישראל לנכון לפתח תע"י שיית סרטים משלה: היא הסתמכה על תעשיית הסרטים שבשליטתה — בהוליווד.

הכוח המאורגן של התנועה ה"ציונית העולמית" עומד מאחורי מאמצי ההשתלטות על עולם הסרטים הבינלאומי. נגד כוח זה, אין מי שיוכל להתמודד. אפילו לא ענק כפרנק סינטרה למשל. במשך 15 שנים עסק סינטרה בגיוס תרומות למען הפליטים הערביים. ואז נסגרו בפניו דלתות חברות ההסרטה. לאחר לחץ זה, הציגו בפניו שליחי הציונות את ה"ברירה: להמשיך להיות מוחרם, או לפעול למען הידוק הידידות בין ארצות-הברית לישראל.

כוכבים עולמיים אחרים הם שליחיה של

היהודים שולטים גם בהון ההוליוודי, כמו בחברת מ.ג.מ.

★ ★ ★

ד בבד, לא בחלו הישראליים גם ב"ייצור עצמי של סרטים. ב-1954 הגיע לישראל הבמאי הבריטי הנודע הרולד דיקינסון, הסריט סרט על "גבורתו" של הצבא העברי בשנות 1948. אולם היה זה רק ב-1965 שתעשיית הסרטים הישראלית זכתה להכרה בינלאומית — בסרט סלאח שבתי.

היה זה ניצחון ללא ספק, והסרט הוגש למועמדות האוסקר — לצד הסרט המצרי תפית הקוראן, בכיכובה של כאטין חמאמה, גרושתו של עומר שריף. למרות ש"שני הסרטים גם יחד לא זכו בפרס ה"נכסף, זכה סלאח שבתי להצלחה ניכרת באירופה ואמריקה.

★ ★ ★

ב-1966 יצרו הישראליים סרט נוסף, על מיבצע סיני, היה זה סרט תעמולה מובהק, על "אנושיותו" של חייל ישר-

לבאי, חיה הררית וגילה גולן, מהגדולות בשחקניות ישראל. סרט זה לא זכה להצלחה אצל המבקרים.

★ ★ ★

שיא הצלחתה של ישראל, ללא ספק, היה הסרט הוא הלך בשדות. מבין סרטי המלחמה, הצליח ביותר מזחמה למען השלום, של גיל דאסאן, חמישה ימים בסיני, וששה ימים לעולם, סרט דור קומנטרי דובר ערבית.

הסרטים הישראליים נוצרים בחלקם ב"שותפות עם הון זר — גרמני או אחר — ובחלקם בהשקעה ישראלית בלבד. סכומם של הסרטים הישראליים רבה. הם מהווים תעמולה ברוכה, וחודרים לכל מ"קום באירופה. ולאחרונה גם באפריקה ש"לא דובר על ארצות-הברית, שהיא מעוז הציונות.

חובה למצוא תשובה לסכנה זו.

* הכותרת: "הקולנוע — הנשק הישראלי האחר אחר הנאפאלם והפאנטום."

בסרטו של מנחם גולן פורטונה, עומד ב"מים אלה לפתוח בקאריירה חדשה. מייק, בנה של הכוכבת החתיקה **מישל מורגן**, תורגם לצרפתית ספר שנכתב במקור על ידי אביו, הסופר **ביל מארשל**, וכדי להוכיח שהתפתח אינו נופל רחוק מן העץ, החל כותב בעצמו רומאן. כיום מדברים על כך שאמו, הקרובה אליו מאד, תהפוך בקרוב למו"לית.

★

ז'אן פיאר קארגו, הצועני הקטן שהקסים את פאריס בילד הפרא של **טריפי**, עומד להשתתף בסרט חדש. הפעם הוא מבאי עמו את כל משפחתו, עליה נמנה גם גרי טריסט הפלאמקו המפורסם **מיניס דה"פלאטח**. במאי הסרט הוא צלם בשם **לואיסיאן קלרק**, אשר התפרסם בסרטון קצר, בו צילם אשה ערומה על חוף הים, מכל הנוחיות האפשריות.

★

אשר ל**פרנסואה טריפו** עצמו, הוא עומד להוציא בקרוב לשוק סרט חדש בשם בחיק המשפחה. תוך כדי הכנת מסע הפרסומת לסרט, חיפש טריפו ארוכות אימרה שתאמין אותו. לבסוף החליט להשתמש ב"פיתגם ערבי ישן האומר: "הנישואין הם שק המכיל תשעים ותשעה נחשים ומחט אחת."

ולחכות לנסיך הקסמים, או להופיע בתפקידים ראשיים בסרטים, ואם בקשר לקולנוע אין לה כל דאגות הרי ביחס לנסיך — יש. "מה יקרה אם הוא יופיע פתאום, אבל בחברת אשתו החוקית?"

ניצוצות

אמא

לכל ילד

מבעיותיו של **רוז'ה וואדים**: לאחר רונה מכלה הבמאי הצרפתי בהוליווד, שם הוא מכין קומדיה בשם נערות חמודות עומדות בתור. בתפקיד הראשי בסרט מופיע רוק האדסון, וואדים טוען שהוא מאושר עם השחקן, עם הצוות ובכלל עם כל העבודה שלו. או מה הבעיות? "בשבוע שעבר שלחתי את בתי נאטאלי, בת השתיים-עשרה לי אמא, **אנט פטרויברג**. השבוע אני שולח את בני קריסטיאן בן השבע לאמא, **קתרין דנב**, ובשבוע הבא אצטרך לשלוח את ואנסה, בתי הקטנה, לאמא שלה, **ג'יין פונדרה**. אבל מה יקרה אם חס וחלילה, אשלח את אחד מכל אלה לאם הלא-נכונה?"

★

מייק מארשל, הצעיר הצרפתי יפה התואר, שביקר בזמנו בארץ, כאשר השתתף

במדינה

עזבה: לגדל את ילדה, ולהיעזר בכספו של האב.

עסקים

תעודות ספר-אומן

לקציני צה"ל

15 הספרים והספריות, שהתכנסו ב־15 לאוגוסט במסגרתו של יוסף אלבס, נציג אירגון הספרים בישראל, היו נרגשים. לא בכדי הם עמדו לייצר את ישראל בתחילת רוח הפולקלור הבינלאומית של הספרים. חמישה-עשר הנציגים הישראליים לכנס ה־ בינלאומי הגיעו למעמדם בדרך דמוקרטית: הם ביקרו, זמן מה לפני כן, בתצוגת פיאות, כאשר שמעו שם הודעה — של אלבס — על אודות התחרות הבינלאומית, וכל המ־עוניין יבוא ויצטרף.

תעודות גמר לכל דיכפין. 15 מ־עוניינים, שכל אחד מהם היה גם נכון לשלם 1,600 ל"י דמי נסיעה, יצאו לדרך. 13 מהם

דרכי חיים

פרשת יוסליה

הפעם בקיבוץ

"לא ילדתי ילד כדי לתרום אותו לקיבוץ", המיפחה דבורה סעדון בשיכון לב בפני השופט יצחק שילה. במשך שלושה חודשיים לא ראתה את ילדה הפעוט, לאחר ש־בעלה הסתיר אותו ממנה. כאשר גילתה אותו בקיבוץ — סירב זה למסור את ה־ילד לידה.

הנישואין עזו עזי שראון. דבורה (23), לבורנית צעירה וחטובת גוף, עלתה ארצה עם הוריה מצרפת לפני חמש שנים. המשפחה נשלחה לקריית־גת, ודבורה התיקלה לעבודה במעבדות מפעלי פולנת. שם הכירה את זיוה סעדון, חשמלאי בן 29, אף הוא עולה מצרפת ולאחר ששה חודשי היכרות החליטו השניים להינשא.

חודשים ספורים לאחר מכן החלו, כמעט מדי ערב, בוקעות עקבות מידית הווג. ב־מיקרים רבים נאלצה המשטרה להתערב. הנישואין עלו על שרטון.

מספרת דבורה: "כחודש אחרי התחונה הוא השתנה לגמרי. היה מקבל התקפות עצבים, מכה אותי, ושובר הכל. הוא שבר כל מה שהיה לנו בבית, סתם כך היה תופש כלים וזורק אותם לכל צד. כשהייתי בחדר, הוא הרביץ לי פעם, וזוריד ממני כל הבגדים, לקח סכין ורצה לחתוך לי את הבטן." מרוב פחד ברחת דבורה עם הילד אל דודה בפאריס.

"הילד בכה ורצה אותי", כעבור חודש קיבלה דבורה סיפון מבעלה. הוא קבע עימה פגישות, הבטיח לאם הנרגשת להביא גם את הילד.

הוא לא הביא. במקום זאת התחיל להרביץ לה, לדבריה, באמצע הרחוב, ותוך איומים סחט ממנה מכתב, בו היא מסכימה שהוא יקח את הילד בחזרה לארץ.

דבורה מיהרה גם היא לחזור ארצה, החלה בחיפוש נמרצים. לאחר חודשים גילתה, שבעלה נמצא בקיבוץ גשר.

"נסעתי מייד לשם, וסוף־סוף זכיתי לראות את בני", היא מספרת, "זה היה ממש מוזעזע. הילד בכה ורצה אותי וכל הזמן שאל: אמא, למה אני כאן? אני רוצה אלייך." פתאום בא אביו, שגורד לו שבאיתו לקיבוץ, ולקח ממני בכוח את הילד, כש־שנינו מנפנים ידיים ובוכים.

דבורה חזרה לביתה, פנתה לעורך־הידון מנשה ברישליטון. "אינני יודעת אם בגלל פחד או משהו אחר, אבל למחרת פתיחת התיק, זיוה שלח לי את הילד", היא מספרת. "זה היה בשבת".

"ביום ראשון אחרי הצהריים הוא פתאום בא. הוא ידע שאחתי שעה אין אף אחד בבית חוץ ממני והילד, לכן הוא ניצל את ההזדמנות ולקח אותו שוב בכוח, בי דמעות ובצעקות.

"כשהגיעו הורי, הייתי בהלם. פנינו ל־משטרה. אמרו לנו שאין למשטרה מה לע־שות במיקרים כאלו. כל עוד אין להם צו מבית המשפט. זו המקרה, הם אמרו. מותר לכל אחד מאיתנו לקחת את הילד מהשני, אפילו בכוח.

או ילד — או כסף. למחרת נסעה דבורה שוב לקיבוץ. "לא הייתי יכולה לתאר לעצמי שדבר כזה עלול לקרות בי ארץ — ועוד בקיבוץ", מספרת היא. "כש־באתי לביתן הילדים, אמרו לי שלא אוכל לראות את הילד בלי אישור מהמוכירות. פניתי למוכירה, דונה סולודר, שהקציבה לי חצי שעה בלבד. כשסיפרתי לה שלפי עצת המשטרה מותר לי גם לקחת את הילד, בדיוק כפי שעשה בעלי, היא אמרה לי: לא, לא. לא תקחי את הילד. אנחנו צריכים חברים לקיבוץ, ואם את לא רוצה שהוא יישאר אצלנו, תחתמי לנו שאין לך שום תביעות מונויות מבעליך."

"פרצתי בבכי. שאלתי אותה אם גם היא אמא לילדים."

לדברי המוכירה, היא סירבה למסור את הילד לדבורה, אך ורק משום שלא הכירה אותה, והאב לא היה בקיבוץ אותו יום.

אל תאבד את סבלנותך. עוד קצת, והכל ייפול לידיך כפרי בשל. פקח עיניך על בן זוגך, ואל תיתן לו לרכב עליך. בת מאזניים — אל תזניח את חיצוניותך למען האידיאלים. השבוע אידאלי לקניות מרוכזות, שינוי תסרוקת ולדבר ההוא שאת דוחה זה זמן רב. הוא אוהב אותך אמנם, אך גם האהבה הלוהטת ביותר זקוקה לעידוד מסוים. מלבד זאת, יש באפשרותך לזכות ביחס חיובי גם מצד איש או אנשים, שהעניין ה־חומרי משחק אצלם תפקיד חשוב למדי.

★★★

נכון לך שבוע סוער, והצלחות רבות, בלתי צפויות בחלקן. התחומים השונים בחייך יתעוררו, יודים קרובים יפלו ל־עסקיך, וחברייך לעבודה יגלו אהדה ויודים דו־אשיים ביותר.

בן זוגך יגלה הבנה מיוחדת במינה למצבך, ממנה תושאבי עידוד רב. רכז את תשומת לבך לעניינים חשובים, ודחה את כל מה שניתן לשבוע הבא. אל תסתבך מי בחינה ריגשית עם בת מאזניים שהכרת.

★★★

אי הבנה חמורה מאיימת על ההצלחה ש־זכית בה לאחרונה. הדרך לפתרון היא גילוי לב מוחלט והרבה רצון טוב. בת קשת — אל תיתלי על צווארו אס את רוצה שימשיך לאהוב אותך. גלי עני מאות, והתענייני גם ב־נושאים אחרים, אשר אינם קשורים דווקא בו ישירות. היי מיסטרית, מעניינת, התלבשי בצורה נועזת ומקורית.

תני לו לקנא קצת. זה לא יזיק. את עוד חראי כיצד אפשר להוציא בחור מדעתו.

★★★

בדוק היטב כל הצעה המגיעה אליך, ולך על בטוח. אל תסכן את מה שבידך ל־מען עיסקות מופקדות, המבטיחות רווח רב מכדי להיות ה־יוניות. השבוע תזכה להצלחה רבה אצל המין השני. היוזרה מ־בנות בתולה וטלה. בת גדי — הזהרי מ־תאומים ומקשת. יחסי הידידות שלך עם הגבר הנשוי ייהפכו לאהבה. הזהרי לא לאבד את הראש, ואל תעזבי ידידים ישנים ובטוחים.

★★★

הענן שרביץ על חיי המשפחה שלך ייעלם סוף סוף, ותוכה להרבה רוחות, שלוה ונחת. עצותיו לך אדם קשיש תבאנה לך תועלת רבה מכפי ששיערת. הצלחה בעבודתך תגיע, סוף סוף. המכתב שכתבת לאדם קרוב שנסע לחו"ל יביא גם הוא תועלת טובה. צפויה לך סכנה מנטיית להתלהב בות יתר. בת דלי — אדם שנתת בו אמונה יאכזב אותך קשות, אך לקראת סוף השבוע צפויה לך הצלחה גדולה שתשכיחו מלבך.

★★★

הענן שרביץ על חיי המשפחה שלך ייעלם סוף סוף, ותוכה להרבה רוחות, שלוה ונחת. עצותיו לך אדם קשיש תבאנה לך תועלת רבה מכפי ששיערת. הצלחה בעבודתך תגיע, סוף סוף. המכתב שכתבת לאדם קרוב שנסע לחו"ל יביא גם הוא תועלת טובה. צפויה לך סכנה מנטיית להתלהב בות יתר. בת דלי — אדם שנתת בו אמונה יאכזב אותך קשות, אך לקראת סוף השבוע צפויה לך הצלחה גדולה שתשכיחו מלבך.

★★★

אתה מתייחס לדידים רים בקלות ראש, וי־מחמיץ הזדמנויות ש־לא תחזורנה. במקום לחשוב על הנאה של רגע, התרכז בדברים החשובים לך באמת. יחס היוזלול שלך ל־אדם האוהב אותך מרחיק אותו ממך, ומקרב אותו למישהו אחר. אל תדחה למחר מה שאתה יכול לעשות היום, וטפל בכל הדברים שרחיק עין עתה. הי שבוע אידאלי לחופשה שאת מהססת לקחת. סעי למקום שקט. הפתעה בו.

★★★

אתה מתייחס לדידים רים בקלות ראש, וי־מחמיץ הזדמנויות ש־לא תחזורנה. במקום לחשוב על הנאה של רגע, התרכז בדברים החשובים לך באמת. יחס היוזלול שלך ל־אדם האוהב אותך מרחיק אותו ממך, ומקרב אותו למישהו אחר. אל תדחה למחר מה שאתה יכול לעשות היום, וטפל בכל הדברים שרחיק עין עתה. הי שבוע אידאלי לחופשה שאת מהססת לקחת. סעי למקום שקט. הפתעה בו.

★★★

אתה מתייחס לדידים רים בקלות ראש, וי־מחמיץ הזדמנויות ש־לא תחזורנה. במקום לחשוב על הנאה של רגע, התרכז בדברים החשובים לך באמת. יחס היוזלול שלך ל־אדם האוהב אותך מרחיק אותו ממך, ומקרב אותו למישהו אחר. אל תדחה למחר מה שאתה יכול לעשות היום, וטפל בכל הדברים שרחיק עין עתה. הי שבוע אידאלי לחופשה שאת מהססת לקחת. סעי למקום שקט. הפתעה בו.

★★★

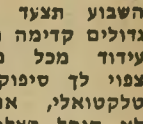
אתה מתייחס לדידים רים בקלות ראש, וי־מחמיץ הזדמנויות ש־לא תחזורנה. במקום לחשוב על הנאה של רגע, התרכז בדברים החשובים לך באמת. יחס היוזלול שלך ל־אדם האוהב אותך מרחיק אותו ממך, ומקרב אותו למישהו אחר. אל תדחה למחר מה שאתה יכול לעשות היום, וטפל בכל הדברים שרחיק עין עתה. הי שבוע אידאלי לחופשה שאת מהססת לקחת. סעי למקום שקט. הפתעה בו.

★★★

אתה מתייחס לדידים רים בקלות ראש, וי־מחמיץ הזדמנויות ש־לא תחזורנה. במקום לחשוב על הנאה של רגע, התרכז בדברים החשובים לך באמת. יחס היוזלול שלך ל־אדם האוהב אותך מרחיק אותו ממך, ומקרב אותו למישהו אחר. אל תדחה למחר מה שאתה יכול לעשות היום, וטפל בכל הדברים שרחיק עין עתה. הי שבוע אידאלי לחופשה שאת מהססת לקחת. סעי למקום שקט. הפתעה בו.

זנב
20 במרץ - 20 באפריל

שור
20 באפריל - 20 במאי

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תיאלץ להחליט החלטה גורלית. לפני ש־תבחר בדרך הנכונה ב־יותר — התייעץ עם י־דייך הקרובים, ושקול היטב את דבריהם. הבי צורת בחייך הרומנטיים תימשך, אך לקראת סוף השבוע יחול שיפור ני־כר במצב, בגלל פגישת סקרית עם אדם קרוב אליך שלא ראתה זמן רב. ריב בלתי צפוי בעבודה יפגע בשלוותך.

★★★

נטייתך להשתלט על אחרים ולכפות עלי־הם את רצונך בכוח אישיותך מפריעה ל־התקדמות שאתה מצ־פה לה. צפויה לך הצלחה חברתית גדו־לה, והיכרות מועילה עם אדם מפורסם ובי־על השפעה. היחסים המתוחים עם בן־זוגך ישתפרו לקראת סוף השבוע, אך יורעו שוב, באשמותו.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

★★★

השבוע תצטרף צעדים גדולים קדימה ותשאב עידוד מכל מעשיך. צפוי לך סיפוק אינ־סלקטואלי, אם כי לא תנחל הצלחה ב־חיי האהבה שלך. חזי מנה שתגיע אליך ב־סוף השבוע תגרום לך התרגשות מרובה יו־תר מן הראוי. בת טלה — אל תתייח־סי למישאלות ליבך כאל עובדות גמורות.

ספר גראפי ודוגמנית בפאריס
דיפלומות על ריק

היו ספרים וספריות, אחד קצין בצה"ל, אחד צלם. הא כיצד? מספר שלמה גראפי, ספר חזרתי צעיר: "אשתי של הקצין היתה ספרית שנרשמה ולא יכלה לבוא, אז בעלה בא במקומה." הצלם סתם הצטרף לסיוול המאורגן. ההשתלמות הראשונה, בלונדון, היתה קצרה. "ביקרנו בבית־הספר לספרות המ־פורס מוריס", מספר גראפי, "לא עברנו שום השתלמות. רק הסתכלנו שעה איך שעובדים שם, ועל המוצרים שעומדים למ־כירה, קנינו כמה מהם, ויצאנו." בתום ההשתלמות הקצרה, אך היסודית, נמסרה לידי ראש הקבוצה ערימת תעודות מעוטרות, בהן אושר, בכתב חגיגי ובאור תיוות מסולסלות, כי בעל התעודה סיים בהצלחה את הקורס לעיצוב תסרוקות, סי־רוק, וצביעה בגדול בתייחס לספרות ב־פילם. שמו בעל התעודה נותר ריק, מילוי עצמי. תעודות אלו קיבלו כמובן גם קצין צה"ל והצלם. הם היו שייכים ל־קבוצה, לא?

לסוף הגיעה הקבוצה לפאריס, לתחרות הבינלאומית. "זה היה בזמן אחד גדול לישראל", מדווח גראפי. "נתנו לנו את ה־דוגמניות הכי מכושרות. לעצמם לקחו ה־צרפתים את הכי יפות. כשהספקנו לגמור תסרוקת, הצרפתים כבר גמרו ארבע. בקי צור — אסון."

מה שהציל את ישראל, לדברי גראפי, היתה הופעת הריקודים. "רקדנו יפה וורק־נו כובעי סמבל", מספר הוא. "אולי בגלל זה זכינו במסים השני."

15 שנה עם

בעל סדיסט

בבית-הדין הרבני — אני לא מוכנה אפילו לרמוז לכם באיזה איזור בארץ — מתברר כיום אחד ממשפטי הגירור שין הסנסציוניים ביותר של השנה: האשה שהגישה את בקשת הגירור שין טוענת שבעלה הוא סדיסט המענה אותה כבר שנים בשוטים ועקרבים. ממש, לא סתם.

ואם רק הייתם יודעים מי הזוג. אין קורא עיתונים שלא מכיר את שמם. הבעל הוא תעשיין ידוע ועשיר, וכלפי חוץ — כזה יהודי יקר: עדין, נפש, מתחשב, שולח פרחים לכל חתונה וי יום-הולדת, שקט, חברותי.

ואיזה נישואין מאושרים שיש להם, מהללים אותם כל השנים (הם נשואים כבר 15 שנה) כל מכריהם. אחד הזוגות המעטים שידוע לכולם שאינם בוגדים איש ברעותו. בקיצור — זוג אידיאלי יותר לא מוצאים.

עד שכן מוצאים: בבקשת הגירושין הביאה האשה כמה דוגמאות לחיי הנישואין המאושרים שלה.

אחרי ששלושת ילדיהם גדלו, היא הייתה עובדת במשרדו של בעלה. לעיתים היה הבעל מבקש ממנה איזה מיסמך, והיא לא היתה מוצאת אותו. "לכי מיד הביתה", הוא היה מצווה. בשש בערב הוא היה מגיע גם כן. "למה לא מצאת מה שביקשתי?" היה מכריז. "מגיע לך עונש. היכנסי לחדר השניה." כל תחנוניה לא היו עוזרים. הוא היה משכיב אותה על המיטה, מסיר את חגורת מיכסיו, ומצליף בה עד זוב דם. בשבע היו הילדים מגיעים הביתה מהפנימייה שבה הם לומדים. האשה היתה מוחה את עיניה, מכינה להם ארוז, כל, ומשכיבה אותם לישון.

עונשים אחרים: הוא היה מעמיד אותה למשך שעות בפינה, או שהיה אוסר עליה לישון בלילה, ופנינים דורמות.

האשה גם הביאה בפני הרבנים פס"ד כולו ידוע, שהעיד שאכן הבעל היה אצלו בטיפול, אך הפסיק באמצע. ולמה היא סבלה בשקט 15 שנה, ורק עכשיו התעוררה, שאלו הרבנים? מפני שהיא לא רצתה לגרום להוריה סבל, סיפרה האשה, ולגלות להם מה הולך.

רק עכשיו, משנפטרו, הירשתה לעצמה את התענוג להשתחרר מאלוף-נעוריה.

כל השמחה התחילה מזה שדויד לנגר חטף כאב-שיניים.

בעצם היא התחילה עוד לפני זה. ערב סיסתו לישראל, בילה לנגר בלאס-וואגס והפסיד שם שבעת אלפים דולר. אמנם

סובל, יותר מפחד מאשר מכאב, כשמי מופיעה מעליו אם לא היא.

היא אינה אלא האסיסטנטית החדשה של הדוקטור. אחרי מבט ראשון שוכח לנגר מהכאבים, מהצרות, מהפחד — אפרי

אהבה על כורסת הדוקטור

לוא מהפחד להתאהב. הוא מתאהב — אהבת-אינסטנט.

הוא מגלה שיש לה עיניים ירוקות, וי חיוך של מלאך — בלבן או בכל צבע אחר. מאוחר יותר הוא גם מגלה שקוראים

הוא חסיד גדול של האימרה "פעם למעלה, פעם למטה", ומשום כך לא לקח את הפסד יותר ללב, אבל כאב-שיניים הוא בכל זאת קיבל מזה.

משום כך, מיד כשהגיע ארצה, הוא

נית עבורה, שאיזה מיסטר לנגר מקליפורניה? שנה לה כרטיס-סיסה לארצות הברית, ושתואיל לבוא לקבל אותו. רק מה? הפקידה שרשמה את ההודעה שכחה לרשום לאן צריך לפנות לקבל את

דויד לנגר

נחמה ריבנבך

הכרטיס. נחמה חשבה שהיא מתווצצת. תפיסה יאוש יושב אל ספסל. רק שכמו בכל סיפורי סינדרלה, גם כאן היה הפייאנד. הכרטיס המיוחל התגלה באלעזר, ונחמה יוצאת לדרך. וזה, כמובן, לא סוף הסיפור, אלא רק ההתחלה. המשך יבוא, ועוד איך.

לה נחמה ריבנבך, שהיא רמת-גנית, ושהיא בת 21. האהבה פורחת. כל יום בבריכה ב-הילטון, כל ערב ארוחה בקסבה וריקודים בטיפאני. בשביל הישראלי מהוליוודי כל זה חנורושי. בשביל הצעירה השקטה והנחבאת אל הכלים, החוששת לעבור לבדה בדיונגוף — למרות שהיא ג'ודיאסטיט

ניגש לרופא-השיניים שלו. דויד לנגר הוא צעיר ישראלי שיושב כבר למעלה משש שנים בקליפורניה ועושה שם כל מיני עסקים — אבל לרופא-שיניים הוא הולך בארץ. זו לא בעייה בשבילו, כי הוא מגיע לארץ לכל הפחות שלוש פעמים בשנה מינימום. הוא יושב-שוכב על הכיסא ו-

הירהורים במסיבת הגששים

ריקי גל

איה, איך איך, משתנים הזמנים, מתחלפות העונות. השבוע, במסיבת הפרידה שנערכה ביום ראשון בביתם של אסי ואהרונה דייך לרגל נסיעתם של הגששים לחו"ל, לא יכולתי שלא לערוך השחאה קטנה ומעוררת אנוחות:

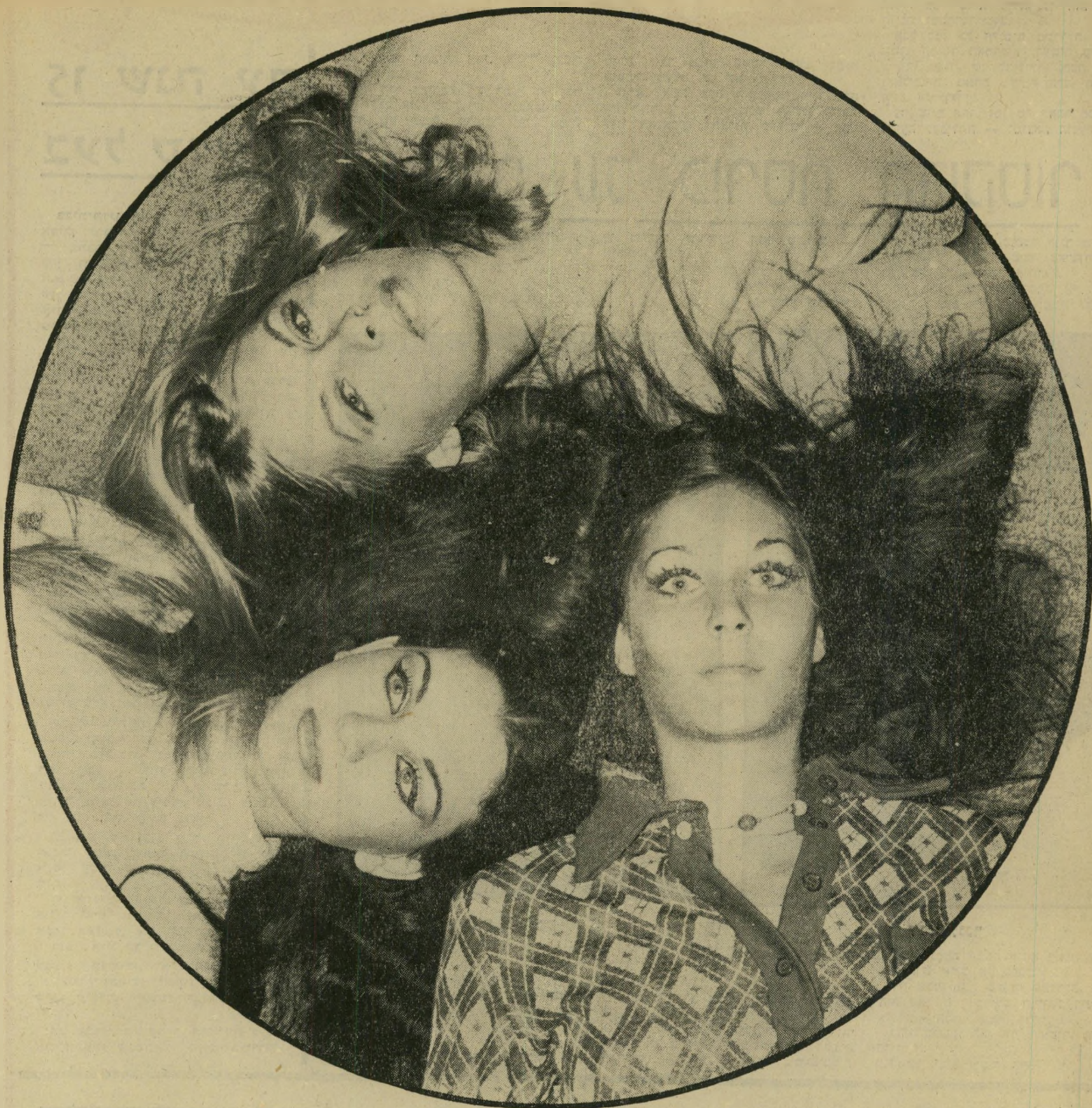
בנסיעתם הקודמת לחו"ל נסעו הגששים עם נשותיהם — רינה גנור, אורנה ועטרה.

מאז זרמו מים רבים ושלושת הזוגות נפרדו. רינה נישאה באנגליה, אורנה עובדת בעריכת סרטים, ועטרה מלמדת את ילדיהם של חיים טופול וגליה טופול ב-חוף-לארץ.

ובמסיבה הופיעו פזלי עם ריקי גל (אגב, למרות כל הסיפורים על נישואין קרובים, אני מרשה לעצמי להביע פיקפוק עד כמה הם קרובים) — גברי עם צעירה בשם דפנה, ושייקה בודו. ומלבד זה הכל היה בסדר.

הגששים

שניער

25 שנה, מתמחה

משפחת בראון,

מיסדי מפעל „וולה“,

בהפיכת השיער

לכיתרה של האשה

וסגנוניתה בתום הביקור, השתתפה כל ה-
משפחה, כשבראש השולחן אם המשפחה —
מרתה בראון בת ה-80 פלוס, אמו של
הבוס.

למרות מיכנהו המשפחתי — נחשכ וולה
לאחד מן המפעלים המודרניים והטובים ב-
תחומה, תכשירי-טיפול בשיער. הוא משתי-

— מהסיבה הפשוטה שזה עסק משפחתי.
הוא מנוהל עד היום על-ידי המשפחה ש-
ייסדה אותו לפני עשרים שנה. בראש
עומד כיום מיכאל, ולצידו בנים, בנות ו-
חתנים. היחידה בהנהלה ששמו אינו בראון
הוא סגנו של מיכאל, שלמה אקסלרוד.
בארוחה החגיגית שנערכה לכבוד המלכה

הבאות לביקור משפחתי. מיכאל בראון, ה-
מנהל הראשי, קיבלן אישית בפתח המיפעל,
דאג שידאגו לכל מחסורן של הבנות, ש-
הגיעו — חני מתל-אביב, יהודית מעין-גב
ומלכה מאשקלון.
היחס הלבבי לא היה סתם הצגה למען
המלכות. בוולה מקובלים יחסים משפחתיים

בבית-החרושת וולה בירושלים, כקרובות
מפל ומעבר לנדרש לצורך פירסום ו-
יחסי-ציבור. שלוש היפהפיות — מלכת ה-
מים 1970 חני פרי, סגניתה הראשונה יהודית
גוסלן, והשנייה מלכה דינר — התקב-
לו, בשבוע שעבר, כאשר הגיעו לסיור
בבית-החרושת וולה בירושלים, כקרובות

סוד הזוהר

חני פרי, מלכת המים לשנת 1970, סוקרת את מיבחר מוצרי הטיפוח בשיער של החברה המפורסמת חלה, בעת הביקור המלכותי שערכו מלכות המים במיפעלי חלה בירושלים. חני, כמו שאר המועמדות בתחרות, קיבלה טיפול מיוחד בשערה במוצריה של חברת חלה, לפני שהחל סכס הבחירה המפואר של מלכת המים.

יום את כל אביזרי ענף הספרות בעולם. ספר יכול להפקיד בידי חלה את מפתחות האולם הריק שרכש — ולקבל בחזרה מס' פרה מושלמת, מכסאות ועד קערות-רחצה ועד מראות.

בנוסף לכך קיים ליד חלה גם סטודיו מיוחד לנערות ונערות הרוצים ללמוד ספרות. בימים אלו נפתח קורס מיוחד בהרצאות הולגר ריקס, מומחה שבא במיוחד לשם כך מגרמניה. 500 ספרים נרשמו עד עתה לקורס זה.

ייד לקונצרט וולה הבינלאומי, בעל סוכנויות 108 ארצות. הוא מספק תכשירים העונים על כל בעיות השיער של האשה המודרנית — שיער יבש מדי, שמנוני מדי, בעל קשקשים, וכל השאר.

זוהר

בשלושה צבעים

תכשירים אלה עמדו לרשות המועמדות לתחרות מלכת המים. מאחר שהמלכה וסגניותיה הן בעלות שיער גולש, ומאחר ששלושתן גם אוהבות לבלות הרבה בים, קשה להן לשמור עליו זוהר וחי ללא תכשירי עזר. לקראת תחרות מלכת המים קיבלו השלוש — חני השטינית, יהודית הבלונדית, ומלכה השחורה — כי פחם — טיפול מלכותי שהפך את שערן להילה זוהרת.

מומחה

מגרמניה

חלה אינו מסתפק בתכשירי שיער. גם השנים התרחב המיפעל, מספק כי

שי למלכות

על רקע מיבחר תכשירי העזר לטיפוח בשיער של חברת התמ' רוקים חלה, בוחנות מלכת המים (במרכז) וסגניותיה את המוצרים המשובחים, אשר העניקו לשערן הגולש את הברק הטבעי, הזוהר המבהיק והגוניות השונים — אותן תכונות אשר זיכו את המועמדות בהערכה ובהתפעלות כללית בתחרות.

פיאות

זוהרות

חלה" מקפיד לעקוב אחרי כל החידושים שים באופנה. כאשר פשטה אופנת ה"פיאות הנזכרות, הוציא לשוק סידרת תכשירים לפיאות, המקנות לפיאה ברק של שיער חי. בימים אלו יוצאת לשוק סידרת תכשירים מיוחדת חדשה, בשם פרקו. אין ספק: כאשר יתגוג חלה ב"13 לדצמבר, ב"מלון הילטון בתל-אביב, את יום הולדתו העשרים — יוכלו חמישים העובדים והנהג הלה המשפחתית להרשות לעצמם טיפוח על השכם.

שלוש בקערה אחת

בעת הסיור שערכו מלכת המים וסגניותיה ב"מיפעלי חלה בירושלים, הן ניסו בעצמן את ה"מיתקנים החדשים והמשוכללים במפעל, אשר בעזרתם ניתן לנצל ביעילות מייבנית את ה"תכונות של מוצרי חלה. בתמונה: חני התנדבה לערוך שטיפת שיער לסגניותיה היפהפיות.

נשיקת ההכתרה יהודית גוסלן, סגנית מלכת המים לשנת 1970, זוכה לנשיקה מצלצלת מפיו של מר מיכאל בראון, מנהל מיפעלי חלה בישראל, אשר אירח את המלכות במיפעלו. מר בראון אף הגיש, בנוסף לאירוח הנפלא, שי מיוחד לאורחות היפהפיות: זרי פרחים גדולים ותשורה ממוצרי חלה של המיפעל.

יותר נועז

ח"ש"ער"

יותר צירוס

ח"כ"כותא!"

מחזמר

תמונות אלה צולמו השבוע בארץ

עירוס

שדאלי

מקורי

